

**Τελευταίες πινελιές
στο αντιασφαλιστικό
έκτρωμα**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Τσίπρας-Ψυχάρης
Βγαίνουν οι ροζ
σκελετοί**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Νέα στοιχεία για το
οικολογικό έγκλημα στη
Στυμφαλία**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Διαλύθηκαν τα μπλόκα
Δεν «πήραν» τίποτα οι
αγρότες**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Ποινές-πρόκληση
στη δεύτερη δίκη του
Επαναστατικού Αγώνα**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Μαφιόζικη δολοφονία
από τους σιωνιστές**

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 860 - 5 Μάρτη 2016

www.eksegersi.gr

ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΩΣ ΦΥΛΑΚΗ ΨΥΧΩΝ Η ΕΛΛΑΔΑ

ΣΕΛΙΔΑ 9

Βάζουν τις τελευταίες πινελιές στο ΑΝΤΙΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΚΤΡΩΜΑ

Scripta... Verba...

Αλλά και κορυφαίες εργοδοτικές οργανώσεις, ανεξάρτητα από ιδεολογικές ή άλλες διαφορές, είναι σε σχέση δημιουργικού διαλόγου με την κυβέρνηση για τα προβλήματα της οικονομίας και της κοινωνίας, κατανοώντας τις ιδιαίτερες δυσκολίες της φάσης που διανύουμε.

Γιάννης Δραγασάκης

ΣΕΒ και ΣΕΤΕ (μεγαλοξενόδοχοι) οι μοναδικοί σύμμαχοι της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Η κυβέρνηση Τσίπρα προσπαθεί να αντιμετωπίσει την κρίση σεβόμενη την Μνημόνιο και γι' αυτό αξίζει στήριξη σε αυτό το δυσάρεστο, αλλά απαραίτητο έργο.

Τζιάνι Πιτέλα

Βυσοδομούν τα κυκλώματα σε βάρος του ΣΥΡΙΖΑ...

Να μη μας κυβερνούν πρόσωπα ανόητα που πιστεύουν ότι μπορεί από δω, την Ελλάδα, να αλλάξουν όλο το καθεστώς της ΕΕ.

Κώστας Σημίτης

Πήγε και μίλησε στο συνέδριο του Ποταμιού για να πει μόνον αυτό, θυμίζοντας ότι παραμένει κήρυκας του ραγιαδισμού.

Το ΠΑΣΟΚ είναι ανύπαρκτο στην κοινωνία. Θέλει τη φρεσκάδα από το Ποτάμι. Μέχρι να κυβερνήσει η ΝΔ δεν θα ξέρουμε ποιος έχει το πάνω χέρι. Ο δύτης ή τα βαριδιά;

Χάρης Θεοχάρης

Και δύτης ο Κούλης. Τι άλλο θ' ακούσουμε από τους υπό γαλάζια μεταγραφή ποταμίσιους;

Στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων με την Τουρκία θα πρέπει επίσης να συζητηθεί το ζήτημα της παροχής πρόσθετης βοήθειας προς την Ελλάδα σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Φρανκ-Βάλτερ Στάϊνμάγερ

Πρέπει να αυξήσουμε την αμοιβή των συνοριοφυλάκων, χωροφυλάκων και δεσμοφυλάκων μας.

Δεν γίνεται να εγκαταλείψουμε την Ελλάδα, δεν την διασώσαμε μέσα στο ευρώ για να την αφήσουμε τώρα στη μοίρα της.

Ανγκελα Μέρκελ

Χρειαζόμαστε την Ελλάδα, εκτός όλων των άλλων, ως συνοριοφύλακα, χωροφύλακα και δεσμοφύλακά μας. Και θα της δώσουμε το μισθό της γι' αυτές τις υπηρεσίες, ανεξάρτητα από το Μνημόνιο.

Η μνημονιακή μετάλλαξη της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ δεν πρέπει να μας δημιουργεί πολιτική αμηχανία και φόβο ως προς το στόχο της διεκδίκησης της κυβερνητικής εξουσίας.

Δημήτρης Στρατούλης

Ο αστικός κυβερνητισμός εξακολουθεί να είναι το όραμά μας.

ΡΙΠΕΣ

◆ Η είδηση της εβδομάδας ◆ Ο Τσίπρας είναι εξαιρετικός barista ◆ Εφταξε μόνος του, με τα χεράκια του, τον εσπρέσο του κυρ-Σταύρου! ◆ Εκτός αν η εύπορη ιδιοκτήτρια της γάτας Ιμαλαΐων είχε καμιά από εκείνες τις αυτόματες μηχανές κι έδειξε στον Αλέξη πώς βάζουμε την κάψουλα και πώς πατάμε το κουμπί ◆ Με την ευκαιρία, να ρωτήσουμε τους ειδήμονες, γιατί το 'χουμε απορία ◆ Η γάτα Ιμαλαΐων τι διαφορά έχει από τον γάτο τον Τούρκο που τραγουδάει ο Τσακνής Μαχαιρίτσας; ◆ Γιατί να υπάρχει δυνατότητα εκβιασμού ενός στελέχους ΔΕΚΟ, αν δεν κρύβει κάτι που το ξέρουν οι εκβιαστές; ◆ Κι αν υποθέσουμε ότι οι εκβιαστές μπορούν να του ριξουν λάσπη, πώς θα μπορούσε να πιάσει η λάσπη σ' έναν αδιάφθορο; ◆ Θα μας απαντήσει κανείς σ' αυτά τα ερωτήματα; ◆ Α, και κάτι άλλο ◆ Γιατί η ΕΥΔΑΠ, που είναι

μονοπώλιο, να έχει τόσο μεγάλη διαφημιστική δαπάνη κάθε χρόνο; ◆ Μήπως για να βολέγονται κάποια «καλόπαιδα»; ◆ Η τέως πρόεδρος Ζωή μετράει αντίστροφα για την πτώση του Τσίπρα ◆ Προτείνουμε να βάλει και ρολόι στην προσωπική της ιστοσελίδα ◆ Και προβλέπουμε πως όταν τελειώσει η άμμος στην κλεψύδρα των Τσιπραίων, αυτή θα μείνει απλά με τη χαρά ◆ Ποντάρει στη λήθη, αλλά αυτό δε φτάνει ◆ Η τέως πρόεδρος Ζωή τουϊτάρισε, επίσης, ότι «η αποκάλυψη κυκλωμάτων μιντιακών επιθέσεων και κατά παραγγελία αιογραφιών με δημόσιο χρήμα εκθέτει @atsipras, @nikosrappas 16» ◆ Εννοεί, προφανώς, ότι χρησιμοποίησαν τέτοια κυκλώματα και για να επιτεθούν στην ίδια ◆ Πού να συνειδητοποιήσει ότι για την ίδια δε χρειαζόταν να πληρώσουν κανέναν ◆ Το είχε φροντίσει μόνη της, με τα καμώματά της ◆ Κάποιος ποτα-

μοσύνεδρος είχε το θράσος να «την πει» στον επικεφαλής Σταύρακα ◆ «Το Ποτάμι ζει μόνο στο κινητό του αρχηγού» ◆ Ρε, άντε μου στο διάολο, που χωρίς τον Σταύρακα δε θα σας ήξερε ούτε ο θυρωρός της πολυκατοικίας σας ◆ Πάντως, αν ο Τσίπρας είχε χιούμορ, θα υποδεχόταν τον Ψυχάρη με τη σαββοπούλεια παράφραση του αισώπειου μύθου ◆ «Γείασου Σταύρο και κυρ-Σταύρο και αφέντη τσουτσουλομύτη» ◆ Τον γκαντέμιασε, πάντως, η «Κόντρα» τον πρωθυπουργό και πρόεδρο Αλέξη ◆ «Ετσι, όμως, και βρεθούν οι πρώτοι σκελετοί και στις ντουλάπες του ΣΥΡΙΖΑ, θα γίνει μεγάλο πανηγύρι» ◆ Γράφτηκε την προηγούμενη εβδομάδα στη γείτονα σελίδα ◆ Υστερα από μερικές ώρες, τσουπ, ξεμύτισε ο πρώτος σκελετός ◆ Αν αυτό δεν είναι γκαντέμιασμα, τι είναι; ◆ Επесе από τα σύννεφα ο Λαφαζάνης ◆ Τώρα έμαθε ότι ο Τσί-

πρας έκανε συναλλαγές παρασκηνίου «με το μιντιακό κατεστημένο» ◆ Αυτό το παιδί, τον Παναγιώτη, η καλή του η καρδιά θα το φάει! ◆ Και μην ακούσω σχόλια για υποκρισία και τέτοια ◆ Ο άνθρωπος δεν ήξερε τίποτα, τελεία και παύλα! ◆ Με την ευκαιρία, να ρωτήσουμε και για τις μυστικές επαφές Στρατούλη-Μελισσανίδη ή πάει πολύ; ◆ Ο αυστριακός καγκελάριος Φάιμαν, που λέει ότι η Ελλάδα λειτουργεί σαν γραφείο ταξιδιών, είναι αυτός που ο Τσίπρας τον παρουσίαζε σαν «μεγάλο φίλο της χώρας μας» ◆ Για να ξέρουμε τι σημαίνει ιμπεριαλιστής ηγέτης ◆ Και τι σημαίνει караγκιοζάκος που νομίζει ότι χτίζει συμμαχίες ◆ Ο Μπαρουφάκης σύμβουλος του Κόρμπιν για να σκάσουν οι οχτροί του ◆ Βέβαια, ο Κόρμπιν δήλωσε ότι θα τον συμβουλευεται «σε κάποιο βαθμό», αλλά τι σημασία έχει αυτό; ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Μάθαμε πως ο Τσίπρας έκανε μυστικές συναντήσεις με τον Ψυχάρη. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι ο ίδιος έκανε τις μυστικές συναντήσεις με Μπόμπολα, Κυριακού, Κοντομηνά, Αλαφούζο. Τους μεγαλομιντιάρχες, δηλαδή. Με τον Κουρή να συναντήθηκε, άραγε, ο ίδιος ή το ανέλαβε κάνας άλλος; Ο Παππάς, ας πούμε. Γιατί να μη συναντήθηκαν το αποκλείουμε. Αλλωστε, ο ιδρυτής του «αυριανισμού» έδωσε (και εξακολουθεί να δίνει) από τα σκουπιδο-μνίσια του σκληρό αγώνα υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ και προσωπικά υπέρ του Τσίπρα. Βεβαίως, εσείς μπορείτε να υποθέσετε ότι δεν υπήρξε κάποιο παρασκηνιακό «ντιλ», αλλά ότι ο Κουρής εμφορούνταν και εξακολουθεί να εμφορείται από αγνά αριστερά και σοσιαλιστικά αισθήματα.

Κ Βόλτα στον εθνικό κήπο έβγαλε τον Παππά ο Τσίπρας το μεσημέρι της

περασμένης Δευτέρας. Και κλήθηκαν οι φωτογράφοι να απαθανατίσουν τη βόλτα. Οπως είχε συμβεί δύο φορές με τον Μπαρουφάκη, όταν έπρεπε να σταλεί το μήνυμα ότι ο πρωθυπουργός στηρίζει τον υπουργό του. Το τέλος του Μπαρουφάκη το γνωρίζουμε. Δεν γνωρίζουμε, όμως, αν έχει αρχίσει να τρίζει η καρέκλα του Παππά και αυτός ζητήσε στήριξη. Μπορεί να είναι κοληλός με τον Τσίπρα, αλλά η

πολιτική κρίση είναι τόσο βαθιά που μπορεί σε λίγες μέρες να σπάσει και τις καλύτερες φιλίες.

Κ Δημοσκοπήση της Public Issue «βρήκε» ότι το 60% των κατοίκων των περίεξ Δήμων τάσσεται υπέρ της ιδιωτικοποίησης της έκτασης του πρώην αεροδρόμιου του Ελληνικού, ενώ μόλις το 28% είναι κατά (12% εμφανίζεται ουδέτερο). Ποιος παρήγγειλε και ποιος

δημοσίευσε τη δημοσκοπήση; Μην πάει ο νους σας σε Κάναν Λάτση και σε καμιά «Καθημερινή». Τη δημοσκοπήση παρήγγειλε (και πλήρωσε) το ΤΑΙΠΕΔ και δημοσιεύτηκε στην «Αυγή της Κυριακής». Εκεί που τα προηγούμενα χρόνια δημοσιεύονταν μύδροι ενάντια στη συγκεκριμένη ιδιωτικοποίηση! Το λες και... μασαζάκι σε διαφωνούντες συριζαίους, μέσω της επίκλησης της «σιωπηλής πλειοψηφίας», που τη μέτρησε μια εταιρία δημοσκοπήσεων. Απ' αυτές που... πέφτουν μέσα στις δημοσκοπήσεις τους για τις εκλογές! Οι συριζαίοι αποδεικνύονται άξιοι μαθητές του Γκέμπελς. Δε χρειάζεται, βέβαια, να θυμίσουμε τι έλεγαν

όταν ήταν στην αντιπολίτευση για τέτοιες πρακτικές.

Κ «Τόσο στα νησιά, όσο και στην ηπειρωτική Ελλάδα, δεν θα δίδονται άδειες σε τηλεοπτικά συνεργεία και δημοσιογράφους, προκειμένου να εισέρχονται στους χώρους όπου φιλοξενούνται πρόσφυγες, μέχρι νεωτέρας». Θυμίζει λίγο διάταγμα της χούντας. Γι' αυτό ακόμα και η φιλοσυριζαϊκή ΠΟΕΣΥ αναγκάστηκε να μιλήσει για «πρωτοφανή απαγόρευση άσκησης της δημοσιογραφικής έρευνας και ειδησεογραφικής καταγραφής». Τι φοβάται η κυβέρνηση και βγάζει τέτοια απαγόρευση;

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μπορεί αν χρειαστεί να συναντήσω και τον διάβολο. Το θέμα είναι ότι δε θα του πουλήσω την ψυχή μου. Και εγώ θα κριθώ ιδίως τώρα που έχω θέση εξουσίας- όχι από τον ποιον συναντώ, τι μου λέει, τι του λέω, αλλά από το τι πράττω.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

5/3/1913: Δολοφονία βασιλιά Γεώργιου Α' (Θεσσαλονίκη) 5/3/1929: Τρεις νεκροί, δέκα τραυματίες σε συγκρούσεις αστυνομίας και απεργών εργατών (Ελευσίνα) 5/3/1951: Εκτέλεση Νίκου Νικηφορίδη (Θεσσαλονίκη) 5/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία περιοδικού «Αντί» 5/3/2000: Βόμβα στα γραφεία κατασκευαστικής «Ακτωρ» (Επαναστατικοί Πυρήνες) 6/3: Ημέρα λογοθεραπείας, ημέρα μνήμης δικαίων, Γκάννα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1957), Γκούαμ: Ημέρα ανακάλυψης (1521) 6/3/1944: Μπλόκο Κοκκινιάς 6/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών σε γραφεία ΚΚΕ εσ. (Νέα Φιλαδέλφεια) 7/3: Αλβανία: Ημέρα δασκάλων 7/3/1907: Δολοφονία Μαρίνου Αντύπα 7/3/1910: Συγκρούσεις αστυνομικών-

αγροτών (Θεσσαλία), έξι νεκροί, δεκαπέντε τραυματίες (όλοι αγρότες) 7/3/1936: Συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών 7/3/1964: Εισβολή ομάδας ακροδεξιών στη Βουλή 7/3/1971: Βόμβα (ΑΑΑ) σε γραφεία λιβυκής πρεσβείας 7/3/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε πλατεία Συντάγματος και αρχιεπισκοπή Αθηνών 7/3/1974: Πρώτη γενική απεργία στην Αιθιοπία 7/3/1984: Το υπουργείο Δημόσιας Τάξης ανακοινώνει ότι η αστυνομία έχει 41.255.188 φακέλους που αφορούν στα φρονήματα πολιτών 8/3: Ημέρα γυναίκας 8/3/1965: Αρχή πολέμου Βιετνάμ 8/3/1968: Φοιτητική εξέγερση στην Πολωνία συμπαρασύρει και εργάτες, σύλληψη 1.208 ατόμων (οι 367 φοιτητές) 9/3: Ημέρα μνήμης πεσόντων αστυνομικών 9/3/1918: Το κόμμα των μπολσεβίκων μετονομάζεται

σε Κομμουνιστικό Κόμμα Ρωσίας (μπ) 9/3/1930: Τριάντα τραυματίες σε εργατική συγκέντρωση (Πειραιάς) 9/3/1993: Ρουκέτα σε εφορία Καμινίων (17Ν) 10/3: Θιβετιανή πρωτοχρονιά 10/3/1944: Ιδρυση ΠΕΕΑ 10/3/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ελλη» σε προβολή σοβιετικής ταινίας, δεκαοκτώ τραυματίες 10/3/1991: Πέντε βόμβες σε τουριστικά λεωφορεία (17Ν) 11/3: Ημέρα μνήμης θυμάτων τρομοκρατίας 11/3/1971: Βόμβα (ΕΜΑ) στην είσοδο γραφείων «Εστίας» 11/3/1988: Χιλιάδες αμερικανοί ακτιβιστές εισβάλλουν στο πεδίο πυρηνικών δοκιμών της Νεβάδα, 2.000 συλλήψεις (ο μεγαλύτερος αριθμός στην ιστορία των ΗΠΑ) 11/3/1989: Βόμβα σε γαλλική τράπεζα (Επαναστατική Αλληλεγγύη) 11/3/1993: Βόμβα στην Εφορία Πετρούπολης (17Ν).

Βγαίνουν οι ροζ σκελετοί

«**Μ**πορεί **αν χρειαστεί** να συναντήσω και τον διάβολο. Το θέμα είναι ότι δε θα του πουλήσω την ψυχή μου. Και εγώ θα κριθώ -ιδίως τώρα που έχω θέση εξουσίας- όχι από τον ποιον συναντώ, τι μου λέει, τι του λέω, αλλά από το τι πράττω». Αυτή ήταν η απάντηση του Τσίπρα στην εκπομπή του Χατζηνικολάου, που στήθηκε για να μπορέσει ο πρωθυπουργός να ανακτήσει κάτι από τη χαμένη αίγλη του, μετά το ισχυρό χτύπημα που του κατάφερε ο Ψυχάρης αποκάλυπτοντας -με γαργαλιστικές λεπτομέρειες, μάλιστα, περί εσπρέσο και γάτας Ιμαλαϊών- τις τέσσερις μυστικές συναντήσεις που είχαν προεκλογικά.

Ο Χατζηνικολάου παρίστανε πως τάχα ρωτάει για όλα. Στην πραγματικότητα, άφηνε τον Τσίπρα ν' απαντά, τον διέκοπτε και άλλαζε θέμα και δεν έκανε ούτε μια follow up ερώτηση, αμφισβητώντας κάτι που μόλις είχε πει ο Τσίπρας. Δεν τον ρώτησε, για παράδειγμα, για ποιο λόγο χρειάστηκε να συναντηθεί με τον... διάβολο. Και γιατί τέσσερις φορές και όλες στα κρυφά; Όπως δεν τον ρώτησε -όταν ο Τσίπρας είπε πως ο Ψυχάρης ζήτησε να είναι μυστική η συνάντηση στο σπίτι με τη γάτα- γιατί αυτός το δέχτηκε, ενώ είχαν προηγηθεί άλλες τρεις συναντήσεις στα βόρεια προάστια με γαλλικό καφέ και μπισκότα. Αν μη τι άλλο, τέσσερις συναντήσεις δείχνουν εν εξελίξει διαπραγμάτευση. Κι αυτό ο Χατζηνικολάου δεν το ρώτησε. Όπως δε ρώτησε και γιατί ο Τσίπρας συνέχισε να συναντιέται κρυφά μαζί του, ενώ ο Ψυχάρης -σύμφωνα με όσα ανακοίνωσε το Μαξίμου- ζητούσε να του καθαρίσει η κυβέρνηση Τσίπρα τα δάνεια και να τον βοηθήσει να πάρει μόνος του το Mega.

Το πιο προκλητικό, όμως, είναι ότι δεν έκανε μια δεύτερη ερώτηση όταν ο Τσίπρας προέβαλε το βασικό του επιχείρημα, ότι δεν έδωσε τίποτα στον Ψυχάρη. Και γιατί να μην πιστέψουμε ότι τον έριξε, όπως υπαινίσσεται ο Ψυχάρης;

Ο Ψυχάρης είναι γνωστός. Όπως είναι γνωστός ο ρόλος που έπαιζε πάντοτε ο ΔΟΛ, πριν ακόμα περάσει στα χέρια του Ψυχάρη. Γελάει και η... γάτα Ιμαλαϊών όταν διαβάζει στο «Βήμα» ότι ο Ψυχάρης δε ζήτησε τίποτα, αλλά ο Τσίπρας του πρόσφερε και το σβήσιμο των χρεών και ολόκληρο το Mega. Επειδή, λοιπόν, οι πάντες γνωρίζουν το ρόλο του Συγκροτήματος και του αφεντικού του, μπορούν ν' αντιληφθούν ότι ο Τσίπρας έκανε τόσες κρυφές συναντήσεις στο πλαίσιο κάποιου παζαριού. Δεν ήμασταν εκεί για να ξέρουμε τι ακριβώς ειπώθηκε, ξέρουμε όμως πως σ' ένα παζάρι κάποιος κάτι «που-

λάει» και κάποιος «αγοράζει». Ας μας πει, λοιπόν, ο Τσίπρας τι πήγε να «αγοράσει» από τον Ψυχάρη και τι «αντίτιμο» του ζητήθηκε.

Είναι γεγονός ότι τα Μέσα του Ψυχάρη στήριξαν τον Τσίπρα (με τον τρόπο του Ψυχάρη, βέβαια, για να μην υπάρξει κάρφωμα), όπως είναι επίσης γεγονός ότι εδώ και λίγο καιρό υπάρχει σύγκρουση ανάμεσα στις δυο πλευρές. Τι περιλάμβανε το «ντιλ» και πού χάλασε δε θα το μάθουμε, γιατί η κάθε πλευρά θα λέει τα δικά της. Και είναι εξίσου αναξιόπιστες και οι δύο. Οι πρόσφατοι λεονταρισμοί του Τσίπρα από το βήμα της Βουλής, όμως, όταν κορδωνόταν ότι αυτός «δεν πήρε ούτε μια φορά να σηκώσει το τηλέφωνο και να μιλήσει με κάποιον εκδότη, μεγαλοεπιχειρηματία των ΜΜΕ», κατέρρευσαν παταγωδώς.

Το πολυδιαφημισμένο «ηθικό πλεονέκτημα» του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί πια να σταθεί. Για ποιο «ηθικό πλεονέκτημα» μπορείς να μιλάς, άλλωστε, όταν σε στηρίζει ο Κουρής με τα Μέσα του; Και βέβαια, δεν μπορείς να μιλάς για «ηθικό πλεονέκτημα» όταν εφαρμόζεις μια βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική σε βάρος του ελληνικού λαού. Γιατί τότε θα πιστέψουμε ότι η ηθική είναι μια μεταφυσική ιδιότητα, που δεν έχει να κάνει με την πολιτική.

Ποια θα είναι η συνέχεια σ' αυτή τη σύγκρουση; Δεν μπορούμε να πούμε με σιγουριά, βλέπουμε όμως μια διάθεση να πέσουν οι τόνοι και από τις δυο πλευρές. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, συνήθως αναλαμβάνουν μεσολαβητές στο παρασκήνιο. Η πλευρά Ψυχάρη, για παράδειγμα, ενώ αρχικά είχε αφήσει να εννοηθεί ότι έχει ντοκουμέντα για το τι διεμείφθη ανάμεσα στους δύο στο διαμέρισμα της φίλης του Τσίπρα, στη συνέχεια ανέφερε ότι δεν είναι στις αρχές της να κάνει κρυφές μαγνητοφωνήσεις. Ο Τσίπρας στον Χατζηνικολάου δεν ανέβασε καθόλου τους τόνους, ούτε απείλησε με αγωγή τον Ψυχάρη, μολονότι αυτός είχε ισχυριστεί ότι ήταν ο Τσίπρας που του πρότεινε να του σβήσει τα χρέη και να τον βοηθήσει να πάρει ολόκληρο το Mega. Και ο Βούτσης εμφανίστηκε στο πρώτο πρόγραμμα της ΕΡΑ, σε ρόλο σοφού γέροντα, με ύφος καθαρά κατευναστικό. «Το ζήτημα είναι να μην υπάρχουν **χτυπήματα κάτω από τη μέση**, να μην υπάρχει διαστρέβλωση, παραπληροφόρηση, να μην υπάρχει η σκοτεινή πλευρά της πολιτικής, της διαπλοκής που **πολλές φορές** αφορά και τα ΜΜΕ», είπε. Όσο για τα κίνητρα του Ψυχάρη, κυριολεκτικά έσφαχνε μία μία τις λέξεις για να μην γίνει καταγγελλικός: «Νομίζω πως είναι η ερμηνεία

η οποία οδήγησε όποιον το έγραψε να το γράψει. Δηλαδή ότι στην κορύφωση μιας σύγκρουσης υπάρχει μια άκρα πολιτικοποίηση στην κορυφή του πολιτικού συστήματος από ένα μέσο και μία προσπάθεια να είναι προσωρινή η σημερινή πολιτική κατάσταση, μ' οποιοδήποτε κόστος ενδεχομένως, στο όνομα του να μην αλλάξουν τα δεδομένα στο χώρο των media».

Ανεξάρτητα από την εξέλιξη και την κατάληξη αυτής της σύγκρουσης, δεν είναι τυχαία η στιγμή που ξέσπασε. Ο ΔΟΛ απαλλάχτηκε από την κατηγορία για παράνομο δανεισμό από τράπεζες, ο Ψυχάρης όμως είναι κατηγορούμενος σε βαθμό κακουργήματος για δάνειο που πήρε προσωπικά. Θέωρεί τον εαυτό του δικόμμενο από τους Τσιπραίους. Εχουν όμως τη δύναμη οι Τσιπραίοι να τα βάλουν μ' ένα πανίσχυρο καπιταλιστικό συγκρότημα, αν δεν υπήρχε νομική βάση πάνω στην οποία να μπορούν να πατήσουν; Η απάντηση είναι αυτονόητη. Από την άλλη, η άσκηση μιας δίωξης (όπως αυτή κατά του Ψυχάρη) δεν αρκεί για να οδηγήσει σε εξαφάνιση ένα Συγκρότημα με ιστορία ενός αιώνα, που έχει ανεβάσει και κατεβάσει κυβερνήσεις. Ο Ψυχάρης θα κάνει στο παρασκήνιο τις κινήσεις που μπορεί να κάνει, θα αναζητήσει στήριξη άλλων καπιταλιστικών συμφερόντων, θα «ματώσει» η τσέπη του, αλλά στο τέλος θα καθαρίσει. Δεν είναι περίπτωση σαν τον ουρανοκατέβато Κοσκωτά, που τον έβαλαν μπροστά οι πασόκοι τη δεκαετία του '80.

Ο Τσίπρας, όμως; Για να μπορεί να επιβιώσει, θα πρέπει να κάνει ανάλογες κινήσεις. Θα πρέπει να προσεγγίσει άλλα επιχειρηματικά κέντρα για να έχει τη στήριξή τους. Για την ακρίβεια, έπρεπε ήδη να το έχει κάνει. Χωρίς λαϊκή στήριξη πια, υποχρεωμένος να εφαρμόσει σκληρή μνημονιακή πολιτική και με το προσφυγικό να δημιουργεί πρόσθετα προβλήματα, μόνο με στήριξη από κύκλους της κεφαλαιοκρατίας μπορεί να σταθεί η ηγετική κλίκα του ΣΥΡΙΖΑ.

Μοναδικό μέλημα αυτής της κλίκας είναι η παραμονή στην αστική εξουσία όσο γίνεται περισσότερο και στη συνέχεια η κομματική σωτηρία, ώστε να μπορέσει να επανέλθει. Γι' αυτό ο Τσίπρας έκανε αυτές τις συναντήσεις παρασκήνιου με τον Ψυχάρη και ποιος ξέρει με ποιους άλλους επικεφαλής καπιταλιστικών ομίλων (όχι κατ' ανάγκη μιντιακών), ξένων πρεσβειών κτλ. Η εμφάνιση του Τσίπρα στον Χατζηνικολάου, μολονότι προσεκτικά σχεδιασμένη, ήταν μια κίνηση καθαρά αμυντική. Δεν είναι τυχαίο ότι

καθορίστηκε την Κυριακή, μια μέρα μετά το δημοσίευμα του Ψυχάρη.

Τις προηγούμενες μέρες, ο Τσίπρας έσερνε το χορό της σκανδαλολογίας, κατηγορώντας τη ΝΔ για τη «λίστα Μπόργιανς». Από το Σάββατο βρέθηκε αυτός στη θέση του Μητσοτάκη, καθώς αναγκάστηκε να παραδεχτεί τις μυστικές συναντήσεις με τον Ψυχάρη, ισχυριζόμενος ότι αυτός του ζητούσε να τον βοηθήσει σε παρανομίες. Επειδή αυτό δεν μπορεί να το αποδείξει (όπως και ο Ψυχάρης δεν μπορεί να αποδείξει αυτά που καταμαρτυρεί στον Τσίπρα - ή μήπως μπορεί;) και επειδή την αποκάλυψη την έκανε ο Ψυχάρης και όχι αυτός, δεν μπορεί να πείσει ούτε τα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ. Αν εξαιρέσουμε την εξουσιαστική καμαρίλα, που αδιαφορεί για τέτοιες... λεπτομέρειες, ο απλός κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ αισθάνεται αηδία όταν μαθαίνει πως ο πρόεδρος του έφτιαχνε εσπρέσάκια στον Ψυχάρη σε κρυφά ραντεβού, στα οποία -σύμφωνα με όσα λέει το Μαξίμου- ο Ψυχάρης ζητούσε χοντρές «χάρες».

Η ΝΔ επενδύει πια και σ' αυτό, απευθυνόμενη στον κόσμο που δεν είναι δεμένος με τον ΣΥΡΙΖΑ. Στόχος της είναι να αποδομήσει πολιτικά τον Τσίπρα, ο οποίος ως τώρα είχε ν' αντιμετωπίσει τις κατηγορίες για υπαναχώρηση από τις προεκλογικές δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ, πλέον όμως έχει ν' αντιμετωπίσει και την κατηγορία ότι είναι ίδιος με τους άλλους. Το «δεν είμαστε όλοι ίδιοι» και το «εμάς δεν μας κρατάνε από πουθενά», επιχειρήματα με τα οποία ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε τον περασμένο Σεπτέμβρη, δεν πείθουν μετά από τέτοιες αποκαλύψεις, όσες δικαιολογίες κι αν επικαλεστεί ο Τσίπρας, όσα «λογικά» επιχειρήματα κι αν επιστρατεύσει. Οι πλατιές λαϊκές μάζες έχουν άλλα κριτήρια πρόσληψης της πολιτικής πραγματικότητας.

Η αστική εξουσία είναι εξορισμού βρόμικη. Βρόμικη όχι μόνο επειδή καλείται να διαχειριστεί ένα σύστημα σκληρής εκμετάλλευσης και καταπίεσης, αλλά και γιατί εκτυλίσσεται σε μεγάλο βαθμό στο παρασκήνιο, όπου συνεχώς δομούνται και αποδομούνται συμμαχίες, επί τη βάση ενός παζαριού στο οποίο συμμετέχουν εκπρόσωποι καπιταλιστικών ομίλων και ξένων πρεσβειών. Η «πρώτη φορά Αριστερά» στην κυβέρνηση απέδειξε ότι είναι συνεπής σ' αυτό το modus operandi της αστικής πολιτικής. Το αν έκανε και τις σωστές κινήσεις ή απλά καβάλησε το καλάμι θα φανεί σύντομα. Η βρομιά, όμως, θα παραμείνει βρομιά σε κάθε περίπτωση.

Ρυάκια και ρέματα

Είναι από τα πολιτικά παράδοξα της μνημονιακής περιόδου, που -πέραν των άλλων- χαρακτηρίζεται και από μια βαθιά πολιτική κρίση του αστικού κομματικού συστήματος: δύο πρώην πρωθυπουργοί και οι αρχηγοί των περισσότερων κομμάτων της αντιπολίτευσης μαζεύτηκαν στο συνέδριο ενός κόμματος-πυροτέχνημα, που όλοι θεωρούν ότι βρίσκεται στα πρόθυρα της διάλυσης. Ο Κούλης, η Φώφη, ο Γιωργάκης, ακόμα και ο Σημίτης πήραν το λόγο στο συνέδριο του Ποταμιού για να πουν ο καθένας τα δικά του. Δεν είχαν άδικο εκείνοι που μίλησαν για πασαρέλα, όπου κάθε αρχηγός και αρχηγίσκος προσπάθησε να κάνει «λόμπινγκ», γνωρίζοντας ότι δεν υπάρχει ούτε ένα στέλεχος του Ποταμιού που να μην ψάχνει μια... ζεστή κομματική αγκαλιά για να κουρνιαξεί.

Ξεχώρισε, βέβαια η παρέμβαση του Σημίτη, ο οποίος αποφεύγει να κάνει δημόσιες πολιτικές παρεμβάσεις με συγκεκριμένη στόχευση. Από το περιεχόμενο της ομιλίας του φάνηκε καθαρά ότι ήθελε να στείλει το μήνυμα ότι θα βοηθήσει κι αυτός στην «ανασυγκρότηση της Κεντροαριστεράς». Αφού χαρακτήρισε «ανόητα πρόσωπα» τους συριζαίους, φορτώνοντάς τους ότι «πιστεύουν ότι μπορεί από δω, την Ελλάδα, να αλλάξουν όλο το καθεστώς της ΕΕ», κατέληξε: «Γι' αυτά όλα χρειάζεται ένας ισχυρός πόλος ανάμεσα στη Δεξιά και την παράλογη και χωρίς έρμα Αριστερά». Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν η ομιλία της Φώφης, αλλά και του Γιωργάκη, που ζήτησε «να καθίσουν όλοι ισότιμα με την αυτονομία τους γύρω από ένα τραπέζι και να κάνουν έναν οργανωμένο διάλογο για την επίτευξη μιας συμφωνίας». Δεν υπήρχε περίπτωση να πει κάτι διαφορετικό ο δημαργός Θεοχαρόπουλος. Στο τέλος κυκλοφόρησε και σχόλιο «κύκλων» (sic!) της ΔΗΜΑΡ με... δραματικό περιεχόμενο: «Να κλειστούν όλοι σε ένα δωμάτιο και να μη βγουν αν δεν βρουν λύση!»

Πόσο εύκολο είναι να τα βρουν σύντομα οι τόσοι αρχηγοί, αρχηγίσκοι και ομαδάρχες δεν το γνωρίζουμε. Εκείνο που γνωρίζουμε είναι ότι οι σύνεδροι του Ποταμιού έχουν μεγάλη αίσθηση του χιούμορ. Επανεξέλεξαν τον Θεοδωράκη πρόεδρο ενός κόμματος που βαίνει προς διάλυση. Ο Θεοχάρης, αφού προκάλεσε μαζικό χάχανο με τη δήλωσή του «δεν με ενδιαφέρουν οι ρόλοι», παραιτήθηκε την επομένη από κοινοβουλευτικούς εκπρόσωπος του Ποταμιού, έχοντας βάλει πλώρη για τη ΝΔ του Κούλη. Ο δε Λυκούδης έστειλε το μήνυμα ότι η άμμος στην κλεψύδρα του Ποταμιού τελειώνει: «Δεν αρκούν οι προτάσεις, δεν είμαστε εργαστήριο ιδεών ή όμιλος πολιτικού προβληματισμού. Πρέπει να δούμε **άμεσα** ποιες θα είναι οι συμμαχίες μας».

Εν αναμονή των εξελίξεων, καθώς τα πράγματα δεν κυλούν με την ταχύτητα που θα ήθελε το ΠΑΣΟΚ, η Γεννηματά ξεκίνησε περιοδεία στην Κρήτη, πλησιάζοντας ανθρώπους του Γιωργάκη.

Λασπομαχίας συνέχεια

Εξώδικο έστειλε στον ΔΟΛ ο Ν. Παππάς, ζητώντας επανόρθωση δημοσιευμάτων του Παπαχρήστου και του Πρετεντέρη στα «Νέα», καθώς και δημοσιεύματα στο «Βήμα Online», που τον παρουσίαζαν σαν συνεργάτη του κυκλώματος των εκβιαστών δημοσιογράφων, που τους «τα έχωσε» για να γράφουν διθυραμβικά άρθρα γι' αυτόν. Επίσης, ζητούσε επανόρθωση για παλιότερα δημοσιεύματα που τον παρουσίαζαν να έχει στήσει μαζί με τον Σπίρτζη πολιτικό γραφείο προκειμένου να κάνουν ρουσφέτια εισπράττοντας χρήμα.

Μολονότι ξεσήκωσαν τον κόσμο με κατηγορίες κατά του Παππά για προληπτική λογοκρισία χουντικής έμπνευσης («Αποφασίζομεν και υπαγορεύομεν» ήταν το «χτύπημα» στην πρώτη σελίδα των «Νέων» την περασμένη Τρίτη), αφιέρωσαν μιáμιση σελίδα της εφημερίδας για να δημοσιεύσουν ολόκληρο το εξώδικο, «σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία», όπως έγραψαν. Αν όμως όσα έγραψαν ο Παπαχρήστος και ο Πρετεντέρης για τον Παππά ήταν αληθινά, δε θα δημοσίευαν το εξώδικο και ιδιαίτερα εκείνα τα σημεία που έχουν τίτλο «Τι θα ήθελε ο υπουργός Επικρατείας να γράφει η στήλη» του Παπαχρήστου ή του Πρετεντέρη, στα οποία γίνεται πλήρης επανόρθωση. Αρα, παραδέχτηκαν ευθέως ότι δεν είχαν τίποτα σε βάρος του Παππά και απλά απομόνωσαν κάποια αποσπάσματα από τη δικογραφία που αφορά τους εκβιαστές για να τον εμφανίσουν ως συνεργάτη τους. Αν δεν είχαν τη φωλιά τους λερωμένη, δε θα δημοσίευαν κείμενο που γράφει τα εξής εξευτελιστικά για τους δημοσιογράφους τους: «*Η στήλη δεσμεύεται, στο εξής, να επιτελεί προσεκτικότερα το καθήκον της για τη δημοσίευση της αλήθειας και να προβαίνει σε ενδελεχή διασταύρωση των στοιχείων και των πηγών της πριν δημοσιεύσει τόσο βαριές και συκοφαντικές κατηγορίες κατά του Υπουργού Επικρατείας κ. Νίκου Παππά!*»

Η λασπομαχία καλά κρατεί. Και αναπτύσσεται σε δυο επίπεδα. Ανάμεσα στην κυβέρνηση και τη ΝΔ και ανάμεσα στον ΔΟΛ και την κυβέρνηση. Οι πάντες έχουν απασφαλίσει και αυτή τη στιγμή ο λασποπόλεμος είναι ανεξέλεγκτος. Η λογική τους είναι «πέτα λάσπη και όποιος αντέξει». Μπορεί ο Παππάς να κέρδισε ένα γύρο, όμως ο ΔΟΛ σίγουρα θα επανέλθει.

Κατασταλτική μανία με γαλλικό άρωμα

«**Δ**εν περιμέναμε να συμβεί αυτό το πράγμα με τόση πολλή αστυνομία. Είναι απερίοριστα λυπηρό να βλέπεις την καταστροφή τόσης πολλής δουλειάς που έχουμε κάνει τους τελευταίους μήνες». Με αυτά τα λόγια σχολίασε στο Γαλλικό Πρακτορείο τη βίαιη εκκένωση της «ζούγκλας του Καλαί» (του κέντρου διαμονής μεταναστών στη γαλλική άκρη του περάσματος της Μάγχης), γυναίκα, μέλος φιλανθρωπικής οργάνωσης που δραστηριοποιούνταν στην περιοχή.

Η εκκένωση είχε προαναγγελθεί με δικαστική απόφαση την προηγούμενη εβδομάδα, αλλά καθυστέρησε λίγες μέρες για να δοθεί χρόνος να φύγουν όσο γίνεται περισσότεροι μετανάστες από τις παράγκες τους για να πάνε σε άλλα κέντρα με... καλύτερες παράγκες!

Ομως η σύγκρουση δεν αποφεύχθηκε τελικά, με πάνοπλους μπάτσους να πνίγουν στα δακρυγόνα εκατοντάδες μετανάστες και αλληλέγγυους, ταυτόχρονα με την κατεδάφιση των παραπηγμάτων όσον

μεταναστών απέμειναν, κάποιοι από τους οποίους προσπάθησαν να αντισταθούν πετώντας πέτρες. Οι συγκρούσεις ξεκίνησαν το πρωί της Δευτέρας και συνεχίστηκαν μέχρι το βράδυ.

Πριν μερικά χρόνια, έξι χιλιάδες ήταν οι μετανάστες που ζούσαν σ' αυτό το κέντρο. Όπως είχε επισημάνει δημοσίευμα της Deutsche Welle (<http://www.dw.com/el/στη-ζούγκλα-του-καλαί/a-18828963>), το

γαλλικό κράτος δεν είχε αναλάβει καμία πρωτοβουλία για να βελτιώσει την κατάσταση στο κέντρο που διέμεναν πρόσφυγες από το Ιράκ, το Ιράν και τη Συρία, μεταξύ των οποίων και οικογένειες με παιδιά. Οι πρόσφυγες ζούσαν σε καταλύματα από ξύλο και χαρτόνι, ενώ οι κανόνες υγιεινής ήταν σχεδόν ανύπαρκτοι. Μέχρι και το δικαστήριο της Λιλ αποφάνθηκε ότι καταπατώνται τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα, αναφέροντας

μάλιστα ότι το φαγητό φτάνει μετά βίας για να θρέψει μόλις τους μισούς από τους μετανάστες! Η δικαστική απόφαση υποχρέωσε τη διοίκηση του στρατοπέδου να μεριμνήσει τουλάχιστον για περισσότερες τουαλέτες, για νερό και για αποκομιδή των σκουπιδιών.

Ομως η κρατική αδιαφορία συνεχίστηκε, μεταφέροντας στις διάφορες ΜΚΟ και φιλανθρωπικές οργανώσεις την ευθύνη να φροντίσουν για τα στοιχειώδη. Κάποιοι μετανάστες άρχισαν να το εγκαταλείπουν για να μεταφερθούν στο γειτονικό προσωρινό «κέντρο υποδοχής» και άλλοι (οι περισσότεροι) προτίμησαν να πάνε σε άλλα κέντρα διαμονής στη Γαλλία.

Ετσι, σύμφωνα με τα στοιχεία αντιρατσιστικών οργανώσεων έμειναν γύρω στους 3.500 στο στρατόπεδο, μεταξύ των οποίων και γύρω στα 300 ασυνόδευτα παιδιά, αριθμός υπερτριπλάσιος από τους 800-1.000 μετανάστες που αναφέρουν τα επίσημα στοιχεία. Σε ερώτηση που έκανε η βρετανική οργάνωση Refugee Rights Data Project, σε 460 μετανάστες που

διέμεναν στη «ζούγκλα του Καλαί», σχετικά με το τι θα έκαναν αν εκκένωνόταν το στρατόπεδο, το 80% απάντησε ότι θα έμενε στο Καλαί ή θα πήγαινε στο στρατόπεδο της γειτονικής Δουνκέρκης (όπου κι εκεί οι συνθήκες είναι άθλιες, σύμφωνα με την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ). Ο λόγος είναι ότι οι περισσότεροι θέλουν να πάνε στη Βρετανία, είτε για να σμίζουν με μέλη των οικογενειών τους που βρίσκονται ήδη εκεί, είτε γιατί πιστεύουν ότι θα βρουν πιο εύκολα δουλειά. Η απομάκρυνσή τους από την περιοχή θα σήμαινε ότι θα έχαναν τις ελπίδες τους να το πετύχουν αυτό.

Την ίδια στιγμή, το Βέλγιο ανέστειλε από την προηγούμενη εβδομάδα τη Σένγκεν και έκλεισε τα σύνορα, αναγκάζοντας 600 μετανάστες να γυρίσουν πίσω. Η κυβέρνηση του Βελγίου αιτιολόγησε την απόφασή της αυτή με το φόβο μήπως κάποιοι μετανάστες από τη «ζούγκλα του Καλαί» αποφασίσουν να μπουν στη χώρα. Για ποια κοινωνική ευαισθησία να μιλήσει κανείς; Η «δημοκρατική» Ευρώπη τρέμει και δείχνει τα δόντια της!

Δυτική Οχθη

Συνεχίζουν τον αγώνα οι δάσκαλοι

Συνεχίζουν για τέταρτη εβδομάδα την απεργία οι δάσκαλοι της Δυτικής Οχθης, απαιτώντας από την Παλαιστινιακή Αρχή να τηρήσει τις δεσμεύσεις για αυξήσεις στους μισθούς τους, τις οποίες είχε αναλάβει το 2013 και έκτοτε αρνείται να υλοποιήσει. Η Παλαιστινιακή Διδασκαλική Ομοσπονδία κάλεσε σε μαζικές συγκεντρώσεις κατά τόπους την Τρίτη 1 Μάρτη σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Δυτικής Οχθης, από τη Χεβρώνα και τη Ραμάλα μέχρι την Τουλκαρέμ και τη Τζενίν.

Οι συγκεντρώσεις της Τρίτης έγιναν μια μέρα πριν λήξει η προθεσμία που είχε δώσει η Παλαιστινιακή Αρχή στους δασκάλους να επιστρέψουν στις δουλειές τους, διαφορετικά θα αντιμετώπιζαν διοικητικές και νομικές κυρώσεις. Η ΠΑ, γράφοντας στα παλιά της τα παπούτσια τις δεσμεύσεις που είχε αναλάβει το 2013, πρότεινε στους δασκάλους μια εξεπτελιστική αύξηση μόλις 2,5%, η οποία είναι υποπολλαπλάσια αυτής της αρχικής συμφωνίας, που ξεπερνούσε συγκεντρωτικά το 20% αν καταβαλλόταν αναδρομικά από το 2013. Παράλληλα, οι μπάτσοι του Αμπάς δεν παρέλειψαν να στήσουν μπλόκα περιμετρικά των τόπων των διαδηλώσεων προκειμένου να αποτρέψουν τους απεργούς να τους προσεγγίσουν, χωρίς να καταφέρουν παρολαυτά να περιορίσουν τη μαζικότητά τους. Σύμφωνα με καταγγελίες, αρκετοί απεργοί δέχτηκαν ανώνυμες απειλές, ενώ σε μια περίπτωση στη Χεβρώνα απεργός δασκάλα δέχτηκε επίθεση με σπρέι πιπεριού από ομάδα μπάτσων με πολιτικά.

Στο χορό των κινητοποιήσεων μπήκαν οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι δάσκαλοι της Γάζας με 24ωρη απεργία την Τρίτη 1 Μάρτη, γιατί έχουν μείνει ουσιαστικά απλήρωτοι από τον Οκτώβρη του 2014, όταν η μισθοδοσία τους πέρασε από την κυβέρνηση της Χαμάς στην κυβέρνηση

Εθνικής Ενότητας (σχηματίστηκε μετά την τελευταία σιωνιστική εισβολή στη Γάζα), δηλαδή στην ΠΑ. Τα σωματεία των δημοσίων υπαλλήλων και των δασκάλων απειλησαν ότι θα κλιμακώσουν τον αγώνα τους σε περίπτωση που δεν καταβληθούν τα δεδουλευμένα και δεν αποκατασταθεί η μισθοδοσία τους.

Τη Δευτέρα 29 Φλεβάρη, ο ισραηλινός υπουργός για τις Υποθέσεις της Ιερουσαλήμ Ζεέβ Ελκίν ανέφερε σε ομιλία του στο Πανεπιστήμιο Μπαρ Ιλάν ότι η κατάρρευση της ΠΑ είναι αναπόφευκτη και πρόκειται να συμβεί στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα, λόγω της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί στη Δυτική Οχθη και της συνεχιζόμενης μείωσης της επιρροής του Αμπάς στην περιοχή. Στη συνέχεια της ομιλίας του σημείωσε ότι δεν υπάρχει κοινά αποδεκτός διάδοχος του Αμπάς στην ηγεσία της ΠΑ, κάτι το οποίο πρόκειται να προκαλέσει έντονες διαμάχες

στο εσωτερικό της Φατάχ. Η μόνη λύση που θα γινόταν αποδεκτή από όλες τις πλευρές θα ήταν η διαδοχή του από τον Μαρουάν Μπαργούθι, που κρατείται φυλακισμένος από τους σιωνιστές εκτιμώντας ποινή πολλαπλών ισοβίων.

Πανικόβλητος ο εκπρόσωπος της ΠΑ Οσάμα Αλ Καουάσμι χαρακτήρισε τις δηλώσεις του Ελκίν εξωπραγματικές με μόνο στόχο να υπονομεύσουν την ΠΑ, κατηγορώντας ουσιαστικά το Ισραήλ ότι αυτό φταίει για την απαξίωση της ΠΑ στα μάτια του παλαιστινιακού λαού.

Τις εκτιμήσεις των σιωνιστών επιβεβαιώνουν σε κάποιο βαθμό και οι δημοσκοπήσεις του Παλαιστινιακού Κέντρου Δημοσκοπικής Ερευνας, οι οποίες δείχνουν ότι οι δυο στους τρεις Παλαιστίνιους της Δυτικής Οχθης απαιτούν την παραίτηση του Αμπάς, από τους οποίους το 56% ζητάει κυβέρνηση υπό τον Μπαργούθι και οι υπόλοιποι υπό τον Ισμαήλ Χανίγια, πρωθυπουργό της πρώην κυβέρνησης της Χαμάς στη Γάζα. Καρφιά στο φέρετρο του Αμπάς και της προδοτικής του κλίκα δεν είναι άλλα από την πολύχρονη συνεργασία ασφαλείας μεταξύ της ΠΑ και των σιωνιστών, η χρόνια καταστολή οποιασδήποτε αντιπολιτευόμενης φωνής στη Δυτική Οχθη, οι συλλήψεις εκατοντάδων αγωνιστών όλων των οργανώσεων της Αντίστασης και η προσπάθεια αποπλίσματος των ένοπλων τμημάτων της. Τελευταίο καρφί αποτελεί η στάση της ΠΑ κατά το ξέσπασμα της εξέγερσης τον περασμένο Οκτώβρη, που όχι μόνο δεν έκανε κάτι για να εμποδίσει τις συνεχόμενες εισβολές του ισραηλινού στρατού στις γειτονίες της Δυτικής Οχθης, αλλά όπου έβλεπε ότι την παίρνει αναλάμβανε αυτή να καταστείλει την εξεγερμένη νεολαία, παρά τις πομπώδεις δηλώσεις του Αμπάς περί τερματισμού της συνεργασίας της ΠΑ με τους σιωνιστές.

Νικητής ο Μοχάμεντ Αλ Κικ

Νικητής βγήκε ο Μοχάμεντ Αλ Κικ ύστερα από 94 μέρες απεργίας πείνας, η οποία τον έφερε ένα βήμα πριν το θάνατο. Οι σιωνιστές αναγκάστηκαν να δεσμευτούν ότι θα τον απελευθερώσουν στις 21 Μάη, όταν θα έχει εκτίσει το πρώτο εξάμηνο διοικητικής κράτησης. Επίσης του επιτρέπεται πλέον να δέχεται επισκέψεις από τους συγγενείς του, ενώ πιθανότατα μέχρι να αποφυλακιστεί θα παραμείνει στο ισραηλινό νοσοκομείο όπου νοσηλεύτηκε κατά τη διάρκεια της απεργίας πείνας. Για άλλη μια φορά οι σιωνιστές αναγκάζονται να υποκύψουν στην αποφασιστικότητα και το κουράγιο ενός παλαιστίνιου αγωνιστή.

Αίγυπτος

Βασανίστηκε μέχρι θανάτου ο ιταλός φοιτητής

Τα ευρήματα της νεκροψίας που πραγματοποιήθηκε από τον αιγύπτιο ιατροδικαστή Χισάμ Αμπντέλ Χαμίμ στο πτώμα του ιταλού φοιτητή Τζούλιο Ρεγκένι, που βρέθηκε σε ένα χαντάκι δίπλα σε αυτοκινητόδρομο στις 3 Φλεβάρη, έδειξαν ότι ο ιταλός φοιτητής ανακρίθηκε από πέντε έως επτά μέρες πριν δολοφονηθεί, σύμφωνα με αποκλειστικό ρεπορτάζ του Reuters την 1η του Μάρτη.

Αυτά τα ευρήματα είναι μέχρι στιγμής οι πιο ισχυρές ενδείξεις ότι ο Τζούλιο Ρεγκένι δολοφονήθηκε από τις αιγυπτιακές υπηρεσίες Ασφάλειας, γιατί παραπέμπουν σε ανακριτικές μεθόδους, όπως το κάψιμο με τσιγάρα κατά διαστήματα για μερικές μέρες με στόχο την απόσπαση πληροφοριών, που είναι το σήμα κατατεθέν των υπηρεσιών Ασφάλειας της Αιγύπτου. Στο σώμα του βρέθηκαν σημάδια βασανιστηρίων και καταγμάτων που έγιναν σε διαφορετικούς χρόνους, αλλά το θανατηφόρο χτύπημα έγινε με αιχμηρό αντικείμενο στο πίσω μέρος του κεφαλιού του.

Ο Τζούλιο Ρεγκένι έμενε προσωρινά στην Αίγυπτο, γιατί έκανε το διδακτορικό του στο πανεπιστήμιο του Κέμπριτζ με θέμα την άνοδο των ανεξάρτητων εργατικών ενώσεων μετά την λαϊκή εξέγερση το Γενάρη του 2011, ενώ είχε γράψει άρθρα σε ιταλική εφημερίδα, στα οποία ασκούσε κριτική στην αιγυπτιακή κυβέρνηση. Εξαφανίστηκε στις 25 Γενάρη, στην 5η επέτειο της εξέγερσης, και βρέθηκε δολοφονημένος στις

3 Φλεβάρη.

Τα ευρήματα της αυτοψίας διαψεύδουν το αιγυπτιακό υπουργείο Εσωτερικών, που έσπευσε να αποδώσει τα πιθανά αίτια της δολοφονίας σε εγκληματική ενέργεια ή εκδίκηση για προσωπικούς λόγους, ενώ οι αιγυπτιακές αρχές δεν έδωσαν καμιά σημαντική πληροφορία στην ιταλική ομάδα η οποία πήγε στην Αίγυπτο για να ερευνήσει την υπόθεση.

Η υπόθεση αυτή δείχνει ότι οι αιγυπτιακές υπηρεσίες Ασφάλειας δεν εξοντώνουν μόνο τους πολιτικούς αντιπάλους της στρατιωτικής χούντας, αλλά δολοφονούν ακόμα και ξένους πολίτες που τολμούν να ασκήσουν κάποια, έστω και ακίνδυνη, κριτική στο καθεστώς.

Αξίζει μόνο να θυμίσουμε τις στενές σχέσεις που έχει αναπτύξει η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου με την αιγυπτιακή χούντα. Τα θερμά λόγια του Τσίπρα για τον δικτάτορα στρατηγό Αμπντελφάτχ αλ Σίσι, κατά τις αλληπάλληλες συναντήσεις τους, στο Κάιρο, την Αθήνα και τη Λευκωσία. Συναντήσεις που έχουν ξεπεράσει κατά πολύ τα όρια της τυπικής διπλωματίας και έχουν πάρει το χαρακτήρα στρατηγικής σχέσης, η οποία συνοδεύεται από μια στενή προσωπική σχέση ανάμεσα στους επικεφαλής των δύο κυβερνήσεων. Αυτή είναι η θέληση των Αμερικανών και ο Τσίπρας σπεύδει να προσφέρει τις υπηρεσίες του για την επιβολή της ραχ Americana στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής.

Αργεντινή

Τα αρπακτικά τώρα δικαιώνονται!

Μπορεί η κρίση να μαίνεται στην Αργεντινή, αλλά κάποιοι βγάζουν πολλά λεφτά από αυτήν. Ο λόγος για τα «αρπακτικά» που δεν είχαν αποδεχτεί καμία από τις δύο συμφωνίες για «κούρεμα» των ομολόγων (η πρώτη έγινε το 2005 και η δεύτερη το 2010), που η νέα κυβέρνηση αποφάσισε να τα αποζημιώσει μετά από 15 χρόνια προστριβών και δικαστικών διενέξεων. Από τη μεριά τους αποδείχτηκε ότι ενήργησαν σωστά, αφού η νέα κυβέρνηση συμφώνησε να τους δώσει 4.65 δισ. δολάρια. Αν η συμφωνία επικυρωθεί από το Κογκρέσο της χώρας, τα «αρπακτικά» θα ανοίξουν σαμπάνιες. Γιατί δεν είναι καθόλου άσχημα στις μέρες μας να υπερδεκαπλασιάζεις τα κέρδη σου! Κι όχι μόνο αυτό, αλλά να στέλνεις και ένα μήνυμα σε άλλες κυβερνήσεις που ενδεχομένως σκέφτονται να προβούν σε ανάλογες πράξεις, ότι καλά θα κάνουν να το ξεχάσουν, γιατί στο τέλος αυτές θα χάσουν. Αρα, οι προοπτικές για τις «επενδύσεις» αυτών των επιθετικών κεφαλαίων σε ομόλογα υπερχρεωμένων χωρών γίνονται καλύτερες, επομένως οι διαχειριστές τους θα έχουν τη δυνατότητα να προσελκύσουν μεγαλύτερη μάζα κεφαλαίων που λιμνάζουν στα χέρια καπιταλιστών.

Μεταξύ των «αρπακτικών» είναι η Elliot Management Corp, με έδρα τη Νέα Υόρκη, που συμμετείχε στη συμφωνία μαζί με άλλα τρία funds. Αναφέρουμε την Elliot

Management Corp γιατί έχει... προϋπηρεσία σε τέτοιου είδους κομπίνες. Να αγοράζει σε εξευτελιστικές τιμές κρατικά ομόλογα και να τα πουλάει πολλαπλάσια. Αυτό είχε κάνει στο Περού, αγοράζοντας 11.8 εκ. δολάρια κρατικά ομόλογα, για να αναγκάσει την κυβέρνηση της χώρας μετά από τέσσερα χρόνια (το 2000) να συμβιβαστεί στα δικαστήρια για 56 εκατομμύρια δολάρια!

Τώρα τα πράγματα φαίνεται να είναι ακόμα πιο αποδοτικά για το εν λόγω «αρπακτικό» και τα άλλα τρία. Σύμφωνα με την Wall Street Journal (<http://www.wsj.com/articles/argentina-holdout-creditors-agree-to-4-65-billion-settlement-1456760652>), αν η

συμφωνία επικυρωθεί, τα «αρπακτικά» θα πάρουν το 75% των χρημάτων που ζητούσαν, αλλά αυτά θα είναι δέκα με δεκαπέντε φορές περισσότερα από τα χρήματα που είχαν επενδύσει αγοράζοντας τα ξεπεσμένα ομόλογα! Η εκτίμηση βασίζεται στην υπόθεση ότι αγόρασαν με 20 σεντς το δολάριο. Υπόθεση που δεν πρέπει να είναι μακριά από την πραγματικότητα, αφού οι υπόλοιποι δανειστές είχαν συμφωνήσει να πουλήσουν τα κουρεμένα ομόλογά τους για 30 σεντς το δολάριο (με τις ανταλλαγές που έγιναν το 2005 και το 2010). Κάποιο κέρδος θα έβγαλαν κι αυτοί για να δεχτούν τη συμφωνία (τη δέχτηκαν σε ποσοστό 93%

μάλιστα).

Καθώς τα αμερικάνικα δικαστήρια, στα οποία είχαν καταφύγει τα «αρπακτικά», ανάγκασαν την Αργεντινή να πληρώσει περισσότερα από όσα πλήρωνε με το κούρεμα (έκαναν δηλαδή πλάτες στα «αρπακτικά»), η κυβέρνηση αντιπρότεινε να πληρώσει πάνω από 150 σεντς το δολάριο και η συμφωνία σίγουρα κλείστηκε σε επίπεδο πάνω από τα 200 (διαφορετικά δε θα ανέφερε η Wall Street Journal ότι τα «αρπακτικά» κερδίζουν τα υπερδεκαπλάσια από αυτά που επένδυσαν).

Αδιάφορη είναι για τα «αρπακτικά» του χρηματιστικού κεφαλαίου η ονομαστική τιμή των ομολόγων (δηλαδή η τιμή που πουλήθηκαν την πρώτη φορά). Σημασία έχει πόσο τα αγόρασαν και πόσο τα πουλάνε. Την κονόμα τους την έκαναν κι έτσι η Αργεντινή ξαναγίνεται δεκτή με ανοιχτές αγκάλες στο διεθνές πιστωτικό σύστημα, καθώς τα αμερικάνικα δικαστήρια δεν τη μπλοκάρουν πλέον.

Το πάρτι με τα αργεντίνικα ομόλογα τώρα ξαναρχίζει και σήμερα «η Αργεντινή είναι ένα από τα λίγα μέρη στον κόσμο που κάποιος μπορεί να βλέπει και να χαμογελάει», όπως δηλώνει ο Jorge Mariscal, μεγαλοστέλεχος της UBS Wealth Management, που έχει πάνω από ένα τρισεκατομμύριο δολάρια σε διάφορα ομόλογα. Γιατί να μην είναι, όταν ταίζει το χρηματιστικό κεφάλαιο;

Μαφιόζικη δολοφονία από τους σιωνιστές

Η δολοφονία του παλαιστίνιου πολιτικού πρόσφυγα Omar Nayef Zayed στη Βουλγαρία αποτελεί σίγουρα ένα ακόμα κατόρθωμα της Μοσάντ. Αυτή ενεργεί σαν γνήσια μαφιόζικη ομάδα, εκτελώντας όχι μόνο αυτούς που θεωρεί «επικίνδυνους» αλλά και για παραδειγματισμό. Γιατί ο 52χρονος Zayed δεν αποτελούσε άμεσο κίνδυνο για το ισραηλινό κράτος. Εχοντας ξεφύγει από τα νύχια των σιωνιστών πριν από 26 χρόνια, ζούσε έκτοτε στη Βουλγαρία.

Παντρεύτηκε Βουλγάρα και απέκτησε τρία παιδιά. Ομως οι σιωνιστές δεν ξέχασαν ποτέ ότι ο Zayed τόλμησε να αποδράσει από το νοσοκομείο της Βηθλεέμ στις 21 Μάη του 1990, μετά από 40 μέρες απεργίας πείνας και τέσσερα χρόνια φυλάκισης με την κατηγορία της εκτέλεσης ενός ισραηλινού εποίκου. Γι' αυτό το λόγο είχε καταδικαστεί σε ισόβια το 1986. Αν και θα έπρεπε να απελευθερωθεί το 1993 (με τις συμφωνίες του Οσλο μεταξύ Παλαιστινιακής Αρχής και Ισραήλ), οι σιωνιστές τον θεωρούσαν ακόμα «φυγά», γι' αυτό και στα μέσα του περασμένου Δεκέμβρη ζήτησαν επίσημα από τη Βουλγαρία την έκδοσή του.

Αν ο μαφιόζικος τρόπος δολοφονίας του Zayed (τον πέταξαν από το παράθυρο) είναι η μία πλευρά του ζητήματος, η δεύτερη και πιο σημαντική είναι το μέρος που δολοφονήθηκε και η στάση της Παλαιστινιακής Αρχής (ΠΑ) και των βουλγαρικών αρχών. Ο Zayed, όταν πληροφορήθηκε ότι οι σιωνιστές τον ψάχνουν και είχαν υποβάλει αίτημα έκδοσής του στο Ισραήλ, βάσει του οποίου οι βουλγαρικές αρχές ζήτησαν την εντός 72 ωρών παράδοσή του, πήγε στην πρεσβεία της ΠΑ ζητώντας προστασία. Αυτή του δόθηκε, αλλά συνδυάστηκε με πιέσεις να παραδοθεί. Οι πιέσεις προέρχονταν από τον ίδιο τον παλαιστίνιο πρέσβη -όπως καταγγέλλει ο αδελφός του Zayed- ο οποίος τον τρομοκρατούσε με την απειλή ότι κινδυνεύει να τον δηλητηριάσουν και ότι η πρεσβεία δεν μπορεί να τον προστατεύσει! Για το λόγο αυτό, το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (του οποίου ο Zayed ήταν μέλος) καθιστά υπεύθυνες τόσο την Παλαιστινιακή Αρχή όσο και τις βουλγαρικές αρχές που αποφάσισαν να τον εκδώσουν. Αποκάλυψε δε ότι ανώτατοι αξιωματούχοι των δύο αρχών είχαν συναντηθεί πρόσφατα στη Ραμάλα.

Τι ήταν αυτό που συμφώνησαν και ποιες συναντήσεις είχαν με αξιωματούχους των σιωνιστών δεν έγινε γνωστό, φυσικά. Το σίγουρο είναι ότι ο Zayed ήταν ένα αγκάθι τόσο για την ΠΑ όσο και για τις βουλγαρικές αρχές από τη στιγμή που οι σιωνιστές ζήτησαν την έκδοσή του. Επομένως, όλοι είχαν κάθε λόγο να τον ξεφορτωθούν για να αποφύγουν τα «μπλεξίματα» με τους μαφιόζους των μυστικών υπηρεσιών του Ισραήλ.

Οι ισραηλινές αρχές δεν έκαναν κανένα σχόλιο (λένε ότι μελετούν τα δεδομένα). Αυτό που μονότονα εξακολουθούν να ισχυρίζονται όλο αυτό το διάστημα είναι ότι το «αδίκημα» του Zayed παραγράφεται μετά από 30 χρόνια, γι' αυτό και είναι απόλυτα νόμιμοι που ζήτησαν την έκδοσή του. Όπως αποδείχτηκε, όμως, δεν άντεξαν τόση... νομιμότητα και επιδόθηκαν στο σπορ που ξέρουν να κάνουν καλύτερα. Τον δολοφόνησαν πετώντας τον από το παράθυρο μπαλκονιού της πρεσβείας, χωρίς κανείς να τους πάρει χαμπάρι. Ή μήπως κάποιοι έκαναν «τα στραβά μάτια»;

ΥΓ. Πριν από έξι χρόνια, με παρόμοιο μαφιόζικο τρόπο οι σιωνιστές είχαν δολοφονήσει στο Ντουμπάι τον 50χρονο Μαχμούτ Αλ Μαμπχούχ (εκ των ιδρυτών της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς, Ιζεντίν Αλ Κασάμ). Ο Μαμπχούχ στραγγαλίστηκε με μαξιλάρι, αφού υπέστη ηλεκτροσόκ, στο δωμάτιο του ξενοδοχείου του τη νύχτα. Οι πράκτορες της Μοσάντ αποκαλύφθηκαν τότε και οι φωτογραφίες με τα ονόματά τους έκαναν το γύρο του κόσμου μέσω διαδικτύου, καθώς δημοσιοποιήθηκαν από τα τηλεοπτικά κανάλια του Ντουμπάι. Εκτός από τους πράκτορες της Μοσάντ, στη δολοφονία εμπλέκονταν και δύο πρώην στελέχη των υπηρεσιών ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής στη Λωρίδα της Γάζας.

Κίνα: Στα σκαριά εκατομμύρια απολύσεις

Σε πέντε με έξι εκατομμύρια απολύσεις εργαζόμενων σε κρατικές βιομηχανίες ετοιμάζεται να προχωρήσει η κινέζικη κυβέρνηση τα επόμενα δύο με τρία χρόνια, σύμφωνα με ρεπορτάζ του Reuters (1/3/2016).

Οι απολύσεις θα ξεκινήσουν από τη βιομηχανία άνθρακα και χάλυβα, από την οποία θα απολυθούν 1.8 εκατομμύρια εργάτες, για τους οποίους προβλέπεται συνολική αποζημίωση ύψους 150 δισ. γιουάν (23 δισ. δολάρια). Το ποσό αυτό πρόκειται να αυξηθεί κατακόρυφα καθώς προβλέπεται να γίνουν απολύσεις σε εφτά συνολικά βιομηχανικούς τομείς, μεταξύ των οποίων η τσιμεντοβιομηχανία, η υαλοργία και τα ναυπηγεία.

Συν τοις άλλοις, πρέπει να καλυφθούν τα χρέη των αποκαλούμενων κρατικών εταιριών «ζόμπι», όπως αποκαλούνται οι εταιρίες που έχουν κλείσει κάποιους από τους τομείς λειτουργίας τους, αλλά εξακολουθούν να κρατούν το προσωπικό που εργαζόταν σ' αυτούς, μπροστά στο φόβο κοινωνικών και οικονομικών επιπτώσεων λόγω χρεοκοπίας και ανεργίας.

Πρόκειται για το πιο δραστικό πρόγραμμα «περικοπής δαπανών» στις δύο τελευταίες δεκαετίες λόγω της υπερπροσφοράς και της πτώσης της ζήτησης σε παγκόσμιο επίπεδο, η οποία σημείωσε νέα απότομη πτώση από τις αρχές του 2016 εξαιτίας της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης.

«Πόρτα» στον Μοράλες

Το δρόμο της ομολόγου του στην Αργεντινή, Κριστίνα Κίρχνερ, φαίνεται να παίρνει ο πρόεδρος της Βολιβίας Εβο Μοράλες, αφού το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στα τέλη του περασμένου μήνα ήταν αρνητικό στο να διεκδικήσει για άλλη μία φορά την προεδρία στις εκλογές του 2019. Μπορεί η διαφορά να ήταν μικρή (51% Όχι και 49% Ναι), όμως αποτελεί κόλαφο για τον Μοράλες που εμφανίζεται να έχει πετύχει την πιο σταθερή κυβέρνηση στην ιστορία της χώρας. Αυτό δε φαίνεται να το... αντιλαμβάνεται

ο λαός που απέρριψε τη δυνατότητα να ξαναθέσει υποψηφιότητα.

Την ίδια στιγμή, οι ανάπηροι κατέβαιναν στους δρόμους απαιτώντας να αυξηθούν τα χρήματα που παίρνουν από το κράτος. Ορισμένοι κρέμασαν τα καροτσάκια τους από μια γέφυρα για να τονίσουν τη σοβαρότητα της κατάστασης. Η κυβέρνηση έστειλε τα βολιβιανά ΜΑΤ να αποκαταστήσουν την τάξη, με αποτέλεσμα ορισμένοι διαδηλωτές να ξεκινήσουν απεργία πείνας.

στο ψαχνό

Υπηρέτες του κεφαλαίου

Ο «αγώνας ενάντια στη διαπλοκή και τη διαφθορά» βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη της κυβερνητικής προπαγάνδας. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός τον διακινεί σε ρόλο πρωταγωνιστή. Απόδειξη του ότι η ομάδα τραβάει μεγάλα ζόρια και ρίχνει στο τέρν τον καλύτερο παίχτη που διαθέτει, αυτόν που κάνει «γκελ» στους πολίτες-ψηφοφόρους.

Βέβαια, όταν αποδεικνύεται ότι αυτό το «δυνατό χαρτί του ΣΥΡΙΖΑ» έψηνε καφέδες σε γνωστό βορβορώδη μιντιάρχη, με τον οποίο συναντήθηκε κατ' επανάληψη σε μυστικά ραντεβού, το όποιο πολιτικό του κεφάλαιο αρχίζει να εξατμίζεται όπως οι σταγόνες του νερού κάτω από τον αυγουσιτιάτικο ήλιο. Η σκανδαλολογία γίνεται μπούμερανγκ και χτυπά και εκείνους που την ξεκίνησαν, νομίζοντας ότι μ' αυτή μπορούν ν' αποκτήσουν υπεροχή.

Αλλά κι αν θεωρούσαμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ διαθέτει το περιβόητο «ηθικό πλεονέκτημα», κι ότι αντιπαλεύει τη λεγόμενη διαπλοκή, τι θα σήμαινε αυτό; Οτι η «διαπλοκή» αφορά τον Ψυχάρη, τον Μπόμπολα και κάποια φτηνολαμόγια του δημοσιογραφικού εσμού (όχι πάντως τον Κουρή που θεωρείται... πρότυπο εκδότη); Και οι όμιλοι Βαρδινογιάννη, Λάτση, Μυτιληναίου, Στασινόπουλου κτλ. κτλ.; Οι άλλες μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, εγχώριες, αλλοδαπές και μεικτές;

Αυτές δεν στοχοποιούνται από τους... αδιάφθορους του ΣΥΡΙΖΑ. Αντίθετα, επαινούνται για το... εθνικό έργο που επιτελούν, τα στελέχη τους καλούνται στο Μαξίμου και οι υπουργοί της «πρώτη φορά Αριστεράς» σκίζονται για ένα ενστανανέ με κάποιον απ' αυτούς τους ισχυρούς κεφαλαιοκράτες.

Στο μεταξύ, αναμένεται η τρόικα για να κλείσει με την κυβέρνηση την πρώτη αξιολόγηση του τρίτου Μνημονίου, που θα συνοδευτεί από ένα μπαράζ αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων. Κορωνίδα θ' αποτελέσει ασφαλώς το έκτρωμα Κατρούγκαλου, που οδηγεί σε συντάξεις-φιλοδωρήματα ενώ δρομολογεί τη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Δε θα υστερούν σε καπιταλιστική αγριότητα και τα υπόλοιπα μέτρα, όμως: φορολογικά, προνοιακά κτλ.

Τώρα που οι αγρότες αποσύρθηκαν από τα μπλόκα, όλα είναι έτοιμα για να μπουν οι τελευταίες πινελιές. Κι αν κάπου δεν τα βρίσκουν, θα επιλέξουν τη μέση τιμή, αφήνοντας ανοιχτή τη συνέχεια για την επόμενη αξιολόγηση. Τα προβλέπει αυτά το Μνημόνιο.

Σκληρή λιτότητα και κινεζοποίηση, μαζί με το ξεπούλημα του κρατικού πλούτου είναι οι βασικοί άξονες στους οποίους κινείται ο ελληνικός καπιταλισμός την τελευταία εξαετία. Πρόκειται για μια βίαιη συντηρητική ανασυγκρότηση του συστήματος, από την οποία βγαίνουν κερδισμένοι οι ιμπεριαλιστές δανειστές και το ντόπιο μεγάλο κεφάλαιο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζει και ολοκληρώνει αυτό που ξεκίνησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Χωρίς την παραμικρή αλλαγή. Είναι μια τυπική κυβέρνηση του κεφαλαίου, χωρίς κανένα παλιομοδίτικο σοσιαλδημοκρατικό άρωμα.

Οι αυταπάτες δεν έχουν πια καμιά θέση στην κοινωνική συνείδηση. Ή βγαίνουμε στο δρόμο και διεκδικούμε ή υποτασσόμαστε στην πολιτική του κεφαλαίου. Και βέβαια, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα είναι απέναντί μας, όπως ήταν και οι προηγούμενες.

Ο οικτρός «διάλογος» με τους αγρότες αποτελεί ένα καλό μάθημα. Το Ασφαλιστικό, που οσονούπω θα κατατεθεί, είναι η μεγάλη πρόκληση. Το «ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα» δεν αφορά την κυβέρνηση, αλλά την εργατική τάξη.

ΚΑΝ' ΤΟ ΟΠΩΣ Ο ΣΑΜΑΡΑΣ. Οι κύριοι που πλαισιώνουν τον υπομειδώντας πρωθυπουργό Α. Τσίπρα είναι ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου και ο διευθύνων σύμβουλος της Philip Morris International Α. Καλαντζόπουλος. Τι γύρευε ο εν Ελλάδι αρχιμάντζερ της αμερικάνικης πολυεθνικής στο Μαξίμου, συνοδευόμενος από τον υπουργό; Μετέβησαν στο Μαξίμου για να υπογράψουν εκεί, ενώπιον του πρωθυπουργού Συμφωνία Συνεργασίας για την απορρόφηση 30.000 τόνων ελληνικών καπνών ανατολικού τύπου, για την τριετία 2016-2018. Πρώτη φορά γίνεται αυτό; Οχι βέβαια. Το έκανε και το 2013, για την τριετία 2013-2016. Μόνο που τότε η φιέστα δεν έγινε στο Μαξίμου. Την έκανε η Τράπεζα Πειραιώς (στην οποία χαρίστηκε η Αγροτική, ως γνωστόν), σε συνεργασία με την «Μισσιριάν ΑΕ», στρατηγικό συνεργάτη της Philip Morris. Οι Τσιπραίλοι, στριμωγμένοι από την όλη κατάσταση, αποφάσισαν να μιμηθούν τον Σαμαρά, που δεχόταν στο Μαξίμου μεγαλοστέλεχη πολυεθνικών, για να δείξει πως εργάζεται νυχθημερόν για να φέρει την ανάπτυξη. Επειδή, όμως, δεν τους βρισκόταν πρόχειρο κανένα «βαρύ» όνομα, πήγαν στο Μαξίμου τον εγχώριο μάντζερ της Philip Morris, για να επαναλάβουν αυτό που είχε γίνει το 2013. Το θέμα μας εδώ δεν είναι η περιβόητη συμβολαιακή γεωργία, αλλά οι γκεμπελιστικού τύπου φιέστες της προπαγάνδας του Μαξίμου. Σημειώνουμε μόνο πως η συμβολαιακή γεωργία είναι ένας τρόπος για να «δένουν» τράπεζες και βιομηχανίες του αγροτοδιατροφικού συμπλέγματος πιο γερά τους φτωχούς αγρότες στο άρμα τους. «Πρόκειται για μια χαρακτηριστική περίπτωση συνεργασίας του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα που αποφέρει σημαντικά οφέλη σε όλους τους εμπλεκόμενους, ευνοεί την συλλογική δραστηριοποίηση και εκπροσώπηση των αγροτών, αλλά κυρίως προσθέτει αξία στο μόχθο του έλληνα καπνοκαλλιεργητή», δήλωσε ξεδιάντροπα ο Αποστόλου!

KONTRES

Ο Τσίπρας και ο διάβολος

Αν χρειαστεί θα συναντηθώ και με το διάβολο, αλλά δε θα του πουλήσω την ψυχή μου, μας είπε ο Τσίπρας. Μάλιστα. Κάπου, κάποτε, ίσως να έχει ακούσει για τον Φάουστ. Επειδή, όμως, ο διάβολος είναι ένα κατασκεύασμα της θρησκευτικής μυθολογίας, εμείς μένουμε στις συναντήσεις του με τον Ψυχάρη, που διαθέτει θωρακισμένη λιμουζίνα και ιδιωτική φρουρά, σίγουρα όμως δε διαθέτει κέρατα και ουρά.

Όπως υποστήριζε το μέγαρο Μαξίμου, ο Ψυχάρης προσπάθησε να εκβιάσει τον Τσίπρα, ζητώντας του να του σβήσει κάποια διόλου ευκαταφρόνητα δάνεια και να τον βοηθήσει να ρίξει τους συνεταίρους του και να πάρει μόνος του το Mega. Ο Ψυχάρης, βέβαια, λέει πως ο ίδιος δε ζήτησε τίποτα και πως ήταν ο Τσίπρας αυτός που του πρότεινε τα παραπάνω. Εμείς, όμως, θέλουμε να πιστέψουμε τον Τσίπρα και όχι τον Ψυχάρη.

Δεν μας αφήνει, όμως, να τον πιστέψουμε, όχι ο διάλογος μέσα μας αλλά η κοινή λογική. Είσαι ο βέβαιος πρωθυπουργός διότι η πλειοψηφία των ψηφοφόρων «σε πάει», σκελετούς στο ντουλάπι σου δεν κρύβεις για να σε εκβιάσουν και εξακολουθείς να συναντιέσαι στα κρυφά με έναν εκβιαστή μεγαλοεκδότη. Πότε πρόλαβες και απέκτησες το σύνδρομο της Στοκχόλμης; Κι όχι μόνο συναντιέσαι με τον εκβιαστή, αλλά την τελευταία προεκλογική σου συνέντευξη τη δίνεις στην κυριακάτικη εφημερίδα του εκβιαστή, η οποία την κάνει κύριο θέμα στην πρώτη σελίδα της, όπου κυριαρχεί μια μεγάλη φωτογραφία σου σε κόκκινο φόντο

(χρώμα που γενικώς αποφεύγει -για να μην πούμε απεχθάνεται- η συντηρητικών αντιλήψεων και αισθητικής φυλλάδα του εκβιαστή).

Πόσο πιστευτό πιστεύεις ότι μπορεί να γίνει αυτό το σενάριο, κύριε Τσίπρα;

Κυβέρνηση απελάσεων

Τι θα γινόταν αν η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων απέλαυε με τη μία τριακόσιους μετανάστες χωρίς χαρτιά στην Τουρκία; Εκτός από τις καταγγελίες όλων όσοι βρίσκονται σταθερά στο πλευρό των μεταναστών, πύρινη καταγγελία θα έκανε και ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο ίδιος ΣΥΡΙΖΑ, που ως κυβέρνηση προχώρησε στη μαζικότερη απέλαση μεταναστών χωρίς χαρτιά που έχει γίνει στη χώρα μας. 308 μετανάστες, κυρίως από το Μαρόκο, την Αλγερία και την Τυνησία μεταφέρθηκαν την περασμένη Τρίτη στους Κήπους του Εβρου και παραδόθηκαν στις τουρκικές αρχές, στο πλαίσιο της διμερούς συμφωνίας Ελλάδας-Τουρκίας. Όπως ανακοινώθηκε, το μέτρο της διοικητικής κράτησης και της απέλασης θα εφαρμόζεται και σε μετανάστες χωρίς χαρτιά από το Πακιστάν και το Μπαγκλαντές. Στελέχη της βρετανικής αστυνομίας έχουν έρθει στην Ελλάδα, με σκοπό να παράσχουν τη σχετική... τεχνογνωσία για απελάσεις μεταναστών απ' αυτές τις χώρες, που στο παρελθόν ήταν βρετανικές αποικίες.

Φυσικά, το μέτρο δεν μπορεί να σταματήσει ούτε τις προσφυγικές

ούτε τις μεταναστευτικές ροές. Ακόμα και αυτοί που απελούνται στην Τουρκία θα αναζητήσουν τρόπο για να ξαναμπούν στην Ελλάδα, μόλις βγουν από τις τουρ-

Ποιος «αλλάζει»;

«Η Ελλάδα χρειάζεται πολιτική σταθερότητα και ένας ευρύς κεντροαριστερός συνασπισμός, χωρίς αποκλεισμούς, μπορεί να βοηθήσει τη μεταρρυθμιστική διαδικασία. Όσο πιο γρήγορα επιτευχθεί αυτή η συναίνεση, τόσο το καλύτερο». Ο πρόεδρος της ευρωβουλευτικής ομάδας των σοσιαλδημοκρατών δίνει γραμμή σε ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι για στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ, αδιαφορώντας αν αυτό αρέσει στη Φώφη, τον Σταύρο και τ' άλλα παιδιά. Τονίζει ότι αυτοί πάντα εργάζονταν «για την επανένωση της αριστερής οικογένειας» και σημειώνει ότι παρακολουθούν «με προσοχή την εξέλιξη του ΣΥΡΙΖΑ, ειδικά μετά την περιθωριοποίηση των ακραίων στοιχείων από το κόμμα».

Και για να σταματήσει η πασοκοποταμία γκρίνια, βάζει μπροστά τα μεγάλα ονόματα της σοσιαλδημοκρατίας: «Ο γάλλος πρόεδρος Φρανσουά Ολάντ έχει καλέσει τον Τσίπρα στην επικείμενη Σύνοδο Κορυφής των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών στο Παρίσι στις 12 Μαρτίου».

Επειδή οι συριζαίοι λανσάρουν τελευταία το παραμύθι ότι η ΕΕ αλλάζει, ρωτάμε: ποιος «αλλάζει»; οι ευρωπαίοι σοσιαλδημοκράτες ή ο ΣΥΡΙΖΑ; Το ρήμα «αλλάζει» μπαίνει σε εισαγωγικά, γιατί στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για αλλαγή, αλλά για ξεμασκάρεμα του ΣΥΡΙΖΑ.

κικές φυλακές. Δείχνει, όμως, τη ρατσιστική πολιτική που είναι αποφασισμένη να εφαρμόσει η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Πογκρόμ από τους μπάτσους στο δρόμο, φυλάκιση για κάποιους μήνες σε στρατόπεδο συγκέντρωσης τύπου Αμυγδαλέζας και Κορίνθου ή στα κελιά κάποιου αστυνομικού τμήματος και μετά απέλαση θα είναι η διαδικασία για όσους δε χαρακτηρίζονται πρόσφυγες. Ο,τι έκαναν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, δηλαδή. Ο Τόσας πήρε εντολή να πιάσει το νήμα απ' εκεί που το άφησαν ο Χρυσοχοϊδης και ο Δένδιας.

Φίλος μια φορά

«Δεν κατανοώ πλέον την πολιτική των Ελλήνων. Δεν είναι δυνατόν η Ελλάδα να δρα σαν γραφείο ταξιδιών και να στέλνει αλλού όλους τους πρόσφυγες. Η Ελλάδα υποδέχθηκε τον τελευταίο χρόνο 11.000 πρόσφυγες, ενώ εμείς 90.000. Αυτό δεν επιτρέπεται να επαναληφθεί», δήλωσε σε συνέντευξή του στην αυστριακή εφημερίδα Österreich ο ομοσπονδιακός καγκελάριος της Αυστρίας και αρχηγός των Σοσιαλδημοκρατών, Βέρνερ Φάιμαν.

Πρόκειται, ασφαλώς, για επιβεβαίωση του Βατερλό του Τσίπρα στο Προσφυγικό. Γιατί είχε κουβαλήσει τον Φάιμαν στην Ελλάδα, είχαν πάει μαζί στη Μυτιλήνη και μας τον παρουσίαζε σαν πρότυπο ηγέτη που ξέρει να εκτιμά τις προσπάθειες που κάνει μια χώρα στην Ελλάδα. Όμως οι σχέσεις με τον Φάιμαν πάνε αρκετούς μήνες πίσω, την εποχή της «σκληρής διαπραγμάτευσης». Ο Τσίπρας είχε συναντηθεί δυο φορές με τον Φάιμαν, τον οποίο παρουσίαζε σαν... όαση δημοκρατικότητας στη συντηρητική Ευρώπη, άσχετα αν ο υπουργός Οικονομικών της Αυστρίας Χανς-Γεργκ Σέλινγκ χρησιμοποιούσε επιθετική ρητορική, ανάλογη μ' αυτή του Σόιμπλε. Ανήκει στο δεξιό Λαϊκό Κόμμα, γι' αυτό ταυτίζεται με τον Σόιμπλε, εν αντιθέσει με τον Φάιμαν, που είναι σοσιαλδημοκράτης, έλεγαν τότε οι Τσιπραίοι.

Οι ιμπεριαλιστές ηγέτες, όμως, έχουν αποδείξει πως δεν πολιτεύονται με ιδεολογικά κίνητρα (αυτά το πολύ να χαρακτηρίσουν το στίλ στις δημόσιες εμφανίσεις τους). Πολιτεύονται με βάση τα συμφέροντα που εκπροσωπούν. Την περίοδο της «σκληρής διαπραγμάτευσης» ο Φάιμαν είχε αναλάβει το ρόλο του «καλού μπάτσου». Τώρα παίζει τον «κακό». Όμως, ήταν (και εξακολουθεί να είναι) ηγέτης μιας ιμπεριαλιστικής χώρας, με ιδιαίτερους δεσμούς με τη Γερμανία, μάλιστα.

Γιατί δεν απαντούν;

Ο Μαυρίκος, ο φερόμενος ως αρχηγός της συμμορίας των εκβιαστών διά του Τύπου, υπέγραψε συμφωνία συνεργασίας με την ΕΡΤ. Ποσώς μας ενδιαφέρει αν η συμφωνία υπογράφηκε μετεκλογικά ή προεκλογικά (προεκλογικά υπογράφηκε). Σημασία έχει ότι υπογράφηκε. Ηξερε η κυβέρνηση (συγκεκριμένα ο αρμόδιος για την ΕΡΤ υπουργός Ν. Παππάς) ότι οι Ταγματάρχης και Τσακνής υπέγραψαν τέτοια συμφωνία; Αν δεν ήξερε, τότε θα έπρεπε να έχει ήδη «αποκεφαλίσει» το δίδυμο της ΕΡΤ. Γιατί αυτοί ήξεραν με τι «φύραμα» είχαν να κάνουν. Γιατί, λοιπόν, δεν απαντούν γι' αυτό το ζήτημα, αλλά εξακολουθούν να ψάχνουν τους σκελετούς στα ντουλάπια της Συγγρού (που αναμφίβολα υπάρχουν);

Φίλος και ο Σόιμπλε

Μια δήλωση του Σόιμπλε στη Σαγκάη προκάλεσε ντελίριο χαράς στους συριζαίους. Ο γερμανός υπουργός Οικονομικών, αναφερόμενος από τη μια στην εφαρμογή του Μνημόνιου και από την άλλη στην προσφυγική κρίση είπε ότι «και τα δύο πάνε μαζί» και ότι η ΕΕ πρέπει να συνδυάσει τα δυο αυτά καθήκοντά της. Μόλις, όμως, η γερμανική πολιτική ηγεσία αντιλήφθηκε ότι η συγκεκριμένη αναφορά του Σόιμπλε παρερμηνεύτηκε στην Ελλάδα, έπευσε να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Ο εκπρόσωπος της καγκελαρίας Στέφεν Ζάιμπερτ δήλωσε ότι η Ελλάδα θα πάρει βοήθεια για τους πρόσφυγες, όμως αυτό δεν έχει να κάνει με την εφαρμογή του Μνημόνιου. «Πρέπει να συνεχίσουμε να διαχειριζόμαστε χωριστά τις δυο θεματικές ενότητες» τόνισε. Και ο εκπρόσωπος του Σόιμπλε, όταν ρωτήθηκε αν θα υπάρχει κάποια ελαστικότητα στην εφαρμογή του Μνημόνιου, το ξέκοψε: «Έχει ενσωματωθεί αρκετή ελαστικότητα στο πρόγραμμα». Και επανέλαβε πως είναι αυτονόητη η συνέχιση της εμπλοκής του ΔΝΤ στο ελληνικό «πρόγραμμα».

Δύο στα δύο

Μετά από τη θέση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, για την οποία επιλέχτηκε ο στενός συνεργάτης του Φορτσάκη, Γιώργος Πιτσιλής, έχουμε την επιλογή ως προέδρου της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής του Αθανάσιου Θανόπουλου, που ήταν στέλεχος του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομώνων επί Σαμαροβενζέλων. Επιλέχτηκε από «διεθνή επιτροπή εμπειρογνομώνων» και διορίστηκε τυπικά από τον Τσακαλώτο, που δεν είχε άλλη επιλογή. Δύο στα δύο η τρoίκα.

Περιττεύει να θυμίσουμε πως το τρία στα τρία θα γίνει όταν συγκροτηθεί το νέο Ταμείο Ιδιωτικοποιήσεων (όπως προβλέπει το τρίτο Μνημόνιο) και οριστεί από την τρoίκα ο επικεφαλής του. Μπορεί να είναι και αλλοδαπός, για να ολοκληρωθεί η ξεφτίλα.

ZOOM

Αγώνας για νίκη ή διαμαρτυρία;

«Οργανωμένος αγώνας μας αφήνει παρακαταθήκη για τα αιτήματά μας αλλά και για το ίδιο το κίνημα γιατί **δεν είναι αγώνας μια κι έξω**». Το ανέφερε η «Πανελλαδική Επιτροπή Μπλόκων» (το μπλόκο της Νίκαιας στην ουσία), αμέσως μετά τη συνάντηση αντιπροσωπείας της με τον Τσίπρα. Το επανέλαβε και όταν πήρε την απόφαση να λύσει το μπλόκο και οι αγρότες να γυρίσουν στα χωριά τους: **«Δεν είναι αγώνας μια κι έξω, ούτε συγκυριακός, αλλά μακρύς και δύσκολος**». Το είχε πει και ο Βαγγέλης Μπούτας, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στην ΕΣΗΕΑ, δυο μέρες πριν το αγροτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα.

Όσο παραζαλισμένοι κι αν είναι οι Τσιπραίοι, που διαπιστώνουν ότι ο χρόνος μετράει πλέον αντίστροφα για την παραμονή τους στην εξουσία, έχουν την πολιτική πείρα να αντιληφθούν πως το σλόγκαν «ο αγώνας δεν είναι μια κι έξω», όταν εκφωνείται από αρμόδια χείλη την παραμονή μιας κινητοποίησης που αναγγέλθηκε ως κορυφαίος σταθμός του φετινού κινήματος των μπλόκων (εννοούμε τη διαδήλωση στην Αθήνα), προαναγγέλλει ουσιαστικά το τέλος του αγώνα. Πράγματι, είχε διαφανεί ότι η αποχώρηση ήταν ζήτημα χρόνου, αφού τα μπλόκα απλώς παρέμεναν, χωρίς να ανεβάζουν τον πήχη της πίεσης. Ετσι, πρώτα με τους «πρόθυμους» από τα Τέμπη και άλλα μπλόκα που ήλεγχαν οι γαλαζοπράσινοι αγροτοπατέρες, και στη συνέχεια με τον Μπούτα και τους υπόλοιπους της «Πανελλαδικής Επιτροπής των Μπλόκων», ο Τσίπρας είχε εύκολο έργο. Δεν παραχώρησε τίποτα, γιατί ήξερε ότι θα αποχωρήσουν και απλά αναζητούν ένα πρόσχημα. Τους προσέφερε, λοιπόν, αέρα κοπανιστό και αυτοί τον τύλιξαν σε συσκευασία «κατακτήσεων» και «δεσμεύσεων της κυβέρνησης» και έφτιαξαν το άλλοθι που γύρευαν (αναλυτικά γι' αυτό το θέμα μπορείτε να διαβάσετε στην επόμενη σελίδα).

Ηταν, μήπως, ο συγκεκριμένος αγώνας των αγροτών ενταγμένος σε μια επαναστατική διαδικασία ανατροπής του καπιταλισμού, ώστε να δικαιολογείται το επιχείρημα ότι «δεν είναι μια κι έξω», αλλά θα είναι «μακρύς και δύσκολος»; Ηταν ένας αγώνας με συγκεκριμένα αιτήματα, που δεν αμφισβητούσαν τον καπιταλισμό. Αν θέλετε, δεν αμφισβητούσαν την ίδια την ΚΑΠ, που μεθοδικά επιφέρει το ξεκληρίσμα της φτωχής αγροτιάς. Δε θα πέσει ο καπιταλισμός αν ο Κατρούγκαλος αναγκαστεί να αποσύρει το αντιασφαλιστικό του έκτρωμα (όπως δεν έπεσε το 2001, όταν ο Γιαννίσης με τον Σημίτη αναγκάστηκαν να αποσύρουν το δικό τους αντιασφαλιστικό έκτρωμα). Ούτε θα καταργηθεί η ΚΑΠ αν οι αγρότες καταφέρουν ο ΦΠΑ στα αγροτικά εφόδια να επιστρέψει στο 13% που ήταν μέχρι τον περασμένο Ιούλη.

Θα δινόταν ένα ισχυρό πλήγμα στη μνημονιακή πολιτική, βέβαια. Και το ερώτημα είναι: μπορούν οι λαϊκοί αγώνες να επιφέρουν πλήγματα στη μνημονιακή πολιτική και να ακυρώσουν κάποια μέτρα της ή όχι;

◆ Αν όχι, τότε κακώς οργανώνονται αγώνες που διατυπώνουν επιμέρους αιτήματα. Θα έπρεπε να οργανώνονται αγώνες που διατυπώνουν το αίτημα της

ανατροπής του καπιταλισμού, που θα οδηγήσει και σε αποδέσμευση από την ΕΕ και την ΚΑΠ.

◆ Αν ναι, τότε αυτοί οι αγώνες είναι, κατά κάποιον τρόπο, «μια κι έξω». Έχουν συγκεκριμένα αιτήματα και διεκδικούν την ικανοποίηση -αν όχι όλων- τουλάχιστον κάποιων απ' αυτά.

Βέβαια, δεν είναι όλοι οι μερικοί αγώνες νικηφόροι. Για πολλούς και διάφορους λόγους μπορεί να μη νικήσουν. Μπορεί η στιγμή ανάπτυξης του αγώνα να μην είναι η ευνοϊκότερη για τους αγωνιζόμενους, μπορεί ο αντίπαλος να αποδειχτεί περισσότερο ισχυρός απ' όσο υπολόγιζαν οι αγωνιζόμενοι, μπορεί η ηγεσία του αγώνα να διέπραξε σοβαρά λάθη, μπορεί να υπήρξε προδοσία από φίλους και συμμάχους, μπορεί ο αντίπαλος να εφάρμοσε την πιο σκληρή καταστολή που οι αγωνιζόμενοι δεν μπόρεσαν να καταβάλουν, μπορεί..., μπορεί...

Όταν οι αγωνιζόμενοι δεν καταφέρνουν να νικήσουν, τότε η ηγεσία του αγώνα έχει χρέος να τους πει την πάσα αλήθεια, να κάνει έναν ουσιαστικό απολογισμό του αγώνα, να βρει τα αίτια της ήττας και να τα συζητήσει με τους αγωνιζόμενους, προσπαθώντας να περιορίσει τις τάσεις απογοήτευσης και αποστράτευσης, που αναπόφευκτα αναπτύσσονται μετά από μια ήττα, και να μετατρέψει την ήττα σε πηγή διδαγμάτων του κινήματος, που προετοιμάζουν τον επόμενο αγώνα, που θα μπορέσει να δοθεί με περισσότερη σοφία.

Αυτά για έναν μαρξιστή είναι κυριολεκτικά αλφαβήτα. Η ιστορία των ταξικών αγώνων έχει φέρει προς συζήτηση αυτά τα ζητήματα χιλιάδες φορές, σε όλο τον κόσμο. Ψεύτικες αποτιμήσεις οι επαναστάτες δεν κάνουν (περιττεύει να σημειώσουμε ότι είναι άλλο πράγμα τα λάθη σε μια αποτίμηση και εντελώς άλλο η συνειδητά ψεύτικη αποτίμηση).

Όταν, λοιπόν, κηρύσσεται η λήξη ενός αγώνα, που προέβαλε μερικές διεκδικήσεις και όχι διεκδικήσεις επαναστατικού χαρακτήρα, με κεντρικό επιχείρημα «ο αγώνας δεν είναι μια κι έξω», το μήνυμα που στέλνεται είναι ότι κανένας αγώνας για μερικές διεκδικήσεις δεν μπορεί να είναι νικηφόρος. Ετσι, ο αγώνας μετατρέπεται σε απλή διαμαρτυρία: βγαίνω στο δρόμο, παλεύω, απλά για να καταγράψω τη διαμαρτυρία μου και να καταγγείλω την κυβέρνηση.

Υπάρχει, βέβαια, μια αντίφαση. Το σάλπισμα της αποχώρησης, εκτός από το «ο αγώνας δεν είναι μια κι έξω», περιλάμβανε και κατακτήσεις και δεσμεύσεις της κυβέρνησης. Πράγματα από εντελώς ασήμαντα έως μηδαμινά, όπως θα διαβάσετε στην επόμενη σελίδα. Γιατί έγινε αυτή η επένδυση στο τίποτα, το οποίο βαφτίστηκε «κάτι»; Γιατί υπάρχει και ο κόσμος που βγήκε στα μπλόκα οργισμένος και απελπισμένος, ελπίζοντας ότι θα κερδίσει τουλάχιστον κάτι. Ο κόσμος που δε δίνει και τόσο σημασία στα ιδεολογήματα του τύπου «ο αγώνας θα είναι μακρύς και δύσκολος», αλλά πίστεψε (και καλά έκανε) ότι τώρα που δέχεται την επίθεση, τώρα μπορεί να ανασχέσει τουλάχιστον κάποιες πλευρές της. Γι' αυτόν τον κόσμο τύλιξαν το τίποτα στο χρυσόχαρτο των «κατακτήσεων» και των «δεσμεύσεων της κυβέρνησης». Τα ιδεολογήματα αφορούν

περισσότερο τα κομματικά μέλη και το ακροατήριο άμεσης κομματικής επιρροής, που μπορεί κι αυτό να αντιδρά και να ζητά εξηγήσεις, περισσότερο ενδεχομένως από τον υπόλοιπο κόσμο, που μπορεί απλά ν' αρκεστεί να γυρίσει την πλάτη στην ηγεσία αυτού του αγώνα και να τη βρίζει στα καφενεία.

Οποιος δεν κάνει ειλικρινή απολογία ενός αγώνα, αλλά καταφεύγει στο ιδεολόγημα ότι «ο αγώνας δεν είναι μια κι έξω», ομολογεί -εμμέσως πλην σαφώς- πρώτον ότι έχει τη φωλιά του λερωμένη και δεύτερον ότι οι δικές του στοχεύσεις ήταν διαφορετικές από τις στοχεύσεις των απλών ανθρώπων που τον εμπιστεύτηκαν και βγήκαν στον αγώνα υπό την ηγεσία του. Καθαρές κουβέντες.

Τα αγροτικά μπλόκα του 2016 έβαλαν την ταφόπετρα στη σχέση του ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο με τον αγροτικό κόσμο, αλλά με ευρύτατα τμήματα του ελληνικού λαού. Τράβηξαν τις μάσκες από τα πρόσωπα των Τσιπραίων και αποκάλυψαν το αποκρουστικό πρόσωπο των διαχειριστών των καπιταλιστικών συμφερόντων. Ο,τι χάνει σε πολιτική επιρροή ο ΣΥΡΙΖΑ δεν εξαερώνεται, αλλά μετατρέπεται σε πολιτικό κέρδος για άλλους. Και το κόμμα του Περισού φιλοδοξεί να μετατρέψει σε δικό του πολιτικό κέρδος την απώλεια πολιτικής επιρροής του ΣΥΡΙΖΑ.

Τι χαρακτήρα έχει αυτό το πολιτικό κέρδος; Πρόκειται μήπως για πολιτικό κέρδος μιας επαναστατικής δύναμης που προστάτευσε το κίνημα από μια πρόωγη σύγκρουση που θα οδηγούσε στη συντριβή του από τον ταξικό αντίπαλο; Θα ήταν αστείο και να το συζητήσουμε. Ακόμα και ο πιο ανώριμος πολιτικά αντιλαμβάνεται πως το πολιτικό κέρδος είναι εκλογικίστικου χαρακτήρα. Δεν είναι βέβαιο ότι θα υπάρξει αυτό το πολιτικό κέρδος (όπως δεν υπήρξε για τον Περισό και στις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου, με τον ΣΥΡΙΖΑ να έχει υπογράψει Μνημόνιο), όμως μια πολιτική δύναμη που κινείται αυστηρά στο πλαίσιο του κοινοβουλευτισμού και της αστικής νομιμότητας δεν έχει άλλη επιλογή από το να επιδιώκει την αποκόμιση πολιτικού κέρδους μέσα από τις λαϊκές κινητοποιήσεις που φθείρουν την κυβέρνηση.

Πάντα με σεβασμό στην αστική νομιμότητα. Πάντα σε ρόλο πυρόσβεσης των «ανεξέλεγκτων». Η -κατόπιν κεντρικής συμφωνίας- παρέλαση των είκοσι τρακτέρ στο Σύνταγμα και η μπουκάλα με το τσίπουρο από τον Μπούτα στον Τσίπρα αποκάλυψαν σε συμβολικό επίπεδο την ουσία μιας πολιτικής που σέβεται την αστική νομιμότητα και τους κανόνες του κοινοβουλευτικού παιχνιδιού, στάση που εξαίρεται ακόμα και από τον συντηρητικό αστικό Τύπο.

Όταν μια πολιτική δύναμη συμπεριφέρεται κατ' αυτόν τον υπονομευτικό και διαλυτικό τρόπο στους αγώνες για τις μερικές διεκδικήσεις των εργαζόμενων, είναι δυνατόν ποτέ να οργανώσει ένα επαναστατικό κίνημα που θα βάλει ως στόχο του να ανατρέψει τον καπιταλισμό; Η διαφορά με τις ψεύτικες υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι αυτές ήταν άμεσης κατανάλωσης, ενώ ο κομμουνιστικός βερμπαλισμός του Περισού λειτουργεί ως δηλητήριο αργής αποδέσμευσης.

Πέτρος Γιώτης

Κυνισμός

Από την τελευταία εμφάνιση του Τσακαλώτου στη Βουλή σχολιάστηκαν μόνο τα ακατανόητα ελληνικά του και το ευφυολόγημά του ότι όταν επιστρέψει στο πανεπιστήμιο θα πρέπει να ζητήσει εκπαιδευτική άδεια για να μελετήσει τα οικονομικά των βουλευτών της ΝΔ (κρύο και προκλητικό ταυτόχρονα, από κάποιον που θεωρεί ότι είναι γίγαντας της οικονομικής επιστήμης - πιο γίγαντας από το φίλο του τον Μπαρουφάκη). Όμως, είχε και ουσία η τοποθέτηση Τσακαλώτου σχετικά με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Όπως είπε, «κατά τη δική σας διακυβέρνηση μετά την ανακεφαλαιοποίηση του 2013 η αξία των μετοχών του ΤΧΣ είχε αρχίσει από το 2014 να μειώνεται. Το Σεπτέμβριο του 2014 ήταν στα 16,5 δισεκατομμύρια ευρώ, το Δεκέμβριο του 2014 στα 14,3 δισεκατομμύρια ευρώ, το Γενάρη του 2015 στα 10,9 δισεκατομμύρια ευρώ». Και μετά το Γενάρη του 2015 που κυβερνούσε ο ΣΥΡΙΖΑ η αξία αυτών των μετοχών σχεδόν μηδενίστηκε.

Κατηγόρησε τους δεξιούς και τους πασόκους ότι δεν εξασφάλισαν τα 25 δισ. που το ελληνικό κράτος δανείστηκε για να τα βάλει στις τράπεζες. «Εσείς, τα 25 δισεκατομμύρια που ήταν δικά σας, πώς θα τα παίρνατε πίσω χωρίς καμία στρατηγική για τα κόκκινα δάνεια;» ρώτησε. Όμως τα 25 δισ. δεν ήταν «δικά τους». Τα δανείστηκε το κράτος και τα αποπληρώνει ο ελληνικός λαός. Κι όσο ευθύνονται οι σαμαροβενιζέλοι για τη διασπάρσιή τους στο χρηματιστήριο, άλλο τόσο ευθύνονται και οι συριζαίοι που δεν έκαναν τίποτα γι' αυτή τη διασπάθιση, αλλά την άφησαν να ολοκληρωθεί.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Οι капиталιστές έριξαν τις μετοχές μέσω του χρηματιστηρίου, αγόρασαν μπιρ παρά και στο τέλος μήκαναν στην ανακεφαλαιοποίηση που έκαναν οι Τσιπροκαμμένιοι και απέκτησαν τον έλεγχο των τραπεζών σε εξουλειαστική τιμή. Τα 25 δισ. έκαναν φτερά και γι' αυτό δεν ευθύνονται μόνο οι Σαμαροβενιζέλοι, αλλά και οι Τσιπροκαμμένοι, γιατί επί των ημερών τους ολοκληρώθηκε αυτό το σκάνδαλο και **θεωρήθηκε νόμιμο**.

Όσο για την ανακεφαλαιοποίηση που έγινε επί ΣΥΡΙΖΑ, ο Τσακαλώτος ισχυρίζεται ότι το ελληνικό κράτος έβαλε λεφτά και το 75% το πήρε σε CoCos (ομολογίες μετατρέψιμες), που θα αποδίδουν 8% κάθε χρόνο, μέχρι να τα ξαναγοράσουν οι τράπεζες. Και τι θα γίνει αν οι τραπεζίτες, με συντονισμένες κινήσεις, ρίξουν την τιμή των CoCos; Ο,τι έγινε και με τα 25 δισ. της πρώτης ανακεφαλαιοποίησης. Θα χαθεί το μεγαλύτερο μέρος των κεφαλαίων που δανείστηκε το κράτος και θα μείνει το πολύ το κουπόνι του 8% για μερικά χρόνια.

Ο ελληνικός λαός έριξε σχεδόν 30 δισ. στη «μαύρη τρύπα» των τραπεζιτών και των капиталιστών που έχουν εμπιστευτεί κεφάλαιά τους στους τραπεζίτες. Κι ο άθλιος Τσακαλώτος έχει το θράσος να καμαρώνει ότι τα «δικά τους» 5,4 δισ. είναι εξασφαλισμένα. Τα ίδια έλεγαν και οι Σαμαροβενιζέλοι με τον Στουρνάρα και είδαμε το αποτέλεσμα.

Και κάτι ακόμα. Ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρούσε σκάνδαλο την πρώτη ανακεφαλαιοποίηση και μιλούσε για προανακριτικές επιτροπές και ειδικά δικαστήρια. Τώρα, το όλο ζήτημα περιορίζεται σε αντιπαράθεση για το ποιος ξέρει καλύτερα οικονομικά, ο Τσακαλώτος ή ο Σταϊκούρας.

Μέλι-γάλα με τους νεοναζί

Το επεισόδιο με τους νεοναζί βουλευτές, που έβριζαν Καμμένο, στρατηγούς και βουλευτές της συμπολιτευσης και της αντιπολιτευσης, παραδόθηκε ήδη στη λήθη. Ουδείς επαίλθε, ουδείς ζήτησε να εφαρμοστεί το πειθαρχικό σκέλος που προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής, να αποβληθούν για μισό μήνα οι νεοναζί και να τους κοπεί στο μισό η παχυλή βουλευτική αποζημίωση. Ούτε μάθαμε τίποτα για το ερώτημα που απηύθυνε ο Βούτσος στο Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, αναφορικά με τη μαγνητοσκόπηση από τους νεοναζί της απόρρητης συνεδρίασης της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής, «προκειμένου να διερευνηθούν οι νομικές διαδικασίες για την αντιμετώπιση τέτοιων φαινομένων καθώς και η δυνατότητα προσφυγής στη Δικαιοσύνη». Το ερώτημα ήταν «ψαρωτικό» και σκοπό είχε απλά να προειδοποιήσει τους νεοναζί, όχι να τους θέσει υπό διωγμόν.

Όταν στη συνεδρίαση της 24ης Φλεβάρη οι νεοναζί Γρέγος και Παππάς κατήγγειλαν «δολοφονική επίθεση» ενάντια σε χρυσαιγίτη περιφερειακό σύμβουλο στο Βόλο (Ξύλο έφαγε) , ο Βούτσος είπε στον Παππά -που είχε πάρει το λόγο χωρίς να τον ζητήσει- να μιλήσει στο μικρόφωνο για να σημειωθούν στα πρακτικά αυτά που καταγγέλλει (!) και έσπευσε να συμπληρώσει: «Είναι δεδομένο και δεν είναι ανάγκη να είναι επαναλαμβανόμενο. Όπως όλες οι πράξεις βίας, είναι καταδικαστέα». Κάνουν σπέκουλα οι νεοναζί και ο Βούτσος τους εκφράζει την αλληλεγγύη του!

Δεν «πήραν» τίποτα οι αγρότες

Όταν τη Δευτέρα 22 Φλεβάρη αντιπροσωπεία αγροτών -οι «πρόθυμοι» όπως σωστά χαρακτηρίστηκαν- συναντήθηκε με τον Τσίπρα και η κυβέρνηση, διά στόματος Γεροβασιλή, ανακοίνωσε τα περιβόητα «25 μέτρα», το μπλόκο της Νίκαιας εξέδωσε μια ανακοίνωση που μιλούσε για «μέτρα που δεν δίνουν καμία διέξοδο στους μικρομεσαίους αγρότες οι οποίοι παλεύουμε για την επιβίωσή μας», αλλά **«όλα κινούνται στον “ντορό” της εφαρμοζόμενης πολιτικής που μας ξεκληρίζει»**. Ποιος μπορεί να διαφωνήσει μ' αυτή την εκτίμηση;

Η ανακοίνωση δεν μετρούσε τα λόγια της για τη συμπεριφορά των «προθύμων»: «Και όταν βγήκαν από τη συνάντηση και, πλέον, ήταν προφανής ο κυβερνητικός εμπαιγμός σε βάρος των αγωνιζόμενων αγροτών, αλλά και των ίδιων των “προθύμων”, που “πήγαν για μαλ-λί και βγήκαν κουρεμένοι”, δεν βρήκαν ούτε μια κουβέντα να πουν για να καταγγείλουν -έστω για τα προσήγματα- την κυβέρνηση. Και μόνο όταν οι αγρότες στα μπλόκα “τους πήραν στο κοντό και κατά πόδας” κάτι φέλλισαν για κυβερνητική αδιαλλαξία και αδιέξοδο». Ποιος μπορεί να διαφωνήσει μ' αυτές τις καυστικές επισημάνσεις;

Τρεις μέρες μετά, ήταν ο Βαγγέλης Μπούτας και άλλοι αγρότες από την «Πανελλαδική Επιτροπή Μπλόκων» που συναντήθηκαν με τον Τσίπρα. Αυτοί δεν «αλληλοπληκλώνονταν στα σκαλιά του Μεγάρου Μαξίμου ποιος θα μπει πρώτος μέσα», όπως έλεγαν χλευαστικά για τους προηγουμένους. Μπήκαν ήσυχα, με πρώτο τον Βαγγέλη, που κρατούσε μια μεγάλη μπουκάλια τσίπουρο, πεσέκσι στον Τσίπρα, για να του την παραδώσει μπροστά στις κάμερες, φτιάχνοντας κλίμα.

Μετά τη συνάντηση με τον Τσίπρα, η «Πανελλαδική Επιτροπή Μπλόκων» εξέδωσε μια μακροσκελή ανακοίνωση, η οποία έλεγε: **«Καταφέραμε με τον αγώνα μας η κυβέρνηση να συζητήσει και να δεσμευτεί για τη θέσπιση αφορολογιγτού ατομικού ορίου στα 9500 ευρώ. Δεσμεύθηκε επίσης ότι θα είναι αφορολόγητες η συνδεδεμένη και εξισωτική ενίσχυση και οι αποζημιώσεις**. Αυτά όμως είχαν ήδη ανακοινωθεί από την κυβέρνηση μετά τη συνάντησή με τους «πρόθυμους». Ο Μπούτας παρουσιάζει σαν επιτυχία κάτι που είχε ήδη δοθεί στους άλλους.

♦ **«Η κυβέρνηση δεσμεύθηκε ότι για τις κατοικίες και τα χωράφια θα ισχύσει ότι ισχύει γενικότερα και θα προσπαθήσει να μην γίνουν κατασχέσεις**». Και αυτό επίσης είχε ανακοινωθεί από την κυβέρνηση. Όσο για το «θα προσπαθήσει να μην γίνουν κατασχέσεις», δε χρειάζεται ιδιαίτερη σχολιασμό. Η λέξη «προσπαθείται» γι' αυτή την κυβέρνηση είναι σκέτο ανέκδοτο.

Σε όλα τα υπόλοιπα αιτήματα (με κορυφαίο το Ασφαλιστικό) σημειωνόταν ότι η κυβέρνηση απάντησε αρνητικά. Παρά ταύτα, η ανακοίνωση τόνιζε: **«Ο οργανωμένος αγώνας μας αφήνει παρακαταθήκη για τα αιτήματά μας** αλλά και για το ίδιο το κίνημα γιατί δεν είναι αγώνας μια και έξω». Δεν υπήρχε η παραμικρή καταγγελία για την κυβέρνηση και την πολιτική της! Την επομένη, μετά από συνέλευση που έγινε στο μπλόκο της Νίκαιας, ανακοινώθηκε: «Με τη αγωνιστική μας δράση, τον σκληρό και ανυποχώρητο αγώνα μας, τις πολυμφορες κινητοποιήσεις και τα μπλόκα μας μέσα από το οργανωμένο αγροτικό κίνημα υποχρεώσαμε την κυβέρνηση να απαντήσει στα συγκεκριμένα αιτήματά μας!». Τούλαχιστον αυτή τη φορά υπήρχε και μια καταγγελτική... πινελιά:

και επίσημα η αποχώρηση και η διάλυση του μπλόκου. Δεν το έβγαζαν από το μυαλό τους, ούτε έκαναν προβοκάτσια. Είχαν ενημερωθεί off the record από τους αγροτσυνδικαλιστές του μπλόκου.

Ήταν μια κινητοποίηση με ημερομηνία λήξης. Όλοι την τοποθετούσαν στα τέλη Φλεβάρη, αλλά η καλοκαιρία την έφερε πιο πριν. Γιατί η ημερομηνία λήξης ταύτιστηκε με την έναρξη των αγροτικών εργασιών. Οι Τσιπραίοι φέρθηκαν ως σκληροί εξουσιαστές. Δεν έκαναν νόντο πίσω από τις μνημονιακές δεσμεύσεις τους. Η τρόικα τους έκανε πλάτες, αναβάλλοντας την ολοκλήρωση της αξιολόγησης, που προϋποθέτει την ψήφιση ασφαλιστικού και φορολογικού. Ίσως είχαν και διαβεβαιώσεις ότι τα μπλόκα, παρά τη μεγάλη μαζικότητά τους, δεν σκόπευαν να σκληρύνουν τον αποκλεισμό. Οι αγρότες που ξέφευγαν από την «υπευθυνότητα» (π.χ. μερίδα των Κρητικών και των Πελοποννησίων) αντιμετώπιστηκαν με την παραπάνω δόληση ο Τουσκ, προσπάθησε να το θέσει διαφορετικά: αφού κάποιοι άλλοι ενεργούν μονομερώς και κλείνουν τα σύνορα, παραβιάζοντας τις κοινές ευρωπαϊκές αποφάσεις, εμείς είμαστε αναγκασμένοι να φιλοξενήσουμε τους ανθρώπους που νόμιζαν ότι απλώς θα περνούσαν από την Ελλάδα. Δεν παρέλειψε κι αυτός να στείλει ένα μήνυμα που πριν ένα χρόνο θα ακουγόταν σαν ύβρις από στόμα συριζαίου: «Πραγματοποιούμε εκατοντάδες επανοδεοχέες παράτυπων μεταναστών στην Τουρκία ή εθελοντικές επιστροφές των ανθρώπων αυτών στις χώρες προέλευσής τους». Σαν ύβρις θ' ακουγόταν και αυτό: «Προσβλέπουμε, δε, στη μετεξέλιξη της FRONTEX σε πραγματική Ευρωπαϊκή Ακτοφυλακή!». Όταν, όμως, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συμφώνησε να κληθεί το ΝΑΤΟ και ν' αναλάβει αστυνομικά καθήκοντα στο Αιγαίο, τα παραπάνω δεν ακούγονται ως ύβριες, αλλά ως λογικές τοποθετήσεις ενός... ευρωπαϊστή πολιτικού.

Η σύνταξη στο προεδρικό μέγαρο, που ήταν σε εξέλιξη την ώρα που η «Κόντρα» τυπωνόταν, είναι στην πραγματικότητα άνευ αντικειμένου. Όπως άνευ αντικειμένου ήταν και η συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου, που πραγματοποιήσε ο Τσίπρας, αφού προηγουμένως έκλεισε τη συμφωνία με τον Τουσκ. Την έκλεισε τυπικά, γιατί ουσιαστικά είχε κλείσει τουλάχιστον μια μέρα πριν, αν κρίνουμε από το ότι Μουζάλας και Κοτζιάς την είχαν προαναγγείλει. Ούτε στη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Τουρκίας προβλέπεται να θέσει

Αν υπήρχε ανυποχώρητο πνεύμα (και όχι το πνεύμα που περιγράφεται με το «ο αγώνας δεν είναι μια κι έξω»), τότε ακόμα και οι ανάγκες των αγροτικών εργασιών θα μπορούσαν να καλυφθούν με συνεργατικό τρόπο, χωρίς να χρειαστεί να διαλυθούν τα μπλόκα. Κανένας, όμως, δε δούλεψε σ' αυτή την κατεύθυνση, δε δοκίμασε να υπολάβει τους αγρότες με τέτοια συνείδηση. Οτι δηλαδή πρέπει να βρουν τρόπο να μη διαλυθούν τα μπλόκα ακόμα κι όταν αρχίσει η καλλιεργητική περίοδος, αλλά θα πρέπει να έχουν σχέδιο ώστε και οι δουλειές στα χωράφια να γίνουν (συνεργατικά) και τα μπλόκα να σφίξουν τον αποκλεισμό, ανατρέποντας όλο το σχεδιασμό κυβέρνησης-τρόικας, που στηριζόταν στο «παραμύθιο των άπαρκων μέχρι να διαλύσουν τα μπλόκα για να γυρίσουν στα χωράφια».

Και βέβαια, την ώρα που ο Τσίπρας με τον Φλαμπουράρη και τον Παππά θα πίνουν το τσίπουρο παραγωγής Μπούτα στην υγεία εκείνων που τους απαλλάξαν από το μεγαλύτερο ζόρι που αντιμετώπισαν στον ένα χρόνο της κυβερνητικής τους θητείας, η μαυρίλα της ήττας θα σκοτεινιάζει τις συνειδήσεις των αγροτών που αγωνίστηκαν περμένοντας ότι «κάτι θα κερδίσουν».

ΥΓ. Για την παρέμβαση στη Βουλή για να σταματήσουν τα αγροτοδικεία, που εξακολουθεί να διατυμπανίζει η «Πανελλαδική Επιτροπή Μπλόκων» ως δέσμευση του Τσίπρα, τα γραψίματα την προηγουμένη δεξιοδόμδα: Αλήθεια, δεν γνωρίζουν ο Ν. Μπούτας και οι άλλοι αγροτσυνδικαλιστές της ΠΑΣΥ, ότι μόλις τον περασμένο Δεκέμβριο, η κυβέρνηση ψήφισε νέα διάταξη που κάνει χειρότερο το ποινικό καθεστώς επί του οποίου λειτουργούν τα «αγροτοδικεία»; Πάνω σ' αυτή τη νέα διάταξη πάτησε η εισαγγελία του Αρείου Πάγου και παρήγγειλε νέες ποινικές διώξεις για τα μπλόκα. Και το έκανε σε συνεννόηση με την κυβέρνηση, παίρνοντας αυτή την ευθύνη, για να μπορεί ο Τσίπρας να εμφανίζεται ως διαφωνών.

Και επίσημα αποθήκη ψυχών η Ελλάδα

«Από την Αθήνα, θέλω να κάνω έκκληση προς όλους τους πιθανούς παράνομους οικονομικούς μετανάστες από όπου κι αν προέρχονται: Μην έρθετε στην Ελλάδα, στην Ευρώπη. Μην πιστέψετε τους διακινητές. Μη θέσετε σε κίνδυνο τη ζωή σας και μην ξοδέψετε τα χρήματά σας, γιατί θα πάνε χαμένα. **Η Ελλάδα και οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα δεν θα είναι πλέον μια χώρα transit**». Ο υπάλληλος της γερμανικής καγκελαρίας, που τύποις φέρει τον τίτλο του προέδρου της ΕΕ, Ντόναλντ Τουσκ, είπε με ωμό τρόπο αυτό που μια μέρα πριν είχαν πει εύσχημα οι υπουργοί Μουζάλας και Κοτζιάς: το βόρειο σύνορο της Ελλάδας κλείνουν και όποιος θα έρχεται πλέον στην Ελλάδα θα εγκλωβίζεται εδώ.

Ο Τσίπρας, ενώπιον του οποίου έκανε την παραπάνω δήλωση ο Τουσκ, προσπάθησε να το θέσει διαφορετικά: αφού κάποιοι άλλοι ενεργούν μονομερώς και κλείνουν τα σύνορα, παραβιάζοντας τις κοινές ευρωπαϊκές αποφάσεις, εμείς είμαστε αναγκασμένοι να φιλοξενήσουμε τους ανθρώπους που νόμιζαν ότι απλώς θα περνούσαν από την Ελλάδα. Δεν παρέλειψε κι αυτός να στείλει ένα μήνυμα που πριν ένα χρόνο θα ακουγόταν σαν ύβρις από στόμα συριζαίου: «Πραγματοποιούμε εκατοντάδες επανοδεοχέες παράτυπων μεταναστών στην Τουρκία ή εθελοντικές επιστροφές των ανθρώπων αυτών στις χώρες προέλευσής τους». Σαν ύβρις θ' ακουγόταν και αυτό: «Προσβλέπουμε, δε, στη μετεξέλιξη της FRONTEX σε πραγματική Ευρωπαϊκή Ακτοφυλακή!». Όταν, όμως, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ συμφώνησε να κληθεί το ΝΑΤΟ και ν' αναλάβει αστυνομικά καθήκοντα στο Αιγαίο, τα παραπάνω δεν ακούγονται ως ύβριες, αλλά ως λογικές τοποθετήσεις ενός...

Η σύνταξη στο προεδρικό μέγαρο, που ήταν σε εξέλιξη την ώρα που η «Κόντρα» τυπωνόταν, είναι στην πραγματικότητα άνευ αντικειμένου. Όπως άνευ αντικειμένου ήταν και η συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου, που πραγματοποιήσε ο Τσίπρας, αφού προηγουμένως έκλεισε τη συμφωνία με τον Τουσκ. Την έκλεισε τυπικά, γιατί ουσιαστικά είχε κλείσει τουλάχιστον μια μέρα πριν, αν κρίνουμε από το ότι Μουζάλας και Κοτζιάς την είχαν προαναγγείλει. Ούτε στη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Τουρκίας προβλέπεται να θέσει

Η τακτική των κεντροευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων είναι σαφής εδώ και καιρό. Θέλουν ν' ανακόψουν το μεταναστευτικό-προσφυγικό κύμα. Ο καλύτερος τρόπος είναι να εγκλωβίσουν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους στην Ελλάδα, που είναι μέλος της ΕΕ και μπορούν να την ελεγχούν. Η γειτνίαση με την Τουρκία καθιστά επίσης την Ελλάδα καταλληλότερο χώρο για τη φυλάκιση προσφύγων και μεταναστών, με σκοπό να υπάρξει απογοήτευση και να περάσει το μήνυμα πως πλέον δεν περνάει κανένας (ή θα πρέπει να δώσει μερικές χιλιάδες ευρώ στους διακινητές για να τον βγάλουν από την Ελλάδα). Γι' αυτό τα σύνορα έκλεισαν στην ΠΓΔΜ και όχι κάπου βορειότερα. Αν η

Δεύτερη δίκη του Επαναστατικού Αγώνα

Ταξικό μίσος και ποινές-πρόκληση

Είχελιν από ταξικό μίσος ήταν η απόφαση του τρομοδικείου στη δεύτερη δίκη του Επαναστατικού Αγώνα. Ταυτόχρονα, αποτελεί σμάρδι της αναβάθμισης της κρατικής καταστολής από την παραποσίαισα συγκυβέρνηση Τσιπροκαμμένων, που δίνει εξετάσεις στα ντόπια και ξένα αφεντικά, καθώς πλέον έχει απομονωθεί από τον ελληνικό λαό και από τον αριστερό κόσμο που την έφερε στην εξουσία.

Μια απλή σύγκριση με την απόφαση στην πρώτη δίκη του ΕΑ αρκεί για να καταδείξει την αναβάθμιση της καταστολής.

Στην πρώτη δίκη, οι Ν. Μαζιώτης, Π. Ρούπα και Κ. Γουρνιάς καταδικάστηκαν για απλή συνέργεια στις ενέργειες της οργάνωσης. Τώρα, ο Ν. Μαζιώτης καταδικάστηκε ως φυσικός αυτουργός. Στην πρώτη δίκη, τα μέλη του ΕΑ καταδικάστηκαν για 16 ενέργειες της οργάνωσης σε 50 χρόνια κάθειρεξη. Τώρα, ο Ν.Μαζιώτης καταδικάστηκε σε ισόβια για την έκρηξη στην Τράπεζα της Ελλάδος. Όπως και

Ζητήματα ο Τσίπρας. Το παζάρι εκεί θα γίνει ανάμεσα στη Μέρκελ και τον Νταβούτογλου, από τη μια, και τη Μέρκελ και εκείνους τους εντός ΕΕ που αντιδρούν στην πολιτική της στο προσφυγικό. Ο Τσίπρας είναι δεδομένος, είναι ακόλουθος της Μέρκελ. Εδώ ο Κοτζιάς έφτασε στο σημείο να πει πως τα σύνορα τα κλείνουν εκείνοι που θέλουν να ρίξουν τη Μέρκελ από την εξουσία!

Ετσι, η σύσκεψη στο προεδρικό προβλέπουμε πως θα εξελιχθεί σε ένα ακόμη επεισόδιο του εσωτερικού πολιτικού ανταγωνισμού. Κούλης, Φώφη και Σταύρος (από κοντά και ο Λεβέντης, που έχει καταστεί... ρυθμιστικός πολιτικός παράγοντας) έχουν καταλάβει ότι ο Τσίπρας έχει ήδη συμφωνήσει στα πάντα με τη Μέρκελ, δε διαφωνούν επί της ουσίας (πιο σκληρή καταστολή ζητούν), όμως δεν έχουν σκοπό να συρθούν πίσω από τον Τσίπρα που δεν έχει μπέσα. Θα προσπαθήσουν να τον εκθέσουν και στο προσφυγικό, βγαίνοντας του από τα δεξιά και φορτώνοντας του την ευθύνη για όλα. Δύσκολα βλέπουμε να βγαίνει κοινό ανακοινωθέν, μολονότι και να βγει δε θα έχει καμιά σημασία, δε θα είναι διαπραγματευτικό χαρτί σε μια διαπραγματεύσει που έχει ήδη κλείσει.

Και βέβαια, τα περί προσφυγής στον ΟΗΕ, που έριξαν στην πιάσσα στα τέλη της περασμένης εβδομάδας οι Τσιπραίοι, τα μάζεψαν δυο μέρες μετά και τα ξανακυκλοφόρησαν ως διααρρή την περασμένη Τετάρτη, είναι για γέλια. Είναι δυνατόν να χαρακτηριστεί απειλή το πέρασμα άοπλων και εξαντλημένων ανθρώπων, για να δικαιολογήσει ανάμειξη του ΟΗΕ; Η τακτική των κεντροευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων είναι σαφής εδώ και καιρό. Θέλουν ν' ανακόψουν το μεταναστευτικό-προσφυγικό κύμα. Ο καλύτερος τρόπος είναι να εγκλωβίσουν εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους στην Ελλάδα, που είναι μέλος της ΕΕ και μπορούν να την ελεγχούν. Η γειτνίαση με την Τουρκία καθιστά επίσης την Ελλάδα καταλληλότερο χώρο για τη φυλάκιση προσφύγων και μεταναστών, με σκοπό να υπάρξει απογοήτευση και να περάσει το μήνυμα πως πλέον δεν περνάει κανένας (ή θα πρέπει να δώσει μερικές χιλιάδες ευρώ στους διακινητές για να τον βγάλουν από την Ελλάδα). Γι' αυτό τα σύνορα έκλεισαν στην ΠΓΔΜ και όχι κάπου βορειότερα. Αν η

Στις συνθήκες που διαμορφώνονται δεν αρκεί μόνο η αλληλεγγύη προς τους πρόσφυγες, που ήδη εκδηλώνεται από απλούς ανθρώπους του λαού και οργανωμένες συλλογικότητες. Πρέπει να διατυπωθούν και πολιτικά αιτήματα, στον αντίποδα του κυρίαρχου λόγου και της κυρίαρχης πολιτικής. Καμιά δομή διαμονής προσφύγων και μεταναστών δεν πρέπει να είναι φυλασόμενη. Πρόσφυγες και μετανάστες πρέπει να έχουν πλήρη ελευθερία κίνησης στην Ελλάδα. Καμιά απέλαση δεν πρέπει να γίνει δεκτή. Πρόσφυγες και μετανάστες πρέπει να εφοδιαστούν με ταξιδιωτικά έγγραφα για να έχουν τη δυνατότητα να εγκαταλείψουν την Ελλάδα, όποτε μπορέσουν, αλλά και να εργαστούν νόμιμα στην Ελλάδα, προκειμένου να συνητηθούν.

Ευρώ. Η Π. Ρούπα καταδικάστηκε σε 11 χρόνια κάθειρεξη για ορισμένα πλημμελήματα (για τα κακουρήματα η δίωξη της αναγκαστική διαχωρίστηκε, αφού δεν έχει συλληφθεί).

Ο Α. Σταμπόλος όχι μόνο καταδικάστηκε για συμμετοχή στον ΕΑ, χωρίς να υπάρχει κανένα στοιχείο, αλλά άκουσε να αναβαθμίζεται σε κακούρηγμα η κατηγορία της πλαστογραφίας, που στο κατηγορητήριο ήταν πλημμέλημα, με αποτέλεσμα η συνολική ποινή γι' αυτόν να φτάσει τα 13 χρόνια.

Τέλος, ως μέλος του ΕΑ καταδικάστηκε και ο Γ. Πετρακάκος, επίσης χωρίς κανένα στοιχείο, με αποτέλεσμα να δεχτεί συνολική ποινή 36 ετών κάθειρεξη. Η σημερινή κυβέρνηση αντιμετωπίζεται όπως οι προηγούμενες.

Θράσος συριζαίων βουλευτών

Στην απειπίθεση προσπάθησαν να περάσουν στη Βουλή οι συριζαίοι Ηγουμενίδης και Παπαδόπουλος, που προπηλακίστηκαν από αγρότες. Ο πρώτος μίλησε για «μεμονωμένες μεν, ωστόσο ακραίες και αντιδημοκρατικές ενέργειες τύπου “Καρφίτσας”, μεταξύ των οποίων είναι και οι προπηλακισμοί βουλευτών», καταγεροκροτούμενος κάμποσες φορές από τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ. Ο δεύτερος μίλησε για «ακραίες συμπεριφορές που συνέβησαν και στα Τρίκαλα από κάποιους που νομίζουν ότι με απειλές θα μας τρομάξουν για το πώς θα εκφράσουμε τη συνείδησή μας».

Αφού κατήγγειλαν τον κόσμο που τους φτύνει και τους προπηλακίζει, άρχισαν τους όρκους πίστης στην κυβέρνηση, για να μην τους θεωρήσει κανένας «αλλαντευόμενους». «Απευθύνονται σε λάθος άτομο! Η κυβερνητική πλειοψηφία, η Κυβέρνηση, που κορμός της είναι η Αριστερά, ούτε κινδύνευσε ούτε κινδυνεύει από πρόκειται να κινδυνεύσει από εμένα», είπε ο Ηγουμενίδης. Πιο φανατικός ο Παπαδόπουλος (παλιός αγροτοπατέρας που τ' άκουσε και στο μπλόκο της Νίκαιας όπου θρασυτάτα «έκοσσε μύτη» κάποια στιγμή τις πρώτες μέρες), επιδόθηκε σε ύμνους προς τον Τσίπρα: «Και αν το καλοκαιρί μερικοί από εμάς -και εγώ μαζί- είχαμε κάποιους ενδοιασμούς για τις επιλογές που κάναμε, είχαμε ερωτήματα, απαντούσαμε ότι κάθε τι άλλο θα ήταν χειρότερο για τον λαό και τη χώρα, τώρα με την έκρηξη του προσφυγικού προβλήματος στη Μεσόγειο, στο Αιγαίο, στην Ευρώπη κατανοούμε πάρα πολύ καλά ότι αυτό που κάναμε ήταν μια σωστή επιλογή, γιατί υπάρχει μια η πρώτη κυβέρνηση στην ενωμένη Ευρώπη, η οποία με τον Πρωθυπουργό της κάνει το προσφυγικό πρόβλημα ευρωπαϊκό πρόβλημα, αποφασίζει με βάση τον ανθρωπισμό, τον ουμανισμό, την αλληλεγγύη αντί του ακραίου ωφελισμού που βάδουν άλλες πλευρές και δείχνει έναν δρόμο για την Ευρώπη που πρέπει να οικοδομήσουμε!»

Πασόκοι, δεξιόι και ποταμίσιοι δεν άφησαν την ευκαιρία να πάει χαμένη. Όμοιας στους συριζαίους ότι τα ίδια περνούσαν κι αυτοί όταν κυβερνούσαν και ψήφισαν μνημόνια και εφαρμοστικούς νόμους και ζήτησαν να υπάρξει γενική καταδίκη τέτοιων φαινομένων. Τότε ανέλαβε δράση ο Βούτσος που προσπάθησε να γυρίσει την κουβέντα αλλού. «Δεν έχουμε διχογνωμία στα γεγονότα», όμως «σε γεγονότα που συνέβησαν σε προηγούμενες περιόδους σε σχέση με άλλα κόμματα, με τα γραφεία τους, τα στελέχη τους κ.λπ., υπήρχε ένα στοιχείο σαφέστατα αποτρεπτικό, καταγγελτικό και στηλητευτικό τους απ' όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης εκείνη την εποχή», ενώ τώρα «υπάρχει ανοιχτή προτροπή, χωρίς ψυχραιμία, χωρίς ανοχή, στο τι γίνεται σε αυτά τα γραφεία και σε αυτές τις επιθέσεις που δέχονται στελέχη και το Κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ». Το πρόβλημά του, δηλαδή, είναι ότι τα ΜΜΕ δε στηρίζουν τον ΣΥΡΙΖΑ και δεν επιδιώκουν τη γνωστή προπαγοκρατολογία. Κι όταν οι πασόκοι επέμεναν να θυμίζουν τι έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ στο παρελθόν, είπε ότι αναφέρθηκε μόνο στη στάση των καναλιών, ενώ «το τι είχε κάθε πολιτική δύναμη τότε, ήρθε μία, δύο και τρεις φορές στο λαό και αποτιμήθηκε». Ετσι θα «αποτιμηθεί» και η οργή που εκφράζεται σήμερα ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ.

Κυβέρνηση των ΜΑΤ

Για τους «πράσινους» εργατοπατέρες της ΠΟΕΔΗΝ δεν έχουμε καμιά καλή γνώμη. Όταν αυτοί οι εργατοπατέρες, όμως, οργανώνουν μια συνολική κινητοποίηση έξω από το υπουργείο Οικονομικών και η κυβέρνηση στέλνει τα ΜΑΤ να τους απωθήσουν, το μόνο που καταφέρνει είναι να φανεί σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό ως κυβέρνηση των ΜΑΤ και της καταστολής. Και να φανταστείτε ότι εκείνο που ζητούσε η ΠΟΕΔΗΝ είναι μια συνάντηση με τον Χουλιαράκη, ο οποίος την αρνήθηκε τρεις φορές μέχρι τώρα και αναγκάστηκε να την ορίσει για την Παρασκευή (χτες), όταν οι εικόνες με τα ΜΑΤ «έπαιζαν» λάιβ σε όλα τα κανάλια.

Αυτές οι εικόνες θα είναι καθημερινές από τώρα και μετά. Η περίοδος ανοχής στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου τελειώσε. Το ιδεολόγημα της «πρώτη φορά Αριστεράς» εξατμίστηκε και δεν μπορεί να παίξει πια κανένα ρόλο. Η σημερινή κυβέρνηση αντιμετωπίζεται όπως οι προηγούμενες.

Συμπαιγνία

Συμπαιγνία έστησαν στην τελευταία Ολομέλεια των Προέδρων των ΕΛΜΕ οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές των ΣΥΝΕΚ (Συνεργαζόμενες Εκπαιδευτικές Κινήσεις), που είναι ΣΥΡΙΖΑ ή αλληθωρίζουν προς ΣΥΡΙΖΑ, και αυτοί της ΔΑΚΕ, που θεωρούν τον εαυτό τους παράρτημα ενός κόμματος εξουσίας -της ΝΔ- που είναι πολύ πιθανόν να είναι μελλοντική κυβέρνηση. Η συμπαιγνία στήθηκε προκειμένου η ΟΛΜΕ να μην αποχωρήσει από τον «διάλογο» και να συνεχίσει να παίζει τη «γλάστρα» του υπουργείου Παιδείας σ' αυτόν.

Θυμίζουμε ότι οι ίδιοι κυβερνητικοί συνδικαλιστές (τωρινοί και μελλοντικοί), που αποτελούν και την πλειοψηφία στο ΔΣ της ΟΛΜΕ, έβγαλαν κατάπτυστη καταγγελία εναντίον των συναδέλφων τους εκπαιδευτικών, μόνιμων, αδιόριστων και αναπληρωτών, που διαμαρτύρονταν έντονα και απαιτούσαν δεσμεύσεις για τη λύση των αιτημάτων τους, όταν ο Ν. Φίλης, συνοδεία αστυνομικών, επισκέφθηκε την ΟΛΜΕ για να κηρύξει την έναρξη του σόου του προσηματικού διαλόγου.

Τότε, χωρίς ντροπή δήλωναν:

«Στην κατάσταση που δημιουργήθηκε, το κλίμα οξύνθηκε από συνεχείς παρεμβάσεις συνδικαλιστικών στελεχών συγκεκριμένων παρατάξεων με συνέπεια την τελική ακύρωση της συνάντησης».

«Ενέργειες σαν αυτές, που εκμεταλλεύονται τα εκρηκτικά προβλήματα της εκπαίδευσης, των μονίμων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών, στόχο έχουν τη στείρα επικοινωνιακή αντιπολίτευση, που όχι μόνο δεν βοηθάνε τον αναγκαίο διάλογο...».

Τώρα, προχώρησαν σε πραξικόπημα για να στηρίξουν τον «διάλογο» - πρόσχημα της αντιεκπαιδευτικής και αντιλαϊκής μεταρρύθμισης.

Την καταγγελία κάνουν εννιά πρόεδροι ΕΛΜΕ, την οποία και δημοσιεύουμε:

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ ΤΟΥ ΔΣ ΤΗΣ ΟΛΜΕ (ΔΑΚΕ - ΣΥΝΕΚ) ΣΤΗ ΓΣ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΔΙΑΛΟΓΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Με μόνο 15 ΕΛΜΕ υπέρ του διαλόγου, από τις 68 που ψήφισαν στην τελευταία ΓΣ των Προέδρων θεωρεί ότι νομιμοποιείται η πλειοψηφία του ΔΣ της ΟΛΜΕ, να συμμετέχει στη φιέστα «εθνικού διαλόγου» της κυβέρνησης.

Σε ψηφοφορία της ΓΣ προέδρων (27/02/2016), τέθηκε ψήφισμα κατά του κυβερνητικού διαλόγου που είχε υπογραφεί αρχικά από 31 ΕΛΜΕ. Σε σύνολο 68 ΕΛΜΕ καταμετρήθηκαν 34 ΕΛΜΕ κατά του διαλόγου, 15 ΕΛΜΕ υπέρ και 19 ΕΛΜΕ λευκό. Σε αυτό το αποτέλεσμα η πλειοψηφία του ΔΣ της ΟΛΜΕ, δέχτηκε να συνυπολογιστούν οι ψήφοι προέδρων ΕΛΜΕ που είχαν αποχωρήσει (Μαγνησίας, Κικλίας) και δεν ήταν κατά του διαλόγου, παραβλέποντας ότι είχαν αποχωρήσει κι άλλοι πρόεδροι που υπέγραψαν το ψήφισμα κατά του διαλόγου (Ευρυτανίας, Ηλείας). Πρόεδρος ΕΛΜΕ (Γ Αθήνας) ψήφισε λευκό ενώ η απόφαση του σωματείου του ήταν για απόρριψη του κυβερνητικού διαλόγου. Παρόλα τα μαγειρέματα επειδή το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας ήταν οριακό και υπήρχαν ενστάσεις, πρόεδρος και γραμματέας του ΔΣ της ΟΛΜΕ διέλυσαν τη ΓΣ, λέγοντας ότι τα υπόλοιπα θα συζητηθούν στο ΔΣ.

Ο γενικός γραμματέας μάλιστα, της ΟΛΜΕ, βιάστηκε κατόπιν τούτων να ανακοινώσει στο ΕΣΟΣ ότι «η ΓΣ των προέδρων ενέκρινε τη συμμετοχή της ΟΛΜΕ, στο διάλογο, απορρίπτοντας ψήφισμα των παρατάξεων ΠΑΜΕ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ». Διαστρεβλώνοντας την πραγματικότητα, καθώς το ψήφισμα είχε κατατεθεί από 31 ΕΛΜΕ μετά από αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων και ΔΣ. Βγαίνοντας κυβερνητικότερος της κυβέρνησης στην υπεράσπιση της επιλογής του διαλόγου και ταυτίζοντας τις αποφάσεις ΓΣ και ΔΣ των ΕΛΜΕ με συγκεκριμένες παρατάξεις. Θεωρούμε απαράδεκτη αυτή την τακτική.

Κατόπιν τούτων το ΔΣ της ΟΛΜΕ δεν νομιμοποιείται να συμμετέχει στον προσηματικό διάλογο της κυβέρνησης επικυρώνοντας τις αντιδραστικές αλλαγές που προωθεί. Στο βαθμό που το κάνει, δρα πραξικοπηματικά απέναντι στον κλάδο, τα δικαιώματα και τις διαδικασίες του. Το εκπαιδευτικό κίνημα θα επιμένει στη γραμμή υπεράσπισης των εργατικών και μορφωτικών δικαιωμάτων σε σύγκρουση με την αντιλαϊκή πολιτική κυβέρνηση, κεφαλαίου, ΕΕ, ΔΝΤ.

Οχι στο θέατρο διαλόγου. Τη συναίνεσή μας στο «φρόνο» του λαού μας και της εκπαίδευσης δεν θα την έχετε.

Συνεχίζουμε τον αγώνα! Οργανωμένα! Αποφασιστικά!

Δημήτρης Καρυώτης, πρόεδρος ΕΛΜΕ Α Δυτικής Αττικής (Θριάσιο - Μεγαρίδα - Ειδυλλία)

Γιάννης Σαμοίλης, πρόεδρος ΕΛΜΕ Ανω Λιοσίων - Ζεφυρίου Φυλής

Δημήτρης Κοταρίδης, πρόεδρος ΕΛΜΕ Ε Αθήνας

Μαυρέλης Μάκης, πρόεδρος ΕΛΜΕ Καλλιθέας - Νέας Σμύρνης - Μοσχάτου

Αντώνης Πέττας, πρόεδρος ΕΛΜΕ Γ Δυτικής Αττικής

Γιάννης Λαθήρας, πρόεδρος Γ ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης

Βασίλης Λιόντος, πρόεδρος ΕΛΜΕ Χανίων

Τάκης Διαμαντίδης, πρόεδρος ΕΛΜΕ Σάμου

Βασίλης Πετράκης, πρόεδρος ΕΛΜΕ Ικαρίας- Φούρνων

«**Θ**α πρέπει να γίνονται μαθήματα και στους γονείς, ώστε να μπορούν να συνεχίζουν στο σπίτι το έργο του σχολείου, όπως και να αναπτυχθεί σχέδιο συνεχούς επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, ακόμη και στα κενά του ωραρίου τους στο σχολείο».

Τάδε έφη Αντώνης Λιάκος, πρόεδρος της Επιτροπής Διαλόγου. Και μόνο αυτά τα λόγια δείχνουν την αντίληψη που έχει ο Αντώνης Λιάκος για το σχολείο.

Είναι, λοιπόν, τόσο άσχετος με την εκπαιδευτική διαδικασία στις δυο πρώτες βαθμίδες της εκπαίδευσης (Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια) ως πανεπιστημιακός ή διακατέχεται από μια έντονη διάθεση να «βγάλει ξύγκι» ακόμη και από τις ελαχιστότατες δαπάνες για τη δημόσια Παιδεία;

Το δεύτερο απαντάμε εμείς. Διότι πρώτον, είναι ο επικεφαλής του «διαλόγου» και επομένως δεν δικαιολογείται καμία άγνοια. Δεύτερον, είναι μέλος μιας κοινωνίας που έχει γονατίσει από τις χίλιες μύριες συμφορές και γνωρίζει καλά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η εργαζόμενη οικογένεια και ο ταλαίπωρος δάσκαλος. Και τρίτον, είναι γνωστό ότι έχει αναλάβει να διαχειριστεί μια δυσοίωνα κατάσταση στη δημόσια εκπαίδευση σε όφελος του κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστών δανειστών, στο πλαίσιο πάντοτε αυτών που υπαγορεύουν τα Μνημόνια.

Κάτω τα χέρια από τον Νίκο Μαζιώτη

Σχέδιο μεταγωγής του από τις φυλακές Κορυδαλλού, μολοντί βρίσκεται σε εξέλιξη το εφετείο της πρώτης δίκης του Επαναστατικού Αγώνα καταγγέλλει με κείμενό του ο Ν. Μαζιώτης (ολόκληρο το κείμενο δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr).

Ο Ν. Μαζιώτης θυμίζει την ειδική μεταχείριση που αντιμετώπισε μετά τη σύλληψή του, η οποία τον έθεσε σε κίνδυνο μόνιμης αναπηρίας από το τραυματισμένο χέρι του, καθώς μπόρεσε να κάνει την προγραμματισμένη εγχείριση μόνο όταν μετέχθη στην Αθήνα και αφού είχαν περάσει μήνες από τον προγραμματισμένο χρόνο που είχαν ορίσει οι θεράποντες γιατροί. «Στην πραγματικότητα αν δεν υπήρχε το εφετείο της 1ης δίκης του Επαναστατικού Αγώνα και αν δεν μεταγόμεν στις φυλακές Κορυδαλλού δεν θα είχε γίνει χειρουργείο - το οποίο ούτως ή άλλως έγινε με καθυστέρηση πολλών μηνών - και θα παρέμενα ανάπηρος από το ένα χέρι», τονίζει ο πολιτικός κρατούμενος.

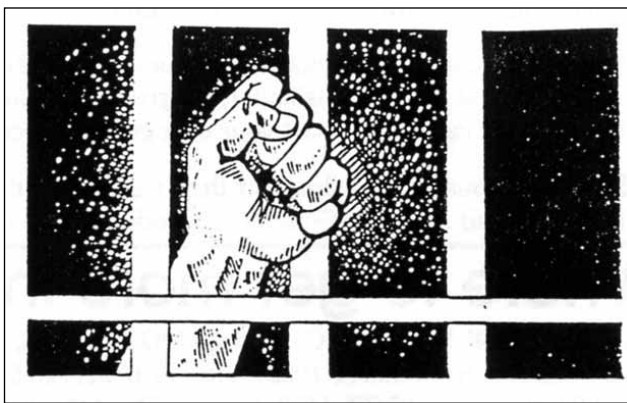
Αυτό που σχεδιάζει τώρα το αστικό κράτος είναι η μεταγωγή

Την άποψή μας ενισχύουν τα επιχειρήματα:

♦ Ο Αντώνης Λιάκος γνωρίζει ότι τα ωράρια των εργαζόμενων γονιών έχουν γίνει λάστιχο. Γνωρίζει ότι οκτάωρο δεν υφίσταται πια στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, ότι οι γονείς τρέχουν από το πρωί ως το βράδυ για να βγάλουν ένα στοιχειώδες μεροκάματο και επομένως, όταν επιτέλους γυρίσουν σπίτι, δεν έχουν κανένα κουράγιο για να «συνεχίσουν στο σπίτι το έργο του σχολείου». Οι εργάτες, οι μη έχοντες υψηλό επίπεδο μόρφωσης δεν έχουν ούτε τις γνώσεις να το κάνουν αυτό και δεν φθάνουν κάποια «μαθήματα» για να τα βγάλουν πέρα. Ούτε στο κάτω-κάτω της γραφής αυτό είναι δική τους δουλειά. Επειτα, οι απαιτήσεις του σχολείου, ειδικά στο Λύκειο (ακόμη και στο Γυμνάσιο) και αυτές της προετοιμασίας για τις πανελλαδικές εξετάσεις είναι τόσο αυξημένες, που απαιτούνται εξειδικευμένες γνώσεις και μέθοδος.

Πολύ γρήγορα, ως φαίνεται, έχουν ξεχάσει οι «επαίοντες» το σλόγκαν «η τσάντα στο σχολείο».

♦ Ο Αντώνης Λιάκος γνωρίζει ότι ο δάσκαλος έχει ανάγκη από ανάσες μετά από μια διδακτική ώρα για να μπορεί να αποδώσει στο έργο του την επομένη. Γνωρίζει ότι υπάρχουν εκπαιδευτικοί που τρέχουν από σχολείο σε σχολείο για να συμπληρώσουν ωράριο.

του σε άλλη φυλακή και η μεταφορά του στο δικαστήριο κάθε φορά που θα γίνεται συνεδρίαση ή η κράτησή του σε απομόνωση στο Μεταγωγών ή στη ΓΑΔΑ.

«Η υποβάθμιση και απονοηματοδότηση των πολιτικών δικών και υποθέσεων είναι πάγια στόχος της εξουσίας» αναφέρει ο Ν. Μαζιώτης και θυμίζει τα αίτια που έγιναν από την έδρα στο τελείωμα της δεύτερης δίκης του ΕΑ (ο ίδιος εξωθήθηκε σε αποχώρηση από τη δίκη).

Στο μεταξύ, ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Δικαιοσύνης Ευτύχιος Φυτράκης διέψευσε ότι το υπουργείο έδωσε εντολή μέσω της ΚΕΜ, της

Ξέρει ότι το υπουργείο τους έχει κάνει λάστιχο, ενώ μόλις πριν λίγες μέρες ο πολιτικός του προϊστάμενος, Ν. Φίλης, έψαχνε για «πλεονάζουσες» ώρες (συκοφαντώντας ουσιαστικά τους εκπαιδευτικούς, ακόμη και τα μέλη της δικής του διοικητικής πυραμίδας, διευθυντές σχολείων και διευθυντές εκπαίδευσης, ότι δίνουν ψευδή στοιχεία) για να καλύψει λογιστικά τα κενά.

Ξέρει ότι οι εκπαιδευτικοί βαρύνονται επιπλέον και με διοικητικό έργο, πλην της παιδαγωγικής και διδακτικής προετοιμασίας για να αντεπεξέλθουν στο έργο τους.

Πώς, λοιπόν, ισχυρίζεται ότι μπορεί να γίνει επιμόρφωση στα κενά του ωραρίου τους στο σχολείο;

Ή μήπως δεν ξέρει καλά ότι ουσιαστική επιμόρφωση πάνω στα νέα δεδομένα της παιδαγωγικής και της επιστήμης γίνεται μόνο σε πανεπιστημιακό επίπεδο, με απαλλαγή των εκπαιδευτικών από τα διδακτικά καθήκοντα;

♦ Ο Αντώνης Λιάκος γνωρίζει ότι κονδύλια για διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης ώστε να καλύπτονται όλα τα κενά, για ενισχυτική διδασκαλία και πρόσθετη διδακτική στήριξη δεν υπάρχουν και ότι ακόμη και αυτοί οι πολυδιαφημισμένοι θεσμοί-ασπιρίνες για τα παιδιά της εργατικής τάξης

και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, πραγματοποιούνται μόνο ως πασαλείμματα στο τέλος σχεδόν της σχολικής χρονιάς (η ενισχυτική διδασκαλία μόλις τώρα θα αρχίσει, ενώ δεν υπάρχει κονδύλι για την πρόσθετη διδακτική στήριξη). Τα Μνημόνια υπαγορεύουν συνεχώς μειούμενες δαπάνες για την Παιδεία και ο πρόεδρος της Επιτροπής Διαλόγου, που ανέλαβε το επικοινωνιακό σόου της «μεταρρύθμισης», δεν είναι κανένας άσχετος.

Μετά λόγου γνώσεως, λοιπόν, προτείνει όσα προτείνει. Να βάλουν και οι γονείς κουτσά-στραβά ένα χεράκι μπας και καλύψουν τα μαθησιακά κενά τα παιδιά τους (λέμε τώρα!) -τα εύπορα στρώματα έχουν τον τρόπο να βοηθήσουν τα τέκνα τους- και οι δάσκαλοι να αρκεστούν στις άρπα κόλλα «επιμορφώσεις», ενώ ταυτόχρονα το υπουργείο Παιδείας θα διαφημίζει ότι πραγματοποιεί αυτό το αιώνιο αίτημα των εκπαιδευτικών.

Αλλωστε τι τα θέλουν τα γράμματα τα παιδιά των εργατών και μελλοντικοί συνεχιστές των πατεράδων τους και τις παραπάνω γνώσεις οι δάσκαλοί τους;

Το τελευταίο είναι το αβίαστο συμπέρασμα των παραπάνω, αν και ο Αντώνης Λιάκος παριστάνει τον προοδευτικό, που νοιάζεται για την πλειοψηφία των μαθητών και την ακοούφισή τους από τα βάρη του σχολείου.

γιατρούς και να μη χάσει το χέρι του, ήταν ο πρώτος που μεταφέρθηκε στις φυλακές Γ' τύπου του Δομοκού και κλείστηκε στην απομόνωση. Όταν δε μεταφέρθηκε στον Κορυδαλλό για να ξεκινήσει το εφετείο της πρώτης δίκης του ΕΑ και η δίκη διακόπηκε για 20 μέρες, επιχειρήθηκε και πάλι η μεταγωγή του στον Δομοκό, η οποία ανακλήθηκε χάρη στην αντίδραση του ίδιου (και του Κ. Γουρνά, που επίσης επιχειρήθηκε να μεταχθεί στο Δομοκό) και την αλληλεγγύη άλλων πολιτικών κρατούμενων.

Όπως σημειώνει ο Ν. Μαζιώτης, «το μέλλον μπορούμε να το διακρίνουμε έτσι όπως έχει ήδη εφαρμοστεί στην Ευρώπη σε χώρες όπως την Ιταλία που απ' την περασμένη δεκαετία υπάρχει το σύστημα των τηλεδικών που έχει εφαρμοστεί σε συντρόφους όπου ο κρατούμενος παραμένει στη φυλακή κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και παρακολουθεί ή μπορεί να παρέμβει κατόπιν άδειας μέσω της τηλεδιάσκεψης. Ήταν κάτι που το είχε αναφέρει ως πρόταση ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης Αθανασίου ο οποίος έφτιαξε τον νόμο για τις φυλακές τύπου Γ».

Λίμνη Στυμφαλίας

Ξετυλίζεται το σχέδιο καταστροφής του υγρότοπου

Νέα έγγραφα έπεσαν στα χέρια μας μετά τη δημοσίευση την περασμένη βδομάδα ρεπορτάζ για την προωθούμενη καταστροφή του υγρότοπου της λίμνης Στυμφαλίας. Έγγραφα που επιβεβαιώνουν το συμπέρασμά μας, ότι η Τράπεζα Πειραιώς μαζί με τους παράγοντες που παίρνουν μέρος στο Πρόγραμμα LIFE Styμφalia και υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας επιδιώκουν πάση θυσία να καταστρέψουν τον υγρότοπο της Στυμφαλίας, μετατρέποντάς τον σε αγρότοπο, από τον οποίο θα κόβουν καλάμια σε μαζική κλίμακα, προκειμένου να τα χρησιμοποιούν για παραγωγή πέλετ.

Έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΑ), με αριθμό πρωτοκόλλου 128062/2431/28-12-2015, που υπογράφεται από τον προϊστάμενό της, έχει ως αποδέκτες την Τράπεζα Πειραιώς και την εταιρία ΟΙΚΟΜ ΕΠΕ (κοινοποιείται στο ΥΠΕΝ και στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Δυτ. Ελλάδας, Πελοποννήσου και Ιονίων Νήσων) και έχει Θέμα: «Εγκριση σχεδίου διαχείρισης καλαμιώνων Λίμνης Στυμφαλίας στο πλαίσιο του προγράμματος LIFE». Ανάμεσα στα σχετικά έγγραφα που το συνοδεύουν είναι και η πρώτη γνωμοδότηση του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου Π. Καλλίρη, πράγμα που σημαίνει ότι ο προϊστάμενος της ΓΔΑΠΔΑ είναι υποχρεωμένος να πάρει υπόψη του τη γνωμοδότηση και να είναι απορριπτικός στο ξεπάτωμα του καλαμιώνων της Λίμνης. Εμμέσως πλην σαφώς, ο προϊστάμενος της ΓΔΑΠΔΑ λαμβάνει υπόψη του τη γνωμοδότηση Καλλίρη, παραθέτοντας το εδάφιο β της παραγράφου 4.3 του άρθρου 5 του Ν. 3937/2011 («Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις»), όπως αυτό τροποποιήθηκε από το άρθρο 59 του Ν. 4315/2014.

Γράφει συγκεκριμένα: «Συμπληρωματικά επίσης θέτουμε υπόψη σας ότι, σύμφωνα με την παρ. 4.3 του άρθρου 5 του Ν. 3937/2011 “Διατήρηση της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις”, μέσα στα ΚΑΖ (σ.σ. Καταφύγιο Αγρίας Ζωής) απαγορεύονται η θήρα, οι αγώνες κυνηγετικών ικανοτήτων σκύλων δεικτών, η αλιεία, η σύλληψη της άγριας πανίδας, **η συλλογή της άγριας χλωρίδας, η καταστροφή ζωής με φυσική βλάστηση με κάθε τρόπο, κ.λπ.**».

Με την επισήμανση ότι απαγορεύεται η συλλογή της άγριας χλωρίδας και η με κάθε τρόπο καταστροφή ζώων με φυσική βλάστηση, ο προϊστάμενος της ΓΔΑΠΔΑ στέλνει το μήνυμα στον Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Δυτ. Ελλάδας, Πελοποννήσου και Ιονίων Νήσων, ότι **δεν πρέπει να εγκρίνει το σχέδιο ξεπατώματος του καλαμιώνων της λίμνης Στυμφαλίας**, μετατρέποντας έτσι τον υγρότοπό της σε αγρότοπο παραγωγής βιομάζας για την παρασκευή πέλετ. Το ερμηνεύουμε έτσι, όχι γιατί μας βολεύει, αλλά γιατί είναι πάγια η πρακτική της ΓΔΑΠΔΑ να στέλνει εφαρμοστικές εγκυκλίους στις Γενικές Διευθύνσεις Δασών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και να τους δίνει κατευθύνσεις.

Μετά από ενάμιση μήνα, από τη Διεύθυνση Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος στάλθηκε στον προϊστάμενο της ΓΔΑΠΔΑ το κείμενο που στο προηγούμενο δημοσίευσά μας το χαρακτηρίσαμε ως κείμενο με «ήξεις αφήξεις», με Θέμα: «Απόψεις επί των προτάσεων επέμβασης στην Λίμνη Στυμφαλία». Από τη στιγμή που το κείμενο αυτό στάλθηκε μόνο στον προϊστάμενο της

ΓΔΑΠΔΑ και δεν κοινοποιήθηκε ούτε στους υπουργούς ούτε στη Διεύθυνση Βιοποικιλότητας, Εδάφους και Διαχείρισης Αποβλήτων (ΔΒΕΔΑ), που είναι αρμόδια για τις ΕΖΔ (Ειδική Ζώνη Διατήρησης) και ΖΕΠ (Ζώνη Ειδικής Προστασίας), έχουμε κάθε δικαίωμα να υποστηρίξουμε ότι το κείμενο αυτό συντάχτηκε για αποκλειστική χρήση και ενημέρωση του προϊσταμένου της ΓΔΑΠΔΑ. Δεν παύει, όμως, να είναι απαράδεκτο από επιστημονική άποψη και να έρχεται σε απόλυτη αντίφαση με το προηγούμενο, που -όπως αναφέραμε- υποστήριζε ότι δεν μπορεί να ξεπατωθεί ο καλαμιώνων και να μετατραπεί ο υγρότοπος σε αγρότοπο.

Για λόγους που δεν γνωρίζουμε, ο προϊστάμενος της ΓΔΑΠΔΑ μετέτρεψε την ίδια ημέρα που το παρέλαβε (11.2.2016) το εσωτερικό έγγραφο της Διεύθυνσης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος, που συντάχτηκε για προσωπική του ενημέρωση, σε έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΑ) και το έστειλε στο ΥΠΕΝ και την Αποκεντρωμένη Διοίκηση, ενώ το κοινοποίησε στην Τράπεζα

Πειραιώς και την ΟΙΚΟΜ ΕΠΕ.

Στην αριστερή πλευρά των εγγράφων αυτού του τύπου αναγράφεται η λέξη «Πληροφορίες» και δίπλα αναγράφεται το όνομα του συντάξαντος το έγγραφο, που συνήθως φέρει το βαθμό του εισηγητή. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν μπήκε το όνομα της εισηγητριάς του εγγράφου, αλλά του προϊσταμένου (Γραφείο Γεν. Διευθυντή), με το δικό του τηλέφωνο.

Ο προϊστάμενος δεν περιορίστηκε μόνο σ' αυτά. Πήγε ακόμα παραπέρα, αλλάζοντας τον τίτλο του θέματος του εσωτερικού ενημερωτικού εγγράφου. Από «Απόψεις επί των προτάσεων επέμβασης στη Λίμνη Στυμφαλία» το έκανε «Προτάσεις επί του έργου για τη Λίμνη Στυμφαλία». Φαίνεται καθαρά, ότι ο προϊστάμενος άλλαξε τη στάση του σχετικά με το ξεπάτωμα του καλαμιώνων της Στυμφαλίας και τη μετατροπή του υγρότοπου σε αγρότοπο και αποφάσισε την αποστολή του συγκεκριμένου κειμένου, είτε εν αγνοία των δύο υπηρεσιακών παραγόντων είτε επειδή αυτοί διαφωνούσαν με την αποστολή του και μάλιστα με τίτλο Θέματος «Προτάσεις επί του έργου για τη Λίμνη Στυμφαλία».

Ετσι, ο προϊστάμενος της ΓΔΑΠΔΑ άνοιξε το δρόμο για να υιοθετηθεί το έγγραφο αυτό και από τη Διεύθυνση Βιοποικιλότητας, Εδάφους και Διαχείρισης Αποβλήτων (ΔΒΕΔΑ), που είναι αρμόδια για τις ΖΕΠ και ΕΖΔ (και όχι για τα Καταφύγια Αγρίας Ζωής. Για τα οποία αρμόδιες είναι η δασική υπηρεσία και η Αποκεντρωμένη Διοίκηση). Το έγγραφο του προϊσταμένου της ΓΔΑΠΔΑ το παρέλαβε η ΔΒΕΔΑ στις

13 Φλεβάρη. Στις 24 Φλεβάρη έστειλε δικό της έγγραφο, με το οποίο συμφώνησε με το ξεπάτωμα του καλαμιώνων της λίμνης και τη μετατροπή του υγρότοπου σε αγρότοπο παραγωγής βιομάζας για πέλετ. «Η Υπηρεσία μας λαμβάνοντας υπόψη και τα σχετικά (γ) και (δ) έγγραφα της **δεν έχει αντίρρηση όσον αφορά το Σχέδιο Διαχείρισης του καλαμιώνων**» καταλήγει αυτό το έγγραφο.

Οφείλουμε να κάνουμε δύο βασικές παρατηρήσεις επί των απόψεων που διατυπώνουν οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΒΕΔΑ με το κείμενό τους.

Πρώτον, αγνόησαν σκόπιμα το εδάφιο β της παρ. 4.3 του άρθρου 5 του νόμου 3937 και επικαλούνται το εδάφιο γ της ίδιας παραγράφου, στο οποίο γίνονται γενικές αναφορές στις επεμβάσεις που επιτρέπονται, χωρίς να γίνεται καμία ειδική αναφορά στις επεμβάσεις που επιτρέπονται στην άγρια πανίδα και χλωρίδα. Το τελευταίο αναφέρεται ρητά στο εδάφιο β της ίδιας παραγράφου. Μιλάμε για σκόπιμη αγνόηση, γιατί οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΒΕΔΑ γνωρίζουν το εδάφιο β, όπως γνωρίζουν ότι απαγορεύεται η μαζική αποψίλωση του καλαμιώνων.

Δεύτερον, όταν εγκρίνεται μια δράση από μια κεντρική διεύθυνση ενός υπουργείου, αυτή είναι υποχρεωμένη να αναθέτει τον έλεγχο της πιστής εφαρμογής της δράσης σε υφιστάμενες υπηρεσίες της Περιφέρειας και όχι στους παράγοντες μιας καπιταλιστικής επιχείρησης, όπως κάνει καλή ώρα η ΔΒΕΔΑ με την Τράπεζα Πειραιώς.

Κλείνοντας επαναλαμβάνουμε την άποψή μας: πρέπει να απορριφθεί από τον Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Δυτ. Ελλάδας, Πελοποννήσου και Ιονίων Νήσων το ξεπάτωμα του καλαμιώνων και η μετατροπή του υγρότοπου της Λίμνης Στυμφαλίας σε αγρότοπο παραγωγής βιομάζας για πέλετ.

Χαράτσι στους μετανάστες αγροεργάτες

Εκτός από το χαράτσι για τον Κλάδο Υγείας (αύξηση από 4% στο 6% στην κύρια σύνταξη και επιβολή κράτησης 6% στην επικουρική σύνταξη), που επιβλήθηκε στους συνταξιούχους το περασμένο καλοκαίρι, για να καλυφθεί η διαρκής υποχρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ από τον κρατικό προϋπολογισμό, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου προσπαθεί να επιβάλει δυο ακόμα χαράτσια με το αντισφαλιστικό έκτρωμα Κατρούγκαλου.

◆ Στους αγρότες επιβάλλεται για το δεύτερο εξάμηνο του 2015 και για ολόκληρο το 2016 χαράτσι για τον κλάδο υγείας, προφανώς για να ενισχυθεί άμεσα ο ΕΟΠΥΥ, που όπως προαναφέραμε υποχρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό, με παραβίαση της ισχύουσας νομοθεσίας. Με την ισχύουσα νομοθεσία προβλέπεται κράτηση απ' όλους τους ασφαλισμένους αγρότες 2,5% επί της 3ης ασφαλιστικής

κλάσης, ύψους 26,64 ευρώ το μήνα (1065,78 X 2,5%). Με το σχέδιο Κατρούγκαλου προβλέπεται κράτηση 6,95% επί της 5ης ασφαλιστικής κλάσης, που ανεβάζει την εισφορά των αγροτών για τον Κλάδο Υγείας στα 74,07 ευρώ το μήνα (1065,78 X 6,95%) για την περίοδο από 1-7-2015 έως 31-12-2016. Δηλαδή, μια μηνιαία αύξηση ύψους 47,73 ευρώ το μήνα (ετήσια 569,16 ευρώ) μόνο για τον Κλάδο Υγείας και τον ΕΟΠΥΥ.

◆ Χαράτσι επιβάλλεται και στους μετανάστες αγροεργάτες, το οποίο υπολογίζεται σε 100 εκατ. ευρώ σε ετήσια βάση. Η αφαίμαξη θα γίνει από τους μετανάστες, γιατί οι μεγαλοαγρότες θα τους το αφαιρούν από το μισθό. Μπορεί να φανταστεί κανείς ότι οι «φραουλάδες», που βάζουν τους μετανάστες να δουλεύουν από νύχτα σε νύχτα στα θερμοκήπιά τους για 22 ευρώ μεροκάματο (το ανώτατο), χωρίς να τους ασφαλίζουν στον

ΟΓΑ, θα πληρώσουν από την τσέπη τους το ασφαλιστικό; Θα επιβάλλουν στους μετανάστες το εργόσημο, δίνοντας μεροκάματο μειωμένο τουλάχιστον κατά 10% του Ημερομίσθιου Ανεπίδοκου Εργάτη, που αυτή την εποχή είναι 26,10 ευρώ (για τους εργαζόμενους που είναι άνω των 25 ετών).

Το εργόσημο θα είναι 2,61 ευρώ ημερησίως (57,42 ευρώ το μήνα ή 689 ευρώ το χρόνο). Για χρόνο, βέβαια δεν μπορούμε να μιλάμε, γιατί είναι αδύνατο για ένα μετανάστη αγροεργάτη, που απασχολείται «μαύρα» σε έναν μεγαλοαγρότη, να έχει απασχόληση ολόκληρο το δωδεκάμηνο.

Επειδή ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης ανακοίνωσε ότι με το εργόσημο αυτού του τύπου ο ΟΓΑ θα μαζέψει 100 εκατ. ευρώ, αν υποθέσουμε ότι ο μετανάστης αγροεργάτης απασχολείται για ολόκληρο το δωδεκάμηνο, οπότε το εργόσημο θα είναι 689 ευρώ το άτομο,

θα έπρεπε να «ασφαλιστούν» μ' αυτόν τον τρόπο 145.100 μετανάστες. Αυτό είναι από πολύ δύσκολο έως αδύνατο, για πολλούς λόγους.

Με δεδομένο ότι οι μετανάστες αγροεργάτες δεν μπορούν να απασχοληθούν ολόκληρο το χρόνο στον ίδιο μεγαλοαγρότη, ο αριθμός τους θα πρέπει να είναι σημαντικά μεγαλύτερος για να εισπραχθούν συνολικά 100 εκατ. ευρώ. Ούτε θα σπεύσουν όλοι οι αγρότες να πάρουν εργόσημο για απασχόληση ανασφάλιστων αγροεργατών, μολονότι ο Β. Αποστόλου εμφανίζει την αγορά εργόσημου ως δέλεαρ, δεδομένου ότι θα μπορεί να καταγράφεται στα φορολογικά βιβλία ως δαπάνη. Είναι λοιπόν εξαιρετικά προβληματική η επίτευξη του στόχου για είσπραξη 100 εκατ. ευρώ από το εργόσημο των μεταναστών αγροεργατών.

Οι ίδιοι οι μετανάστες αγροεργάτες δε θα έχουν κανένα

κίνητρο για να πληρώνουν το χαράτσι του εργόσημου. Η συγκυβέρνηση είναι κατηγορηματική: με το εργόσημο αυτού του τύπου δε θα νομιμοποιηθεί κανένας μετανάστης αγροεργάτης. Αν υπάρχει κίνητρο, αυτό είναι μόνο για τους πλούσιους αγρότες και τους καπιταλιστές που έχουν αγροτικές επιχειρήσεις, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να αφαιρέσουν το εργόσημο από το μεροκάματο των μεταναστών αγροεργατών.

Και στην περίπτωση των μεταναστών, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου καταφεύγει στην εύκολη λύση προκειμένου να βρει κοντοπρόθεσμα μερικούς πόρους για να «μπαλώσει τρύπες». Γιατί εξακολουθεί να κάνει «τα στραβά μάτια» και να μην προχωρά στην είσπραξη των δισεκατομμυρίων που χρωστούν οι καπιταλιστές στο ΙΚΑ, με το γνωστό επιχείρημα ότι αν στριμωχτούν οι καπιταλιστές θα κλείσουν τις επιχειρήσεις τους!

Θυμίζουμε ότι με στοιχεία από την αρμόδια Διεύθυνση του ΙΚΑ αποδείξαμε ότι αυτό πάσχει χρηματοδοτικά, εκτός των άλλων, γιατί οι μεγαλοκαπιταλιστές, ενώ υποβάλλουν τις Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις, δεν καταβάλλουν τις ασφαλιστικές εισφορές στο ΙΚΑ. Και η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου συνεχίζει να τους χαϊδεύει, όπως οι προκάτοχες της κυβέρνησης, και να χαράσσώνει τους εργάτες, τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, με συνεχείς επιδρομές στους μισθούς και στις συντάξεις.

Για μια ακόμα φορά θα πούμε ότι η εργατική τάξη πρέπει να γράψει στη σημαία της: πλήρη ασφάλιση για όλους και πλήρη χρηματοδότηση της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους. Γιατί η εργατική τάξη παράγει τον πλούτο της χώρας, που τον καρπώνονται δωρεάν οι καπιταλιστές.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Τα κουβέλια τραγουδάνε ακόμα...

Πέσαμε (ξανά) από τα σύννεφα με το νέο, μεμονωμένο περυσιατικό συμμετοχής ειδικού φρουρού και υπαστυνόμου σε εγκληματική οργάνωση που εμπλεκόταν σε διακίνηση λαθραίων ποτών και στην έκδοση αλλοδαπών γυναικών (τράφικινγκ που λένε και οι μορφωμένοι, ευγενικά, τη μαστροπεία) σε περιοχές της Αττικής και της Χαλκίδας. Βέβαια, για να κάνουμε και λίγο τον συνήγορο του διαβόλου ή του ΚΚΕ που αποδέχεται ως σάρκα εκ της σαρκός του και αγαπάει βαθιά κι αληθινά τα ένστολα εργαζόμενα ταξικά αδέρφια μας (σε αντίθεση με την υπόλοιπη αριστερά που τη μισεί θανάσιμα), η πικρή αλήθεια είναι ότι με ένα μισθό δεν βγαίνει.

«Ο κόσμος είναι επικίνδυνος, όχι εξαιτίας αυτών που κάνουν το κακό, αλλά εξαιτίας αυτών που τους κοιτάζουν χωρίς να κάνουν τίποτα».

Πρώτο θέμα στα ΜΜΕ ο βίος και η πολιτεία του, μαζί με τα καμώματά του και τους διορισμούς και όλα τα απάρτια της προσωπικότητας και της δράσης του! Βρε τον Νικολάκη! Τον γνωστό αρνητή στράτευσης και συριζο-τζιχαντιστή της συμβασιλεύουσας ντε, που ξιφουλκεί και χιμάει αν πεις κακή κουβέντα για την «αριστερά» της ελπίδας. Εκείνη την «εμβληματική» φυσιογνωμία που ο χρόνος αποτύπωσε αδρά και σταμάτησε πάνω της τη δεκαετία του '80 (εϊτίλα που λένε και οι μοντέρνοι νεολαίοι, εκ του eighty-'80). Τον φίλο του φτηνού θεού Ρα (cheap Ra). Εκείνον που ερχόταν ένα χρόνο μετά το σκοτεινό 2002 της τρομοϋστερίας στην «Κόντρα» (αν ήταν «μάγκας» και λεβέντης ας ερχόταν ωρύτερα, όχι μαζί με τους τζάμπα μάγκες που ήρθαν όψιμα, σαν εντεταλμένοι να διαλύσουν την κίνηση...) για να καπελώσει το κίνημα αλληλεγγύης, επισυνάπτοντάς το στην ουρά του. Και με περηφάνια Αττίλα ή Μεγαλέξανδρου έλεγε «ναι, αλλά εγώ έχω δέκα χιλιάδες άτομα πίσω μου!» Κι εμείς έντρομοι κλάναμε πατάτες με δέος από τη μεγαλοπρέπεια και την υπεροπλία του αθωρόβως επελαύνοντος κόκκινου στρατού... Αβε Νικολάκη.

Ακολουθεί πωλητική διαφήμιση: «Διώξε τη λύπη Φλαμπουράρη / ρούφα τον freddo σου με χάρη». Για τα πρώην άδικα πρωινάδικα.

Πώς μπορείς να είσαι φίλη με τον Φίλη; Και τι θα γίνει με την υπόθεση Τσιπραλέξι που όλο το χωριό τους ήξερε μα δεν μιλούσε;

«Το ισχυρότερο προπύργιο της εξουσίας είναι η ομοιομορφία. Η ελάχιστη απόκλιση από αυτή είναι το μέγιστο έγκλημα» (Emma Goldman).

Περιορισμένοι οι ορίζοντες της Φωτίου. Περίκλειστοι. Το λέει και το όνομά της: θέα πο. Αντε να γεμίσεις καμιά πιπεριά...

«Οι άθλιες βάρκες με τους μετανάστες που καταποντίζονται στη θάλασσα είναι τα δισέγγονα εκείνων των δουλεμπορικών. Οι σημερινοί σκλάβοι, που δεν ονομάζονται πια έτσι, έχουν την ίδια ελευθερία που είχαν και οι πρόγονοί τους, όταν τους χτυπούσαν με το μαστίγιο και τους πετούσαν στις φυτείες της Αμερικής. Δεν φεύγουν: τους αναγκάζουν. Κανείς δεν μεταναστεύει επειδή το θέλει. Από την Αφρική κι από πολλά άλλα μέρη, οι απελπισμένοι προσπαθούν να γλιτώσουν από τον πόλεμο, την ξηρασία, τη χέρσα γη, τα μολυσμένα ποτάμια και την άδεια τους κοιλιά. Το εμπόριο ανθρώπινης σάρκας αποτελεί σήμερα μία από τις καλύτερες εξαγωγικές δραστηριότητες του νότου» (Eduardo Galeano).

Παπάδες θα επιτηρούν το μάθημα των θρησκευτικών (three σκεφτικών) κι ας μην αντέδρασε ο Παππάς. Φοροτεχνικοί, λογιστές και υπολογιστές στα μαθηματικά. Επιτετραμμένοι, τετριμμένοι και διαπιστευμένοι της αμερικανικής πρεσβείας στα αγγλικά. Α, οι τελευταίοι θα χώνουν τη μουτσούνα τους και στα καλλιτεχνικά, να αξιολογούν σενάρια, σκηνοθέτες και παραστάσεις.

Ενα σάπιο κρεμμύδι ο καπιταλισμός. Δυσώδες και αηδιαστικά φορτωμένο όλη την αρχαία μούχλα. Τόσο σάπιο που πέφτουν πια μόνο τους τα βρωμερά φύλλα του. Και δεν τελειώνουν, είναι αμέτρητα. Η βασανισμένη ανθρωπότητα στενάζει στη μπόχα του, μα πάντα στέκει μουνδιασμένη και κοιτάζει παθητικά. Ακόμα δεν μπορεί να κατανοήσει, να κεφαλαιοποιήσει τη γνώση και την πείρα της, να συντάξει τις δυνάμεις της και να συγκροτηθεί πολιτικά για να τσακίσει τον γίγαντα με τα πηλίνα πόδια.

Κοκκινοσκουφίτα

Ρωσο-ιταλική συμφωνία με την Ελλάδα στο ρόλο του προθύμου

Στις 18 Φλεβάρη, ο Σκουρλέτης συναντήθηκε με τον υπουργό Εξωτερικών της Ιταλίας Πάολο Τζεντιλόνι, που επισκέφτηκε την Αθήνα. Όπως δήλωσε ο Σκουρλέτης, συζητήσαν ενεργειακά ζητήματα. «Εχουμε κοινά σχέδια που μας απασχολούν» είπε ο υπουργός ΠΕΚΑ, χωρίς να μπει σε λεπτομέρειες. Μια βδομάδα μετά, υπογράφηκε στη Ρώμη «μνημόνιο συναντίληψης» ανάμεσα στη ρωσική Gazprom, την ιταλική Edison SpA και την ελληνική ΔΕΠΑ για την ανάπτυξη αγωγού, ο οποίος θα μεταφέρει ρωσικό φυσικό αέριο μέσω της Μαύρης Θάλασσας και μέσω τρίτων χωρών, προς την Ελλάδα και από την Ελλάδα στην Ιταλία».

Το συγκεκριμένο σχέδιο δεν έχει καμιά σχέση με τον περιβόητο Greek Stream του Λαφαζάνη. Εκείνος ήταν ένας αγωγός που υποτίθεται ότι θα μετέφερε φυσικό αέριο από τα ελληνοτουρκικά σύνορα προς την κεντρική Ευρώπη, μέσω ΠΓΔΜ, Σερβίας και Κροατίας. Όταν οι τρεις τελευταίες χώρες αρνήθηκαν τη διέλευση (προφανώς μετά από αμερικανική παρέμβαση), ήταν ένας αγωγός-φάντασμα, που ξέραμε την αφετηρία του, δεν ξέραμε όμως ούτε την κατάληξή του ούτε τη διαδρομή που θ' ακολουθούσε. Το νέο σχέδιο αφορά έναν αγωγό ιταλο-ρωσικό, που απλά θα περάσει από την Ελλάδα. Η αφετηρία του είναι ακόμα άγνωστη, γι' αυτό και γίνεται λόγος γενικά για προ-

μήθεια φυσικού αερίου από τη Ρωσία «μέσω της Μαύρης Θάλασσας και μέσω τρίτων χωρών», φωτογραφίζοντας τη Βουλγαρία. Όσο για τη διαδρομή, αναφέρεται ότι «τα συμβαλλόμενα μέρη προτίθενται να εκμεταλλευθούν και αξιοποιήσουν, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, το Έργο που έχει ήδη πραγματοποιηθεί από τη ΔΕΠΑ και την Edison, στο πλαίσιο του έργου ITGI Poseidon».

Ο αγωγός αυτός είχε σχεδιαστεί στη διαδρομή Τουρκία-Ελλάδα-Ιταλία και θα βυθιζόταν στην Αδριατική στο ύψος της Ηγουμενίτσας, γεγονός που είχε ξεσηκώσει τον κόσμο στη Θεσπρωτία, που έβλεπε να έρχεται η περιβαλλοντική καταστροφή και η τουριστική υποβάθμιση. Εγκαταλείφθηκε, όμως, και αντικαταστάθηκε από τον ΤΑΡ. Τώρα, γίνεται λόγος για επανενεργοποίηση του εγκαταλειφθέντος σχεδίου.

Όλα, όμως, εξαρτώνται από το κατά πόσο θα μπει στο παιχνίδι η Βουλγαρία. Γιατί, όπως όλοι θυμόμαστε, επί δεκαετίες σχεδιάζοταν ο αγωγός μεταφοράς ρωσικού πετρελαίου Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, όμως οι Αμερικανοί κατάφεραν να ακυρώσουν το σχέδιο, οδηγώντας πρώτα σε έξοδο τη βουλγαρική πλευρά και στη συνέχεια και την ελληνική (επί κυβέρνησης Γ. Παπανδρέου). Είναι χαρακτηριστικό ότι οι διαπραγματεύσεις με τη βουλγαρική κυβέρνηση για την όδευση του αγωγού μέσω Βουλγαρίας σχεδιάζεται να κρατήσουν μέχρι τα τέλη του 2016.

Δεν ξέρουμε τι προοπτικές έχει ο συγκεκριμένος αγωγός, ξέρουμε όμως πως η ελληνική πλευρά δεν παίζει κανένα ρόλο, εκτός από το ρόλο του προθύμου να εκχωρήσει το ελληνικό έδαφος για τη διέλευση κάθε αγωγού. Το παιχνίδι είναι καθα-

ρά ιταλο-ρωσικό και η συμφωνία «φιξαρίστηκε» και πολιτικά, αφού της υπογραφής προηγήθηκε συνάντηση του Αλεξέι Μίλερ της Gazprom με την ιταλίδα υπουργό Οικονομικής Ανάπτυξης Φεντερίκα Γκουίντι.

Γι' αυτό και ο Σκουρλέτης απέφυγε να μπει προσωπικά στο κάδρο. Περιορίστηκε να εκδώσει μόνο ένα σύντομο Δελτίο Τύπου, στο οποίο χαρακτήρισε «άκρως θετική εξέλιξη» την υπογραφή του μνημονίου συναντίληψης, ενώ -πέρα από τον διευθύνοντα σύμβουλο της ΔΕΠΑ Θ. Κιτσάκο, που υπέγραψε τη συμφωνία μαζί με τον Μίλερ και τον διευθύνοντα σύμβουλο της Edison Μαρκ Μπεναγιούν- στην τελετή υπογραφής παρευρέθηκε μόνο ο γενικός γραμματέας Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων του ΥΠΕΞ Γ. Τσίπρας. Επιλέχτηκε, δηλαδή, η κυβερνητική εκπροσώπηση στο κατώτερο δυνατό επίπεδο (δεν πήγε π.χ. ο υφυπουργός Μάρδας).

Βέβαια, την επόμενη φορά που ο Τσίπρας θα κάνει απολογισμό των... αναπτυξιακών κατορθωμάτων της κυβέρνησής του, ενδέχεται οι λογογράφοι του να περιλάβουν και αυτό το έργο. Εμείς ας θυμόμαστε ότι η ελληνική πλευρά δεν έχει κανένα ρόλο και πως οι αποφάσεις παίρνονται από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, που βρίσκονται σε συνεχή παζάρια, ανταγωνισμούς, σύμπτυξη και διάλυση συμμαχιών επί οικονομικών σχεδίων.

Μνημονιακοί μέχρι το μεδούλι

Αντιγράφουμε Δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ: «Μπορεί στη θεωρία όλα να είναι εύκολα, όμως για ακόμη μία φορά στην πράξη κρίνονται τα πάντα...»

Το Υπουργείο Εργασίας, τηρώντας το «γράμμα του νόμου», απέρριψε το αίτημα της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργατών Επισιτισμού και Υπαλλήλων Τουριστικών Επαγγελματιών για κήρυξη ως υποχρεωτικής της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας του κλάδου.

Τεκμηριώνοντας μάλιστα την άρνησή του επικαλείται την αναστολή της υποχρεωτικότητας των Συλλογικών Συμβάσεων όσο διαρκεί το μεσοπρόθεσμο(;;).

Οι κυβερνητικές δεσμεύσεις μείνανε απλά δεσμεύσεις, αλλά αυτό πλέον δεν ξαφνιάζει κανέναν».

Η περήφανη κυβέρνηση των Τσιπροκαμένων και ο υπέρμαχος των εργατικών δικαιωμάτων Γ. Κατρούγκαλος εφαρμόζουν κατά γράμμα τη μνημονιακή πολιτική και γίνονται χλεύη των πουλημένων εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ, που βρήκαν την ευκαιρία να τους τη βγουν από τ' αριστερά.

Προς όφελος τίνος λειτουργεί αυτή η μνημονιακή δέσμευση; Προς όφελος των καπιταλιστών του κλάδου, βέβαια, οι οποίοι εφαρμόζουν την όη Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου των Σαμαροβενιζέλων και την

περιβόητη εγκύκλιο Στρατινάκη (γενική γραμματέας του υπουργείου Εργασίας στην προηγούμενη κυβέρνηση), καταργώντας κάθε συλλογική σύμβαση εργασίας και υποχρεώνοντας τους εργάτες να υπογράφουν ατομικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας με αμοιβές στο ύψος του κουτσουρεμένου κατώτατου μισθού και ημερομίσθιου της ΕΓΣΣΕ.

Η κυβέρνηση του Τσίπρα όχι μόνο διατηρεί αυτό το βάρβαρο εργασιακό καθεστώς (αυτές είναι οι «βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές»), αλλά ετοιμάζει την επέκτασή του και στις ασφαλιστικές εισφορές, που μέχρι τώρα πρέπει να καταβάλλονται στο μεροκάματο ή τον μισθό της συλλογικής σύμβασης εργασίας. Το αποτέλεσμα, όπως έχουμε γράψει σε προηγούμενα φύλλα, θα είναι η κατάρρευση και του ασφαλιστικού συστήματος των μισθωτών.

Ο Κατρούγκαλος είχε το θράσος να εκδώσει και απαντητικό Δελτίο Τύπου, στο οποίο απέφυγε να αναφερθεί στην ανακοίνωση της ΓΣΕΕ, αλλά έκανε λόγο για «αστήριχτα ανυπόστατα και πλήρως ανακριβή δημοσιεύματα του έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου». Και συνέχισε: «Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα η συγκεκριμένη κλαδική συλλογική σύμβαση, μετά την απάντηση του Υπουργείου, είναι χωρίς αντίκρισμα ή ότι αναστέλλε-

ται η εφαρμογή της συγκεκριμένης κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας. Το αληθές και το ακριβές είναι ότι η συγκεκριμένη συλλογική Σύμβαση είναι σε ισχύ και δεσμεύει τους εργαζόμενους και εργοδότες που είναι μέλη των συμβαλλόμενων συνδικαλιστικών οργανώσεων (άρθρο 16 ν. 1876/1990).

Η κήρυξη της υποχρεωτικότητας των συμβάσεων και της καθολικής εφαρμογής τους σε όλους τους εργαζόμενους, έχει ανασταλεί, βάσει της προγενέστερης νομοθεσίας του 2011 και ειδικότερα της παρ. 6 του Ν. 4024/2011. Ο θεσμός της συλλογικής αυτονομίας των κοινωνικών εταίρων και της ελευθερίας των συλλογικών διαπραγματεύσεων είναι κατοχυρωμένος Συνταγματικά και εφαρμόζεται πλήρως».

Η ανακοίνωση της ΓΣΕΕ, όμως, τον κατηγορούσε ακριβώς γι' αυτό. Οτι εφαρμόζοντας πιστά τη μνημονιακή νομοθεσία, αρνήθηκε να κηρύξει ως υποχρεωτική τη Συλλογική Σύμβαση, επεκτείνοντάς την έτσι σε όλους τους εργαζόμενους του κλάδου. Αυτό ο Κατρούγκαλος το επιβεβαίωσε πλήρως. Το αποτέλεσμα θα είναι η αχρηστία της Σύμβασης στην πράξη κι αυτό το ξέρει πολύ καλά ο Κατρούγκαλος. Αν οι εργατοπατέρες πρέπει να κατηγορηθούν για υποκρισία, ο Κατρούγκαλος για τι πρέπει να κατηγορηθεί;

Ο Σκουρλέτης παίζει με τη νομιμότητα, στην οποία ορκίζεται

Ετοιμος να κουρελιάσει τη νομιμότητα για χάρη του Μελισσανίδη δηλώνει ο υπουργός ΠΕΚΑ Π. Σκουρλέτης, μολοντί δηλώνει ότι είναι προσηλωμένος στους «ισχύοντες κανόνες». Παραθέτουμε σχετικό απόσπασμα απ' όσα είπε σε εκπομπή της ΕΡΤ την περασμένη Τρίτη:

«Κανείς δε λέει να μη γίνει το γήπεδο της ΑΕΚ. Και στη συγκεκριμένη περιοχή. Εκεί που βρισκόμαστε αυτή τη στιγμή είναι στην αξιολόγηση, μετά τη διαβούλευση που έχει υπάρξει, επί των προτάσεων που έχουν γίνει από την ΑΕΚ. Νομίζω μάλιστα ότι σήμερα ήταν να γίνει και ένα ραντεβού ανάμεσα στην εταιρία που έχει αναλάβει το γήπεδο και τις υπηρεσίες του υπουργείου μας, ακριβώς για να δούμε πώς θα προχωρήσει το θέμα της αδειοδότησης. Είναι κάποια πράγματα που πρέπει να γίνουν. Από το υπουργείο θα πάρουν την περιβαλλοντική άδεια. Από κει και πέρα θα πρέπει να υπάρξει η οικοδομική άδεια, πρέπει να υπάρξει χρηματοδότηση, θα πρέπει να υπάρξουν έργα τα οποία αφορούν την υπογειοποίηση του δρόμου που είναι πίσω από το γήπεδο. Αυτά όλα είναι πάρα πολλά ζητήματα. Μη δημιουργούμε λοιπόν τη στρεβλή εντύπωση ότι υπάρχει ένας υπουργός Περιβάλλοντος ο οποίος κολλάει το γήπεδο. Δεν είναι η γραφειοκρατία πάντοτε. Είναι να κάνουμε σταθερά βήματα. Υπάρχει γραφειοκρατία, το δέχομαι, αλλά όχι στο όνομα της πάταξης της γραφειοκρατίας να πέσουμε στο αντίθετο άκρο να παραβούμε τη νομιμότητα, κάθε έννοια περιβαλλοντικής ευαισθησίας».

Σύμμαχος ταιριαστός

Στο πλευρό του αναπληρωτή υπουργού Υγείας Π. Πολάκη τάσσεται με εκτενή ανακοίνωσή της η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Ιδιωτικής Πρωτοβάθμιας Υγείας, δηλαδή το συνδικάτο των ιδιοκτητών διαγνωστικών κέντρων. Καλώς επανέφερε τη συμμετοχή των ασφαλισμένων επί του κρατικού τιμολογίου, αναφέρει η ανακοίνωση.

Λογικό από τη μεριά των διαγνωστικών κέντρων, αφού η αύξηση της συμμετοχής των ασφαλισμένων θα πηγαίνει ολόκληρη στα δικά τους ταμεία. Όταν, όμως, η κυβέρνηση καθιέρωνε τον περασμένο Δεκέμβρη τη μείωση στις τιμές μερικών δεκάδων εξετάσεων, που πληρώνει ο ΕΟΠΥΥ, το υπουργείο του κ. Πολάκη εξέδιδε ανακοίνωση στην οποία υποστήριζε ότι θα ωφεληθούν και οι ασφαλισμένοι, διότι θα πληρώνουν μικρότερη συμμετοχή. Πράγματι, αυτό ίσχυε για έναν περίπου μήνα, για να έρθει στις 18 Φλεβάρη ο Π. Πολάκης και με απόφασή του να ορίσει ότι ναι μεν ο ΕΟΠΥΥ θα πληρώνει χαμηλότερο τιμολόγιο για τις συγκεκριμένες εξετάσεις, όμως οι ασφαλισμένοι του θα πληρώνουν το 15% της συμμετοχής επί του κρατικού τιμολογίου.

Μ' άλλα λόγια, το κράτος επέβαλε μια μείωση τιμών για τον ΕΟΠΥΥ, όχι όμως και για τη συμμετοχή των ασφαλισμένων, η οποία παραμένει ίδια με το παρελθόν, οπότε ποσοστιαία αυξάνεται (γίνεται πάνω από 15%). Αυτό σημαίνει ότι η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου συνεχίζει στο δρόμο των προηγούμενων μνημονιακών κυβερνήσεων. Δηλαδή, μεταφέρει στις τσέπες των ασφαλισμένων ένα διαρκώς αυξανόμενο ποσοστό των δαπανών υγείας. Κατά τα άλλα, έχει το θράσος να μιλά για «παράλληλο πρόγραμμα».

Πριν δούμε το κουρέλιασμα (σε διακηρυκτικό επίπεδο προς το παρόν) της νομιμότητας, στην οποία κατά τα άλλα ορκίζεται ο Π. Σκουρλέτης, θα θέλαμε να παραθέσουμε ένα απόσπασμα από πρόσφατο δημοσίευμα της «κιτρινόμαυρης» ιστοσελίδας aek-watch.gr, που περιγράφει εύστοχα το παιχνίδι Μελισσανίδη-Σκουρλέτη:

«Η μεν ΑΕΚ δεν παρέχει ουσιαστική ενημέρωση μ' αποτέλεσμα ο διψασμένος για πληροφόρηση «κόσμος» της να πρέπει να ικανοποιείται με τίτλους-συνθήματα και με άρθρα επιπέδου Κετσετζόγλου (...) Η δε Κρατική Μηχανή παίζει άμυνα τόσους μήνες τώρα. Σκοπίμως δεν μιλά καθαρά γιατί δεν θέλει να ξεκόψει ότι όπως είναι δομημένο το project (βλέπε Ανδριόπουλος) της "Αγία Σοφιάς" **δεν βγαίνει νομίμως Οικοδομική Άδεια**. Δεν θέλει να μπλέξει με τα πύτουρα (οπαδούς) και έτσι **αφήνει τον "Τίγρη" να παραμυθιάζει** σκοπίμως ή όχι (αυτό θα το επιλέξετε εσείς) **τους ΑΕΚτζήδες** και τους Γαύρους να "σπάνε πλάκα" σε βάρος μας ειρωνευόμενοι την αφέλεια και το όνειρό μας».

Αυτό το παιχνίδι έπαιξε ο Σκουρλέτης και στην τελευταία εμφάνισή του στην ΕΡΤ. Κάπου προς το τέλος τον ρώτησαν για το γήπεδο κι αυτός δεν κακοκάρδισε κανέναν. Όλα θα γίνουν στην ώρα τους, είπε, αρκεί και τη γραφειοκρατία να ξεπεράσουμε και οι διαδικασίες να γίνουν όπως πρέπει. Εμάς, όμως, δεν μας ενδιαφέρει το παιχνίδι «κοροϊδεύουμε τους οπαδούς της ΑΕΚ, για να μην στραφούν εναντίον μας», που παίζει ο Σκουρλέτης (αφού προηγουμέ-

νως το έπαιξαν χοντρά ο Φλαμπουράρης και ο Κοντονής). Γιατί αυτό το παιχνίδι μπορεί να έχει ημερομηνία λήξης και μια καταρρέουσα κυβέρνηση μπορεί να προχωρήσει στο περιβαλλοντικό έγκλημα της Νέας Φιλαδέλφειας, που ως αντιπολίτευση αναγκάστηκε να καταψηφίσει (δε χρειάζεται να επαναλάβουμε κάτω από ποιες συνθήκες αναγκάστηκε).

«Θα σας ταραξουμε στη νομιμότητα» έλεγαν οι συριζαίοι όταν αναρριχήθηκαν στην κυβερνητική εξουσία. Αυτά που λέει ο Σκουρλέτης, όμως, δεν έχουν καμιά σχέση με τη νομιμότητα. Αντίθετα, αν από το διακηρυκτικό επίπεδο περάσει στο επίπεδο της πράξης, θα έχει κουρελιάσει τη νομιμότητα σε βαθμό κακουργήματος. Εξηγούμαστε.

Το ΣτΕ, που κουτοπόνηρα επικαλείται συνεχώς η πλευρά Μελισσανίδη, έκρινε το ζήτημα της συνταγματικότητας των σχετικών με το γήπεδο της ΑΕΚ άρθρων του Ν. 4277/2014. Πήρε μια προκλητική απόφαση, πετώντας στα σκουπίδια τη δική του νομολογία πάνω στο ίδιο ζήτημα (τότε με το σχέδιο Γραβίτσα). Το ΣτΕ, όμως, δεν πήρε καμιά απόφαση για την έκδοση της οικοδομικής άδειας και συγκεκριμένα για το ποιος δικαιούται να φτιάξει το φαραωνικό γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια. Και είναι ακριβώς αυτό το κρίσιμο ζήτημα που **καθιστά απαγορευτική την έκδοση οικοδομικής άδειας** για τις υπηρεσίες του ΥΠΕΚΑ (η ΔΑΟΚΑ είναι η Διεύθυνση που έχει οριστεί ως αρμόδια από το νόμο), **πέραν όλων των άλλων ζητημάτων που εγείρονται**.

Όταν ο αρμόδιος υπουργός λέει πως υπάρχει ραντεβού των υπηρεσιών του υπουργείου με την «εταιρία που έχει αναλάβει το γήπεδο», παραπληροφορεί, για να μην πούμε ψεύδεται. Δεν έχει το ελαφρυντικό της άγνοιας, διότι είναι πολύ καλά ενήμερος. Η εν λόγω εταιρία, ονόματι «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», συμφερόντων Μελισσανίδη, δεν είναι μια κατασκευαστική εταιρία που ως εργολάβος ανέλαβε να κατασκευάσει το γήπεδο. Εμφανίζεται ως παραχωρησιούχος, στον οποίο το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ έχει παραχωρήσει για μισό αιώνα όλα τα δικαιώματά του στο οικόπεδο της Νέας Φιλαδέλφειας επί του οποίου προαλείφεται να χτιστεί το γήπεδο.

Ο Π. Σκουρλέτης γνωρίζει πλέον πολύ καλά τα εξής «πραγματικά περιστατικά»:

α) Η εν λόγω εταιρία υπέβαλε αίτηση για την έκδοση Εγκρισης Δόμησης, χωρίς καν να υποβάλει φάκελο. Κακώς πήρε αριθμό πρωτοκόλλου (η σχετική διάταξη είναι ρητή και

δεν επιδέχεται διαφορετικής ερμηνείας), καλώς όμως η τότε αρμόδια Διεύθυνση του υπουργείου (ΔΟΚΚ) ζήτησε σχεδόν αμέσως από τη συμφερόντων Μελισσανίδη εταιρία να πιστοποιήσει πόθεν νομιμοποιείται να ζητήσει Εγκριση Δόμησης ποδοσφαιρικού γηπέδου επί του συγκεκριμένου οικοπέδου.

β) Ενα παλιόχαρτο που κατέθεσε η εν λόγω εταιρία κρίθηκε ως παλιόχαρτο από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του υπουργείου.

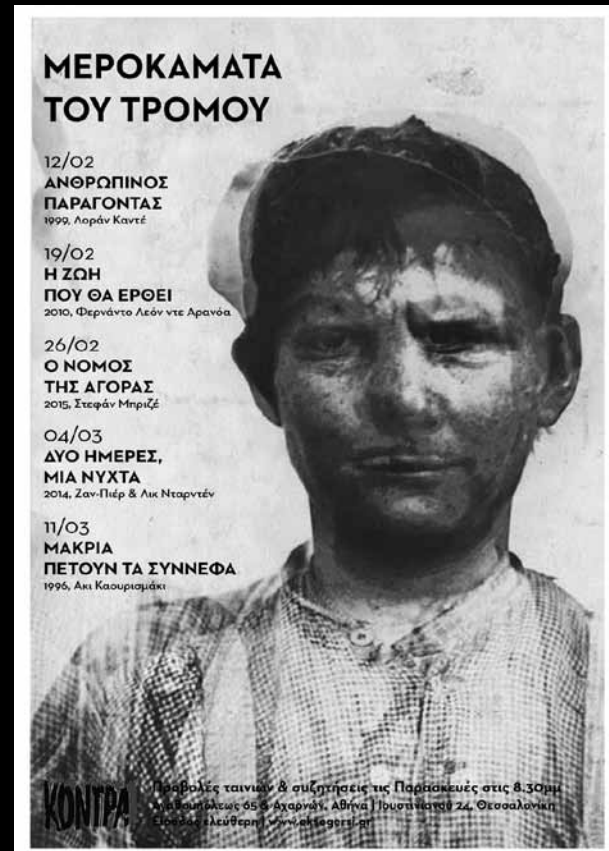
γ) Ο Μελισσανίδης οργάνωσε τη γνωστή γενική συνέλευση-παρωδία, η οποία «ενέκρινε» το παραχωρητήριο, χωρίς καν να τεθεί υπόψη των περίπου 75 μελών που παρευρίσκονταν («το έχω δει εγώ κι αυτό αρκεί» απάντησε θυμωμένος ο άρχων κουροπαλάτης σε κάποιον που τόλμησε να ζητήσει το παραχωρητήριο).

δ) Η νομιμότητα αυτού του παραχωρητηρίου εξετάζεται από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΚΑ, στο οποίο απευθύνθηκε η αρμόδια για την έκδοση της οικοδομικής άδειας ΔΑΟΚΑ.

ε) Η νομιμότητα της γενικής συνέλευσης-παρωδία, καθώς και η νομιμότητα του παραχωρητηρίου καθεαυτού έχουν προσβληθεί ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων από μέλος του Ερασιτεχνικού Σωματείου ΑΕΚ. Δεν έχει γίνει ακόμα ούτε η εκδίκαση σε πρώτο βαθμό, ενώ αυτή η εκκρεμότητα υποχρεώνει τη δημόσια διοίκηση -στο πλαίσιο των αρχών και των κανόνων της χρηστής διοίκησης- να απέχει από κάθε σχετική πράξη που θα μπορούσε να θεωρηθεί ως παρέμβαση υπέρ της μιας ή της άλλης πλευράς.

Επαναλαμβάνουμε ότι όλ' αυτά τα γνωρίζει πολύ καλά ο Π. Σκουρλέτης. Όπως όμως γράφει και το aek-watch, δεν το ξεκόβει ότι άδεια στο όνομα της εταιρίας του Μελισσανίδη δε βγαίνει, αφήνοντας τον «Τίγρη» να παραμυθιάζει τους οπαδούς. Όταν, όμως, περιγράφει διαδικασίες παράνομες (γιατί είναι παράνομη η -έστω και έμμεση- αναγνώριση της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ), κανέναν δεν μπορεί να μας εξασφαλίσει ότι δε θα προχωρήσει και σε έμπρακτη παρανομία, εγκρίνοντας τη ΜΠΕ, για να την επισείει ως δέλεαρ στους αφελείς οπαδούς ο Μελισσανίδης. Ας προσέχουν, λοιπόν, οι υπηρεσιακοί παράγοντες, γιατί οι υπουργοί έρχονται και παρέρχονται, αφήνοντας σ' αυτούς τις ποινικές ευθύνες. Ας θυμούνται πάντοτε ποια ήταν η τύχη των υπηρεσιακών παραγόντων που ενεπλάκησαν στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου...

Προβολές ταινιών και συζητήσεις

ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

12/02
ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ
ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ
1999, Λοράν Καντέ

19/02
Η ΖΩΗ
ΠΟΥ ΘΑ ΕΡΘΕΙ
2010, Φερνάντο Λεόν ντε Αρανόα

26/02
Ο ΝΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ
2015, Στεφάν Μπριζέ

04/03
ΔΥΟ ΗΜΕΡΕΣ,
ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ
2014, Ζαν-Πιέρ & Λικ Ντεαρντέν

11/03
ΜΑΚΡΙΑ
ΠΕΤΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ
1996, Ακι Καουρισμάκι

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30pm
στην αίθουσα οδού Αχαρνών, Αθήνα | Πρωτοβουλία 24. Θεσσαλονίκη
Επικοινωνία: eksegersi@eksegersi.gr

ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

«Η εργασία απελευθερώνει», έγραφαν οι Ναζί στις εισόδους των στρατοπέδων συγκέντρωσης, απογυμνώνοντας με το δικό τους τρόπο τον καπιταλισμό από το μυστικιστικό του περίβλημα και περιγράφοντας κυνικά την ουσία της εργασίας στο πλαίσιο των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Η μισθωτή εργασία όχι μόνο δεν απελευθερώνει, αλλά σκλαβώνει. Και ο σύγχρονος καπιταλισμός φροντίζει να μας το θυμίζει, έστω και χωρίς τα στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας των Ναζί.

Να είσαι εργάτης, να είσαι άνεργος, οι δυο πόρτες της ίδιας φυλακής. Το αφιέρωμα δανείζεται τον τίτλο του από το κλασικό αριστούργημα του Ανρί-Ζορζ Κλουζό (1953), όπου μια ομάδα απελπισμένων τυχοδιωκτών αναλαμβάνει να μεταφέρει ένα φορτίο νιτρογλυκερίνης μέσα από τη ζούγκλα της Κεντρικής Αμερικής για λογαριασμό μιας πετρελαϊκής εταιρίας. Οι πέντε ταινίες του αφιερώματος εστιάζουν στον ίδιο τρόπο της επιβίωσης, αυτή τη φορά μέσα στις αστικές ζούγκλες του σύγχρονου ευρωπαϊκού καπιταλισμού, αναζητώντας μέσα στο ανελέητο σκοτάδι τους το ίχνος της ανθρωπιάς: ένα φορτίο που μπορεί να εκραγεί ανά πάσα στιγμή.

~ Παρασκευή 11/3/2016 ~

ΜΑΚΡΙΑ ΠΕΤΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

(Kauas pilvet karkaavat, Φινλανδία, 1996, 96')

Σκηνοθεσία, σενάριο: Ακι Καουρισμάκι
Φωτογραφία: Τίμο Σαλμίνεν
Μουσική: Σέλεϊ Φίσερ
Ερμηνείες: Κάτι Ούτινεν, Κάρι Βάανανεν
Παραγωγή: Sputnik

Η Ιλόντα και ο Λάουρι ζουν μια ήσυχη, ταπεινή ζωή: εκείνη δουλεύει σε ένα οικογενειακό εστιατόριο και εκείνος είναι οδηγός τραμ. Τα βράδια συναντιούνται στο σπίτι και συζητούν τη μέρα τους, τους λογαριασμούς και τις δόσεις για την καινούργια τηλεόραση. Η κακοτυχία όμως τους χτυπά την πόρτα, καθώς βρίσκονται ταυτόχρονα άνεργοι και μπλέκουν σε αλεπάλληλες περιπέτειες για να εξασφαλίσουν τα προς το ζην. Η κατάσταση οδεύει προς την απελπισία, όμως ο σκηνοθέτης αγαπά πολύ τους χαρακτήρες του και πιστεύει βαθιά ότι τους αξίζει μια ελπίδα διαφυγής. Σε ερώτηση για το αν το «Μακριά πετούν τα σύννεφα» δίνει λύση στο πρόβλημα της ανεργίας, ο Ακι Καουρισμάκι απάντησε: «Ο Ζαν Ρενουάρ προσπάθησε να σταματήσει το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με τη Μεγάλη Χίμαιρα. Δεν τα κατάφερε. Το σινεμά δεν δίνει λύσεις, αντικατοπτρίζει προβλήματα. Αλλωστε, δεν είμαι μέλος του Κοινοβουλίου!» Όταν η ταινία προτάθηκε για το Όσκαρ Ξενόγλωσσης Ταινίας από τη Φινλανδία, ο Καουρισμάκι απέσυρε την υποψηφιότητα.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Σαν βγεις στον πηγαϊμό για την Τούμπα

Το περιστατικό που σχολιάζουμε στη διπλανή στήλη «θάφτηκε». Δυστυχώς για την κυβέρνηση και τον Κοντονή, δεν μπορεί να θαφτεί η είδηση της διακοπής του ντέρμπι ΠΑΟΚ-Ολυμπιακός για το κύπελλο, ούτε οι δηλώσεις του χρηματοδότη της ΠΑΕ ΠΑΟΚ Ιβάν Σαββίδη.

Λίγο πριν τη λήξη, ο διαιτητής Παππάς (είναι το ίδιο πρόσωπο που αποφάσισε να μη γίνει το ντέρμπι των «αιωνίων» στη Λεωφόρο) δεν έδωσε ένα καταφανέστατο πέναλτι (και αποβολή του τερματοφύλακα) υπέρ του ΠΑΟΚ και ξεκίνησαν τα όργανα με μια μίνι εισβολή οπαδών του ΠΑΟΚ. Μετά από διαβουλεύσεις και με την εγγύηση των μπάτσων για ομαλή διεξαγωγή του αγώνα, οι ομάδες ξαναβγήκαν στο γήπεδο για να παίξουν 2-3 λεπτά, προκειμένου να μη χρεωθεί ο ΠΑΟΚ τη διακοπή. Αυτό δεν έγινε, λόγω εισβολής των οπαδών του ΠΑΟΚ. Αυτό που πρέπει να κρατήσουμε από το συγκεκριμένο αγώνα είναι η οργισμένη δήλωση του Σαββίδη εναντίον του Μαρινάκη, των διαιτητών και της ΕΠΟ (ζήτησε την άμεση παραίτηση του προέδρου της ΕΠΟ). Τόνισε ότι ο ΠΑΟΚ δε θα κατέβει στον αγώνα ρεβάνς, αν δεν επαναληφθεί με ξένους διαιτητές (δεσμεύτηκε να αναλάβει όλο το κόστος) ο αγώνας που διακόπηκε και απειλήσε τη διοίκηση της ΕΠΟ ότι θα αποχωρήσει από το ελληνικό ποδόσφαιρο.

Εκτός από τον πονοκέφαλο Σαββίδη, η κυβέρνηση και ο Κοντονής έχουν έναν ακόμη πονοκέφαλο. Η εμμονή της ΕΠΟ να ορίζει σε κρίσιμα παιχνίδια τον Παππά τον έχει φέρει «απέναντί» στον Παναθηναϊκό και εκτός σοβαρού απροόπτου το ίδιο θα συμβεί και με τον ΠΑΟΚ, τον οποίο οφείλει να τιμωρήσει εξίσου παραδειγματικά. Πλέον, οι φωνές για διακοπή των ποδοσφαιρικών διοργανώσεων γίνονται ολοένα και δυνατότερες. Καλούν τον Κοντονή να κάνει πράξη τις ανακοινώσεις του περί κάθαρσης και μη εκβιασμού της κυβέρνησης και του ίδιου από τα εξωθεσμικά κέντρα. Σε μια τέτοια περίπτωση, θα χρεωθεί τον αποκλεισμό των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και θα βρεθεί αντιμέτωπος με τους ερυθρόλευκους.

Η απαξίωση του ελληνικού ποδοσφαίρου έχει ξεπεράσει κάθε όριο και φως στο τούνελ δε φαίνεται. Πλέον, το μόνο που μπορεί να ευχηθεί κάποιος για τη συνέχεια της αγωνιστικής δράσης (η στήλη εκτιμά ότι η κυβέρνηση της «δεύτερη φορά Αριστεράς» δε θα τολμήσει να αποφασίσει διακοπή) είναι να μην υπάρξουν θύματα εξαιτίας της εκρηκτικής κατάστασης και της αδυναμίας της κρατικής μηχανής και της ΕΠΟ να διασφαλίσουν τα autonόητα.

Με σεβασμό στις ανάγκες του συστήματος

Μπάτσοι της ομάδας ΔΙΑΣ πυροβόλησαν στον αέρα για να μπορέσουν να ξεφύγουν από την επίθεση οπαδών, ενώ έντεκα απ' αυτούς (τους ΔΙΑΣ) πήγαν τραυματισμένοι στο νοσοκομείο. Όσο κι αν ακούγεται περίεργο, η συγκεκριμένη είδηση «θάφτηκε» από τη συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ, ενώ με καθαρά δημοσιογραφικούς όρους θα έπρεπε να είναι πρωτοσέλιδη. Την είδηση ανέφεραν, χωρίς να δώσουν ιδιαίτερη σημασία, ορισμένα αθλητικά site, ενώ η μοναδική προσπάθεια για να τη γνωστοποιήσουν έγινε από τα προσκείμενα στον Παναθηναϊκό ΜΜΕ, χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία.

Αν και το περιστατικό αποτέλεσε αφορμή για ένα ακόμη επεισόδιο στην κόντρα της ΠΑΕ Παναθηναϊκός με τον υφυπουργό Αθλητισμού Σταύρο Κοντονή, διαφάνηκε πως ούτε η πράσινη ΠΑΕ είχε τη διάθεση να το «σηκώσει». Αφού περιγράψουμε το περιστατικό, θα αναφερθούμε στους λόγους που κατά την ταπεινή άποψη της στήλης επέβαλαν τη «σιγή ασυρμάτου».

Το περιστατικό συνέβη έξω από το στάδιο «Γ. Καραϊσκάκης» πριν τον αγώνα του Ολυμπιακού με την Αντερλεχτ. Λίγο πριν της 20:00, η αποστολή της βελγικής ομάδας με αστυνομική συνοδεία αναχώρησε από το ξενοδοχείο που διέμενε στη λεωφόρο Συγγρού για το γήπεδο. Εκτός από τους μπάτσους, την αποστολή της Αντερλεχτ «συνοδευαν» και 150-200 ερυθρόλευκοι οπαδοί, οι οποίοι έφτασαν εκεί με μοτοπορεία και ανά τακτά χρονικά διαστήματα διέκοπταν την κυκλοφορία και προσαυθούσαν να δημιουργήσουν μια δύσκολη ατμόσφαιρα και να προκαλέσουν φόβο στους παί-

χτες. Σε ενίσχυση της δύναμης των μπάτσων που συνοδευαν την αποστολή της βελγικής ομάδας πήγαν οκτώ μηχανάκια της ΔΙΑΣ, που προσπάθησαν ανεπιτυχώς να εκτρέψουν τους ερυθρόλευκους οπαδούς προς τον παράδρομο της Συγγρού.

Η μοτοπορεία των οπαδών συνέχισε να κινείται στη λεωφόρο Ποσειδώνος με κατεύθυνση το «Γ. Καραϊσκάκης». Στην αερογέφυρα της οδού Καραολή-Δημητρίου, η ερυθρόλευκη μοτοπορεία άφησε την αποστολή της Αντερλεχτ να συνεχίσει το δρόμο της προς το γήπεδο και ξεκίνησε έντονη αντιπαράθεση με τους μπάτσους. Σε ελάχιστα λεπτά τα μηχανάκια της ΔΙΑΣ βρέθηκαν περικυκλωμένα από τους ερυθρόλευκους οπαδούς, αφού στο σημείο έφτασαν οπαδοί και από την κατεύθυνση του γηπέδου, οι οποίοι άρχισαν να τους πετούν πέτρες, μπουκάλια και φωτοβολίδες. Οι μπάτσοι προσπάθησαν να απεμπλακούν, χωρίς επιτυχία, οι ρίψεις μετατράπηκαν σε συμπλοκή σώμα με σώμα και δύο από τους μπάτσους πυροβόλησαν στον αέρα, γεγονός που έτρεψε σε φυγή τους ερυθρόλευκους οπαδούς.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση της αστυνομίας έντεκα από τους δεκαέξι μπάτσους τραυματίστηκαν και χρειάστηκε να μεταφερθούν στο νοσοκομείο, ενώ στο σημείο της συμπλοκής έμειναν κατεστραμμένα τα μηχανάκια, τα κράνη, οι ασπίδες και οι ασύρματοι των μπάτσων.

Αρκεί και μόνο η περιγραφή του περιστατικού για να καταλάβουμε τους λόγους για τους οποίους «θάφτηκε» η είδηση. Αν το θέμα έπαιρνε τη διάσταση που έπρεπε, η πρώτη ενέργεια που θα έπρεπε να κάνει η κυβέρνηση θα ήταν να «πα-

ραιτήσει» τον υπουργό Καταστολής και να ξηλώσει όλη την ηγεσία των μπάτσων, αφενός γιατί το επιχειρησιακό σχέδιο προστασίας ήταν για κλάματα, αφού αρχικά ανέχτηκαν τους ερυθρόλευκους οπαδούς και στη συνέχεια πίστεψαν ότι θα μπορούσαν δεκαέξι μπάτσοι να διαλύσουν 200 οπαδούς, και αφετέρου γιατί με την ανικανότητά τους έθεσαν σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές, αφού αν οι ερυθρόλευκοι οπαδοί δεν διαλύονταν είναι πιθανό οι μπάτσοι να έριχναν και στο ψαχνό προκειμένου να γλιτώσουν.

Ακολούθως, ο Κοντονής θα έπρεπε να προχωρήσει σε παραδειγματική τιμωρία της ερυθρόλευκης ΠΑΕ και να κλείσει τη Θύρα 7 στην οποία στεγάζονται οι φανατικοί οπαδοί του Ολυμπιακού. Η τρίτη ενέργεια, με βάση τις εξαγγελίες και τις βαρύδουπες ανακοινώσεις του Κοντονή, θα έπρεπε να είναι η διακοπή του πρωταθλήματος και ο αποκλεισμός των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις.

Εύκολα καταλαβαίνουμε ότι τίποτα από τα τρία δε θα μπορούσε να κάνει η «παιδική χαρά» της «δεύτερη φορά Αριστεράς» κυβέρνησης. Ο Κοντονής από την αντιπαράθεσή του με τον Αλαφούζο και τους πράσινους κατάλαβε ότι είναι πολύ δύσκολο να τα βάλεις με τους οπαδικούς στρατούς, ιδιαίτερα στο απαξιωμένο ελληνικό ποδόσφαιρο, που λειτουργεί χωρίς αρχές και κανόνες. Και αν στην περίπτωση των πράσινων έχει απέναντί του έναν πρόεδρο χωρίς μεγάλες δυνατότητες, σε μια ενδεχόμενη κόντρα με τους ερυθρόλευκους και τον Μαρινάκη τα πράγματα δε θα είναι τόσο εύκολα γι' αυτόν. Σιγά-σιγά ο Κοντονής καταλαβαίνει ότι ο οπαδικός στρατός είναι «κομμάτι» της κάθε επαγγελματικής ομάδας, αφού αποτελεί ένα βασικό «εργαλείο» για τον καπιταλιστή ιδιοκτήτη της, προκειμένου να πετύχει στα επιχειρηματικά του σχέδια. Συνεπώς, η απόφαση για διάλυσή τους συνεπάγεται απόφαση για διάλυση του οικοδομήματος του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και αυτό είναι πολύ δύσκολο για το «ανάστημα» της κυβέρνησης και του Κοντονή. Αν στα παραπάνω προσθέσουμε και την ανάγκη να διαφυλαχτεί το κύρος των μπάτσων και των κατασταλτικών μηχανισμών, καταλαβαίνουμε γιατί το μιντιακό σύστημα «έθαψε» τη συγκεκριμένη είδηση.

Κος Πάπιας
 rapias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΖΟΝ ΓΑΡΑΝΙΟ, ΧΟΣΕ ΜΑΡΙ ΓΕΝΑΓΑ Λουλούδια

Μία ανθοδέσμη θα αποτελέσει τον άξονα γύρω από τον οποίο οι βάσκοι σκηνοθέτες πλέκουν την ιστορία τριών γυναικών. Μιας σαραντάρας μηχανικού, εγκλωβισμένης σε έναν άχρωμο γάμο, η οποία κάθε βδομάδα την ίδια μέρα και ώρα λαμβάνει μια ανθοδέσμη από έναν ανιγματικό αποστολέα. Παράλληλα, μιας μητέρας και της νύφης της, οι οποίες εδώ και χρόνια βλέπουν το σημείο που χάθηκε ο αγαπημένος τους γιος και άντρας γεμάτο με λουλούδια που αποθέτει άγνωστο πρόσωπο, γεγονός που διευκολύνει την ήδη ταραχώδη σχέση τους.

Η αντίληψη για μια, φαινομενικά έστω, καλή πορεία της ζωής και της καθημερινότητας μπαίνει στο στόχαστρο. Οι πρωταγωνιστές είναι άνθρωποι χωρίς ακραία προβλήματα, που πρέπει να έρθουν αντιμέτωποι με πολύ οικείες καταστάσεις. Οι σκηνοθέτες ενδιαφέρονται για ακριβώς αυτό το στοιχείο. Δηλαδή, τη μιζέρια και τη βαθύτερη δυστυχία μιας σειράς ανθρώπων, χωρίς φαινομενικά ιδιαίτερα προβλήματα. Επίκεντρο σε αυτό το πλέγμα αποτελεί η μοναξιά και η ανάγκη για επικοινωνία.

Πρόκειται για μια ταινία χαμηλών τόνων, με έμφαση στις λεπτομέρειες του λιτού σεναρίου της, που συνεχώς αναδεικνύει την επίπλοση ισορροπία του καθωσπρέπει κομφορμισμού. Χωρίς φανφάρες και εξάρσεις, χωρίς ιδιαίτερα κρεσέντο, οι σκηνοθέτες δομούν την ιστορία τους με εμφανή προσπάθεια για λιτή αφήγηση και μια δόση μελαγχολίας.

Η ταινία είναι η πρώτη στη βασκική γλώσσα που απετέλεσε υποψηφιότητα της Ισπανίας για Οσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας (στον περσινό διαγωνισμό).

ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΖΙΤΖΗ

Καύση

Σε μια πόλη που φλέγεται από ταραχές και επεισόδια, πέντε φίλοι μαζεύονται στο σπίτι που έχει πεθάνει ένας δικός τους. Παγιδευμένοι στο σπίτι του, δεν μπορούν να αποφασίσουν για τον τρόπο της ταφής του. Η ζέστη κάνει την κατάσταση αφόρητη, αλλά εκείνοι επιμένουν στις διαφορές τους. Το πτώμα αρχίζει να αποσυντίθεται, οι σχέσεις τους δοκιμάζονται και τα μυστικά τους αποκαλύπτονται.

Ο Στράτος Τζιτζής, σκηνοθέτης των ταινιών «Η αγάπη είναι ελέφαντας», «Σώσε με» και «45 τετραγωνικά», επιστρέφει με μια «μαύρη κωμωδία ενός κόσμου υπό διάλυση». Ο Τζιτζής, ο οποίος υπογράφει και το σενάριο, έχει εμφανή διάθεση για κοινωνική κριτική. Οι πέντε πρωταγωνιστές, κλεισμένοι σε ένα σπίτι, φανερώνουν μια αντιστοιχία με τύπους και χαρακτήρες της πολιτικής και κοινωνικής ζωής του τόπου. Θέματα τα οποία μάλλον ο κ. Τζιτζής φαίνεται να γνωρίζει ελάχιστα. Ή, αν θέλουμε να γίνουμε πιο αυστηροί, στην προσπάθειά του να δείξει κάποια αδιέξοδα (σύμφωνα πάντα με την κρίση του) φτάνει στη χυδαία απλοποίηση. Ακόμα και η διάθεσή του για μαύρο χιούμορ ελάχιστα επιτυχημένη είναι.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Όταν οι εργάτες / περπατούν στην πολύβουη λεωφόρο / με τα χέρια χωμένα / στις φαρδείες άδειες τσέπες της φόρμας, / είναι γιατί τα χέρια / ντρέπονται και κρύβονται- / δεν έχουν δουλειά. / Μα τότε, / ο εργάτης θα βρει, / μέσα στις φαρδείες άδειες τσέπες της φόρμας / το μεγαλύτερο θησαυρό του / τη γροθιά του [Δήμος Ρεντής (= Δημήτρης Ραβάνης-Ρεντής), «Η γροθιά», Επιθεώρηση Τέχνης, τ. 55-56, Ιούλιος-Αύγουστος 1959, σελ. 27]

Αυτό που έχετε, απαρνηθείτε το και πάρτε αυτό που σας αρνούνται (B. Brecht)

Θα σε ξε-πουλήσουν με γαρύφαλλα στις κάνες

► Όμως και κάτω από εμάς ακόμα / υπάρχουν κι άλλα επίπεδα, / και κάτω απ' αυτά φαίνεται πως / κι άλλα επίπεδα είναι, όπου / εμάς τους δύστυχους / υπάρχουν άνθρωποι που / ευτυχισμένους μας λένε. (Μπ. Μπρεχτ: «Όμως και κάτω από εμάς ακόμα»).

► Και ποιος ήταν ο σκοπός της παρουσίας του Περισσού (χαιρετιστήριο) στο συνέδριο του Ποταμιού;

► Το «όπλο παρά πόδα» - Καγ-χασμός...

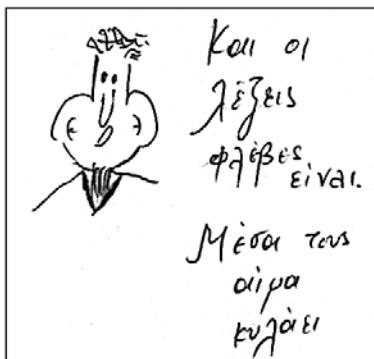
► Το ξεπούλημα λέγεται εδώ και 20 χρόνια «άλλες μορφές αγώνα»... Για να μην υπάρχει αγώνας (διότι μπορεί να μετατραπεί σε ανεξέλεγκτη κατάσταση που υπερβαίνει τα όρια του κοινοβουλευτισμού).

► Ο Τζ. Κόρμπιν (αρχηγός του Εργατικού Κόμματος της Βρετανίας) συναντήθηκε με το άκρως σιωνιστικό «Διοικητικό Συμβούλιο των Αντιπροσώπων των Βρετανών Εβραίων» (B.O.D.). Μετά τη συνάντησή ο πρόεδρος του B.O.D. Τζόνθαν Αρκους δήλωσε στο «Εβραϊκό Χρονικό»: «Είχαμε μία θετική και εποικοδομητική συνάντηση και μας ευχαρίστησε πολύ η σταθερή δέσμευση του κ. Κόρμπιν στο δικαίωμα του Ισραήλ να ζει εντός ασφαλών και αναγνωρισμένων συνόρων ως μέρος της λύσης των δύο κρατών στην ισραηλινοπαλαιστινιακή διένεξη». Καλό είναι να γνωρίζουμε ότι πρόκειται για τον ίδιο Κόρμπιν, τον επί μακρόν υποστηρικτή της P.S.C. (Palestine Solidarity Campaign), ο οποίος δεσμεύεται όσον αφορά την ύπαρξη του σιωνιστικού μορφώματος. Και μιας και υπήρξε αντίδραση από φιλοπαλαιστίνιους φοιτητές στην εμφάνιση του ισραηλινού εγκληματία πολέμου Αμι Αγιαλόν στο Βασιλικό Κολέγιο του Λονδίνου

(London King's College), πράγμα που δυσαρέστησε σφόδρα τους εβραίους της Βρετανίας. Σύμφωνα με το «Εβραϊκό Χρονικό» (:Jewish Chronicle), ο -και καλά- προλετάριος αρχηγός είδε αρνητικά αυτή την κίνηση: «Απέρριψε οιαδήποτε μορφή βίας ή εκφοβισμού όπως τα γεγονότα στο King's College». Φυσικά η άνευ όρων παράδοση του Κόρμπιν δεν ικανοποίησε το σιωνιστικό λόμπι του Λονδίνου. Όπως δήλωσε ο Τζ. Αρκους: «αν και δέχεται πιέσεις, ο Κόρμπιν θα πρέπει να κάνει περισσότερα καθησυχάζοντας τις βαθιές και αληθινές ανησυχίες όσον αφορά συναντήσεις του παρελθόντος με ανθρώπους ή οργανώσεις που πρεσβεύουν ακραίες ή αντισημιτικές απόψεις». Κατά το «δίδαγμα» Σύριζα και ο Κόρμπιν: θυμάστε ότι η ΛΑΕτζού Ν. Βαλαβάνη, ούσα μέλος του Σύριζα είχε συναντηθεί με την πρέσβειρα του Ισραήλ ΠΡΙΝ από τις πρώτες εκλογές του 2015. (Οι πληροφορίες από gilad.co.uk/writings/2016/2/15... Και: thejc.com/news/uk-news/153303/jeremy-corbryn-must-do-more-address-concerns-says-board-deputies-after-meeting - The Jewish Chronicle online, February 9, 2016 «Jeremy Corbyn "must do more" to address concerns, says Board of Deputies after meeting», by Marcus Dysch).

► Ενώ, λοιπόν, κατά τον «Ριζοσπάστη» (1-3-2016) «εξακαθαρίζει το τοπίο για το αντιλαϊκό περιεχόμενο της συμφωνίας που θα έρθει ως νομοσχέδιο στη Βουλή» (σ.σ.: ασφαλιστικό), αυτήν ταύτην την στιγμήν εξηλώθησαν τα μπλόκα! Αντεκατεστάθησαν υπό «άλλων» -ποίων- μορφών αγώνος...

► Δεν είναι και λίγη 35% αποχή

Πηγή: ο Τζαννός

στις ιρλανδικές βουλευτικές εκλογές (αν και υπάρχουν και άλλες παράμετροι για το εκλογικό αποτέλεσμα).

► Στην Ευρωπαϊκή «Κομμουνιστική» Συνάντηση, η οποία έγινε με πρωτοβουλία του Περισσού (7/12/2015) στις Βρυξέλλες, συμμετείχαν ΚΑΙ το ΑΚΕΛ και το πορτογαλικό «Κ»Κ. Όλους τους δέχεται ο Περισσός. Ενώ στη διεθνή συνάντηση «Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων», 17η κατά σειράν (30/10 - 1/11/2015) συμμετείχαν και κυβερνητικά «Κ»Κ, όπως αυτά της Κίνας, της Κούβας, του Βιετνάμ, και «φυντάνια» όπως το ΑΚΕΛ και το ιρακινό «Κ»Κ. Μα όλους...

► «Καμία άλλη (σ.σ.: προεκλογική) εκστρατεία δεν δήλωσε τόσον ευθαρσώς ότι το Σύνταγμα της (πορτογαλικής) Δημοκρατίας οφείλει να είναι η κύρια καθοδηγητική αρχή για την αλλαγή της πολιτικής πορείας της χώρας...» (pcp.pt/en/statement-central-committee-pcp-26-january-2016 - Δήλωση της Κεντρικής Επιτροπής του πορτογαλικού «Κ»Κ). Το Σύνταγμα, δηλαδή ο καταστατικός χάρτης της αστικής τάξης... «Είμαστε κάθε λέξη αυτού του Συντάγματος», όπως έλεγε και ο Τσίπρας! Και μετά, το «Κ»Κ Πορτογαλίας ψήφισε τον προϋπολογισμό λιτότητας... Ο δε γ.γ. του Ζερόνιμου Σόουσα είχε δηλώσει στη συζήτηση στο πορτογαλικό κοινοβούλιο: «Θα κάνουμε τα πάντα για να απαντήσουμε στις προσδοκίες και τον αγώνα του πορτογαλικού λαού» (pcp.pt/tudo-faremos-para-encontrar-respostas-aspiracoes-luta-dos-portugueses). Λισαβόνα - Αθήνα: το 'να χέρι νίβει τ' άλλο...

► «Δείπνο των δανειστών στις Βρυξέλλες για το ελληνικό ζήτημα» (tanea.gr, 1/3/2016). Γουάου! Δείπνο! (με φωτό κιόλας, μαχαιροπήρουνα και τα συναφή). Οποία επισημότητα! (για το γιουσουφάκι Τσακαλ-otto δεν

είχε θέση).

► Πού να κρύβεται ο περιβόητος «κεντρώος ψηφοφόρος» και προσπαθούν απαξάπαντες οι πολιτικοί χώροι να τον «πείσουν»; Μην είναι νοικοκυραίος; Μην είναι έλληνα μεσαίος; Μην είν' τα όμορφα ψηλά βουνά;

► «Τα ΚΚ Γαλλίας και Βιετνάμ δυναμώνουν τη συνεργασία τους» (nhandan.org.vn/politics/external-relations/item/4071902-vietnamese-french-parties-bolster-cooperation.html). Συνάντηση του μέλους του πολιτικού γραφείου του «Κ»Κ Βιετνάμ Dinh The Hinh και του συντονιστή της διαρκούς επιτροπής του «Κ»Κ Γαλλίας Ζαν-Σαρλ Νεγκρέ (1/3/2016). Ανταλλαγή φιλοφρονήσεων - ούτε καν ρεβιζιονιστικών...

► «... σενάρια για περικοπές σε όλες τις συντάξεις...» (tanea.gr, 2/3/2016). Μέχρι τότε τα ΝΕΑ «δεν έβλεπαν περικοπές»...

► «Στόχος μας μόνιμοι διορισμοί στα σχολεία» (avgj.gr, 2-3-2016). Τι κι αν οι ελλείψεις σε προσωπικό κάνουν τη λειτουργία των σχολείων υποτυπώδη, ο υπουργός Φίλης ανακοίνωσε τους «στόχους» των Τσιπραίων, με άλλα λόγια ένα τεράστιο «θα»...

► Αλεξάντρ Τσάσμαν, «Γρήγορη Κίνηση» (fristuti.wordpress.com).

► Προσωπικά συμβόλαια (για συλλογική σύμβαση ούτε λόγος) που αφορούν τους ανειδίκευτους εργάτες στο Dachau (Νταχάου...), ελαστικό ωράριο, τραγικές συνθήκες, 8,5 ώρες δουλειά - πληρωμή για 8 και Παρασκευές 6. Πλήθος εργατών με 400άρι το μήνα και τα υπόλοιπα μαύρα ή 30 ώρες το μήνα. Ανθούν οι «Zeitfirma» (εταιρίες ενοικίασης εργαζομένων - αν δουλεύουν με 10 ευρώ την ώρα τα 2 τα παίρνει η εταιρία). Παράδεισος εργασιακών ευκαιριών η καπιταλιστική Γερμανία...

► «Wer die Pfennige nicht ehrt, ist des Talers auch nicht wert» [όποιος δεν τιμά τα φένιχ (:λεπτά) δεν είναι άξιος χρημάτων]. Παιδικό τραγούδι στα γερμανικά σχολεία. Macht die Arbeit frei? (The darkest side of the moon...).

► Μάνα προσφύγου: έτσι κλίνει τη λέξη πρόσφυγας φασιστοσαίτ. Ο πρόσφυγας, του προσφύγου...

οι τοίχοι έχουν φωνή

Durs Grünbein*

Die Unerwünschten

Οι ανεπιθύμητοι

Είδα φαντάσματα στο πάρκο - Αφρικανούς. Ξάπλωναν διάσπαρτοι στο γρασίδι.

Κάτω από τ' αφιλόξενα πεύκα, σαν τους χωρικούς του Μπρίγκελ στη χώρα της αφθονίας.

Κοιμόντουσαν εκεί έξω και με κρύο και με βροχή.

Απλωναν, στα συρματοπλέγματα του εργοταξίου και στους θάμνους, τα βρεγμένα τους ρούχα, που είχαν πάρει από το Κάριτας-κοντέινερ.

Από νωρίς πλένονταν πρόχειρα και γρήγορα, όπως κάνουν οι γάτες και βούρτσιζαν τα λευκά δόντια στα μαύρα πρόσωπά τους,

στο πηγάδι με το παγωμένο νερό των υδραγωγείων, που έφτιαξαν ρωμαίοι σκλάβοι.

Ηταν άορατοι, για τους πιο πολλούς τίποτα περισσότερο από περιθώριο.

Σκιές από τον κάτω κόσμο. Τους πρόσεχαν μόνο εκείνοι που ψάχνουν και χώνουν τη

μύτη τους παντού -άντρες με λυκόσκυλα- γλιστρούσαν αθόρυβα τριγύρω όλη τη μέρα,

στα κλεφτά, σα να 'ταν χάραμα.

Κατά βάθος είναι περήφανοι άνθρωποι, άχρηστοι όμως όταν ζουν κρυμμένοι,

δύο μάτια που σε τρυπούν, που εξακολουθούν να σε καίνε ώρα αφότου τα συναντήσεις.

Σαν όνειρο η θάλασσα που τους έφερε εδώ.

Η θάλασσα ανάμεσα σ' εκείνους και σ' εμάς.

Μετάφραση: Ο.Γ.

* Ο Ντορς Γκρίνμπαϊν γεννήθηκε στη Δρέσδη το 1962. Θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους σύγχρονους γερμανούς ποιητές.

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Cine Magyar: 15 κορυφαίες δημιουργίες του νεότερου ουγγρικού σινεμά

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδος και η Carousel Films, με την υποστήριξη της Ουγγρικής Πρεσβείας στην Ελλάδα, σε συνεργασία με την Ταινιοθήκη της Βουδαπέστης, παρουσιάζουν το κινηματογραφικό αφιέρωμα Cine Magyar, από την Πέμπτη 3 έως την Τετάρτη 9 Μάρτη. Θα προβληθούν δεκαπέντε ταινίες δεκαεσάων δημιουργών, εφτά εκ των οποίων αποτελούν πανελλήνια πρεμιέρα και μία παγκόσμια. Ταινίες που καλύπτουν τις τρεις τελευταίες δεκαετίες του ουγγρικού σινεμά. Ανάμεσα σ' αυτές και το καταπληκτικό «Μεφίστο» του Ισβαν Σάμπο (1981), που έχουμε προβάλλει και στην Κόντρα. Αναλυτικά το πρόγραμμα υπάρχει στο διαδίκτυο.

Ελένη Π.

Βασίλης

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

Από το πάσχα των καθολικών πήγαμε στο πάσχα των ορθόδοξων, αλλά -όπως διαβεβαίωσε ο Τσίπρας- «το πάσχα θα έρθει μαζί με την ανάσταση της ελληνικής οικονομίας»! Οι παρομοιώσεις με τη χριστιανική μυθολογία είναι καλές για το λαϊκίστικο λόγο της αστικής πολιτικής, αλλά αν δοκιμάσουμε να τις χρησιμοποιήσουμε κι εμείς, θα θυμίσουμε ότι πριν από την

καμιά αντίρρηση να έρθουν στην Αθήνα, τώρα που οι αγρότες έλυσαν τα μπλόκα και επέστρεψαν στα χωριά και οι Τσιπραίοι τους κάνουν νεύμα ότι είναι έτοιμοι. Γιατί την έλευσή τους δεν την καθυστέρουσαν οι (υπαρκτές ή σκόπιμα διογκωμένες) διαφορές τους, αλλά η ανάγκη της ελληνικής κυβέρνησης να μη βρίσκεται αντιμέτωπη με λαϊκές κινητοποιήσεις, για να μπορέσει να

και η τρόικα θα επιστρέψει σύσσωμη στην Αθήνα για να ολοκληρώσει την αξιολόγηση.

Από εκεί και πέρα, το ΔΝΤ έπαιζε πάντοτε το ρόλο του «κακού», προσεγγίζοντας το «ελληνικό πρόβλημα» καθαρά τεχνοκρατικά, ενώ ΕΕ και ΕΚΤ έβαζαν και πολιτικά στοιχεία στην προσέγγισή τους, πάντοτε σε συνεννόηση με το Βερολίνο και το Παρίσι. Δηλαδή, έδειχναν μια κατανόηση για

μόμαστε, αυτό έγινε και το δίμηνο Νοέμβρη-Δεκέμβρη του 2015. Οι δύο λίστες των προαπαιτούμενων τροποποιήθηκαν, ενώ το Ασφαλιστικό -που από το Μνημόνιο τοποθετούνταν τον Οκτώβρη του 2015- πήγε κι άλλο πίσω, προκειμένου να διευκολυνθεί η συγκύβερνηση να ψηφίσει τα υπόλοιπα μέτρα (με κορυφαία τη ρύθμιση για τα «κόκκινα δάνεια»).

Σε ό,τι αφορά το Ασφαλι-

Τελευταίες πινελιές στο αντιασφαλιστικό έκτρωμα

ανάσταση προηγείται το μαρτύριο της σταύρωσης και η μετ'εγκωμίων ταφή. Ακολουθώντας, λοιπόν, το παράδειγμα του Τσίπρα, θα επισημάνουμε -καθόλου λαϊκίστικα- ότι για να υπάρξει η ανάσταση (λέμε τώρα) του ελληνικού καπιταλισμού, θα πρέπει να καρφωθεί πιο σκληρά στο σταυρό ο ελληνικός λαός. Το αντιασφαλιστικό έκτρωμα, στο οποίο μπαίνουν οι τελευταίες πινελιές, αποτελεί την τρανότερη απόδειξη.

Πάντως, έμελλε να το δούμε κι αυτό. Τη συγκυβέρνηση των... αντιμνημονιακών ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που είχε... σκοτώσει την τρόικα, να αγωνιά πότε αυτή θα επιστρέψει στην Αθήνα! Αν φτάσουμε Μάιο ή Ιούνιο «καήκαμε», δηλώνει ο Σταθάκης. «Είναι στρατηγική της κυβέρνησης να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση το συντομότερο δυνατό. Διαφορετικά, δεν θα έρθουν οι επενδύσεις και η ανάπτυξη δεν θα είναι ικανοποιητική. Δεν έχουμε άπλετο χρόνο», υπερθεματίζει ο Τσακαλώτος. «Θέλουμε να κλείσει η αξιολόγηση, είναι απόλυτα επιτακτικό για την οικονομία, δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην κλείσει η αξιολόγηση», συμπληρώνει σε δραματικό τόνο ο Σταθάκης.

Οι εκπρόσωποι των ιμπεριαλιστών δανειστών δεν έχουν

προωθήσει το Ασφαλιστικό. Έχει αποδειχτεί από την ιστορία της τελευταίας εξαετίας, ότι οι δανειστές -και όταν διαφωνούν- βρίσκουν τη «χρυσή τομή» και όταν έρχονται στην Αθήνα έχουν ενιαίες θέσεις. Αυτή τη φορά, όπως δείχνουν οι κινήσεις που έγιναν, δε χρειάστηκε να βρεθούν οι επικεφαλής (Λαγκάρντ, Γιούνκερ, Ντράγκι), αλλά η συνεννόηση έγινε σ' ένα ενδιάμεσο επίπεδο (Τόμσεν-ΔΝΤ, Μπούτι-Κομισιόν, Κερέ-ΕΚΤ) στο περιβόητο μυστικό δειπνό της περασμένης Τετάρτης.

Οι διαφωνίες των δανειστών εντοπίζονται στη συνολική ρύθμιση του ελληνικού «προγράμματος». Το ΔΝΤ πάντοτε πίεζε για μια «τελική» διευθέτηση του ζητήματος του χρέους, ενώ το Βερολίνο (που κάνει κουμάντο σε ΕΕ και ΕΚΤ) ακολουθεί την τακτική «λίγο-λίγο». Εως τώρα ουδέποτε επήλθε ρήξη στις μεταξύ τους σχέσεις, μολονότι οι διευθετήσεις για το ελληνικό χρέος συνοδεύονταν από προφανέστατο «μπαλαμούτι», για να δείχνει ότι κατέστη βιώσιμο. Το ίδιο θα γίνει και αυτή τη φορά και ενδεχομένως η σχετική συμφωνία να έκλεισε. Την Τετάρτη, ακόμα και παράγοντες του ΔΝΤ στην Ουάσιγκτον εξέφραζαν την πεποίθηση ότι οι διαφορές θα γεφυρωθούν

τις πολιτικές ανάγκες των μνημονιακών ελληνικών κυβερνήσεων, πάντοτε εντός ενός ορίου, το οποίο πάντοτε ήταν πολύ κάτω από το όριο που έβαζαν οι ελληνικές μνημονιακές κυβερνήσεις με τις περιβόητες «κόκκινες γραμμές».

Οποτε η τρόικα ήρθε στην Αθήνα για να κλείσει μια αξιολόγηση, συμφωνήθηκαν αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα που προηγουμένως παρουσιάζονταν από τις κυβερνήσεις σαν «κόκκινες γραμμές». Το ίδιο θα γίνει και τώρα. Και αναφερόμαστε κυρίως στο λεγόμενο δημοσιονομικό κενό, που θα καθοριστεί πάνω από εκεί που λέει ο Τσακαλώτος και για να κλείσει θα απαιτηθούν νέα μέτρα. Το μόνο που μπορεί να κάνουν οι τροϊκανοί, εκτελώντας εντολές του Βερολίνου, είναι να συμφωνήσουν για κάποια τμηματική προώθηση αυτών των νέων μέτρων, ως ένδειξη ενθάρρυνσης της ελληνικής κυβέρνησης που πρέπει να χειριστεί και το προσφυγικό και ήδη το χειρίζεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του Βερολίνου. Δεν μιλάμε για συμψηφισμό Μνημονίου-προσφυγικού, αλλά για μια τακτική που θα διευκολύνει πολιτικά τη συγκύβερνηση. Δηλαδή, να μην κληθεί να νομοθετήσει από τώρα μέτρα που θα αφορούν το 2017 και το 2018. Όπως θυ-

στικό, όμως, δεν πρόκειται να υπάρξει μετάθεση στο χρόνο. Το μόνο που μπορεί να μετατεθεί είναι ένα δεύτερο πακέτο περικοπών στις κύριες συντάξεις, που θα συνδεθεί με κάποια ενδιαμέσια αξιολόγηση. Περικοπές, όμως, θα υπάρξουν άμεσα κι αυτό φάνηκε καθαρά και από τη συνέντευξη του Τσίπρα στον Χατζηνικολάου, στην οποία έδειξε ότι πλέον εκείνο που συζητά είναι μόνο το ύψος της σύνταξης πάνω από το οποίο θα γίνει πετσόκομμα. Ακόμα πιο αποκαλυπτική ήταν η δήλωση Κατρούγκαλου την Τετάρτη. «Κόκκινη γραμμή» έγινε πλέον «ο αναδιανεμητικός χαρακτήρας του συστήματος». Στο πλαίσιο αυτού του αναδιανεμητικού χαρακτήρα έχουν γίνει όλες οι μέχρι τώρα αντιασφαλιστικές ανατροπές και όλα τα πετσόκομματα συντάξεων.

Είναι βέβαιο ότι αυτές τις μέρες μπαίνουν οι τελευταίες πινελιές στο αντιασφαλιστικό έκτρωμα. Οι βασικές κατευθύνσεις είναι ήδη συμφωνημένες (εθνική σύνταξη αναλογικά με τα χρόνια ασφάλισης, ανταποδοτική σύνταξη φιλοδώρημα, μείωση των σημερινών συντάξεων) και αυτό που θα κατατεθεί στη Βουλή θα είναι εφιαλτικότερο από τον εφιάλητη του «σχεδίου Κατρούγκαλου».

βαθύ κόκκινο

Ραγιαδισμός νέας κοπής

«Μας κυβερνούν πρόσωπα ανόητα που πιστεύουν ότι μπορεί από δω, την Ελλάδα, να αλλάξουν όλο το καθεστώς της ΕΕ». Μοιάζει σαν ο Σημίτης να διέκοψε τη σιωπή του και να πήγε στο συνέδριο του Ποταμιού για να πει ακριβώς αυτή την ατάκα.

Θα μπορούσε κάποιος να του αντιτείνει: η Μέρκελ, άραγε, δεν το γνωρίζει αυτό και στήριξε τόσο φανερά τον Τσίπρα στις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου; Μήπως η Μέρκελ, που έχει συναντήσει κατ'επανάληψη τον Τσίπρα πίσω από κλειστές πόρτες, ξέρει πως αυτό που ο Σημίτης αποδίδει στον Τσίπρα είναι σκέτη ανοησία;

Η πολιτική στόχευση του Σημίτη είναι προφανής. Ρίχνει το όποιο κύρος του έχει απομείνει ως καύσιμο στη μηχανή της «ανασυγκρότησης της Κεντροαριστεράς», ψυχανεμιζόμενος ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μετράει αντίστροφα και ότι μπορεί να λειτουργήσει σαν συγκοινωνούν δοχείο με το ΠΑΣΟΚ, με τους ψηφοφόρους να κάνουν την αντίστροφη διαδρομή απ' αυτή που έκαναν μεταξύ 2012 και 2015.

Αν αφαιρέσουμε την πολιτική στόχευση, όμως, θ' ανακαλύψουμε στη χολερική φράση του Σημίτη περί ανόητων προσώπων έναν ιδεολογικό πυρήνα, που συνιστά έναν νέας κοπής ραγιαδισμό: είναι ανόητος όποιος θεωρεί ότι μπορεί, από την «ψωροκώσταινα» Ελλαδίτσα, ν' αλλάξει την ΕΕ. Εκείνο που έχει να κάνει είναι να υπακούει στις διαταγές του Βερολίνου, του Παρισιού και των Βρυξελλών.

Οχι πως δεν έχει την ίδια άποψη και ο Τσίπρας, όμως για τον Σημίτη ο Τσίπρας είναι απλώς ένας αχώνευτος πολιτικός αντίπαλος, ενώ η εργαζόμενη κοινωνία, στους κόλπους της οποίας ακούγονται αντι-ΕΕ «κατάρες», μπορεί να μετατραπεί σε ταξική πυριτιδαποθήκη, αν δεν εμπεδωθεί ο ραγιαδισμός. Οι «κατάρες» οδηγούν στην αμφισβήτηση και η αμφισβήτηση αποτελεί έδαφος για την ανάπτυξη επαναστατικών απόψεων.

Εναν ανάλογο περιεχομένου διάλογο είχαν ο Μητσοτάκης με τον Νεοφύτου του κυπριακού ΔΗΣΥ, σε εκδήλωση που έγινε στη Λευκωσία. «Φίλε Κυριάκο, στο πρόσωπό σου βλέπουμε την Ελλάδα της ευθύνης και της αξιοπρέπειας», είπε ο Νεοφύτου, για να συμπληρώσει: «Εμείς εδώ στην Κύπρο είχαμε ένα σκληρό πρόγραμμα. Μπορεί και άδικο. Δεν μπήκαμε στη λογική της μouroμούρας, αλλά στρωθήκαμε στη δουλειά και με το λαό μας να δείχνει πρωτόγνωρη υπευθυνότητα». «Τον τελευταίο χρόνο η Ελλάδα έχει απολέσει την εμπιστοσύνη στην Ευρώπη», απάντησε ο Μητσοτάκης, σ' ένα κρεσέντο ραγιαδισμού.

Αυτό που ο Τσίπρας έκανε με ομορτυνιστική κομπόση (υπέγραψε το Μνημόνιο με το επιχείρημα ότι η ρήξη με την ΕΕ θα ήταν καταστροφή), οι πιο παραδοσιακοί αστοί πολιτικοί, δεξιοί και σοσιαλδημοκράτες, το λένε με κυνισμό. Στόχος όλων τους είναι να εμπεδώσουν την ξενοδουλεία ως λαϊκή συνείδηση.

Ως πολιτικοί εκπρόσωποι του ελληνικού καπιταλισμού έχουν δίκιο. Ο ελληνικός καπιταλισμός, από τα γεννοφάσκια του εξαρτημένος, έχει συνδέσει την ύπαρξή του με την ΕΕ. Αυτή η σχέση είναι εκ των ων ουκ άνευ. Ουδείς δικαιούται να την αμφισβητήσει. Κι αν ο ΣΥΡΙΖΑ έδειξε για ένα εξάμηνο ότι την αμφισβητεί, ήρθε η υπογραφή του τρίτου Μνημονίου για να επιβεβαιώσει ότι δεν υπήρξε αμφισβήτηση, αλλά μια παρατεταμένη προσπάθεια απεμπλοκής του ίδιου του ΣΥΡΙΖΑ από την προεκλογική του δημαγωγία. Η τελική φάση της κατά Δραγασάκη «βίαιης ωρίμανσης» του ΣΥΡΙΖΑ.

Βλέποντας το θέμα και απ' αυτή τη σκοπιά, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η αποδέσμευση από την ιμπεριαλιστική ΕΕ δεν είναι ζήτημα αστικού εκσυγχρονισμού, όπως ισχυρίζονται κάποιοι (ΛΑΕ και όχι μόνο), αλλά ζήτημα επαναστατικής ανατροπής. Αν δεν τεθεί έτσι, τότε θα στρώνεται ο δρόμος στους κάθε είδους κήρυκες του σύγχρονου ραγιαδισμού.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση